ધી ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ-ભાગ ૧-૨

જાણીતી અને માનીતી

નાટક કંપનીઓના

પ્રખ્યાત ગાયનોનો

કીમત રૂ. ૦-૮-૦.

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ

લીમડાચોક-સુરત.

ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ

ઉર્ફે

રેકર્ડસ ગાયનમાળા.

ભાગ ૧ લો. ૨ જો.

જેમાં પ્રખ્યાત નાટક કંપનીના
માનીતા નાટકોમાંના

પ્રખ્યાત ગાયનો અને પ્રખ્યાત ગવૈયા-ગાયિકાઓનાં
રશીલાં ઉસ્તાદી, રાગરાગણી. સંગીત, ગાયનો વિ. સંગ્રહ

છપાવી પ્રસીદ્ધ કર્તા

શા. રતનલાલ માણેકલાલ કીનારીવાળા

ઠેકાણું-મોટામંદીર કાપડ બજાર
સુરત.

સુરત-ચૌટાના પુલ ઉપર આવેલા જૈન વિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
ઠાકોરદાસ માનસીંગે છાપ્યાં

આવૃત્તિ બીજી   પ્રત ૨૦૦૦

કીંમત રૂ. ૦-૮-૦   આઠ આના.

સૂચના.

પ્રથમ ભાગમાં આપેલી કબુલાત મુજબ વધુ ગાયનો મેળવી આ આવૃત્તીમા પહેલો અને બીજો ભાગ ભેગાં છપાવી વાંચકવર્ગ સનમુખ રજુ કરું છું.

આ વખતે પહેલા ભાગની પદ્ધતી કરતાં થોડોજ સુધારો કરવામા આવ્યો છે. આ વખતે ગાયનો અનુક્રમ કક્કા વાર મુકવામાં આવ્યા છે તેમજ કેટલાક ફેરફારી ગાયનોમા ગાનારના નામ તથા, રાગ મેળવીને મુકવામાં આવ્યા છે. બનતી કાળજીથી પ્રુફ સુધારવામાં કાળજી રાખવામાં આવી છે. છતાં જો દ્રષ્ટી દોષને લીધે ભુલ રહેલી હોય તો તે સુધારીને વાંચવા કૃપા કરવી.

સંગીત. કળાનાં શોખીનોને જો અમારો પ્રયાસ પસંદ પડશે તો હવે પછી પણ વધુ પ્રયાસ કરવા હમો કાળજી રાખશુ. એજ વિનંતી.

લી,

પ્રસિદ્ધ કર્તા.

આટલી બધી ખટપટ કરવાનું

—કારણ શું?—

કારણ શું કેમ તમોને કાંઇ દુન્યાદારીનું ભાન છે કે નહિ. પણ એ શું? લ્યો અજાણ્યા થાઓ છો કે. ન્યાતમાં લગનસારાની ધમાલ ચાલે છે. ને આ કપડાંના વાંધા છે. કદાચ કપડું મલે તો દરજીનાં ધારાં છે.

ઓહ! એજ કે! એમાં શું!

હું તો જાણતો હતો કે તમોને પણ ખબર હશે પણ તમે તો અજાણ્યાજ દેખાવો છો, શામાં અજાણ્યા છીએ. શાની ખબર.

તમો લાવ્યા છો જરા કેશો કે?

સાંભળો કોગાપોળમાં થઇને મોટા મંદીરનાં ઝાંપા બજારમાં અમતાંજ ડાબા હાથ ઉપર પેલી એકજ ભાવનાગા જુની અને જાણીતી દુકાનની તમોને ખબર નથી કે શું? હવે ત્યાંજ જાઓ, તેમને ત્યાં મનપસંદ રેશમી, ગરમ, સુતરાઉ, અપ-ટુ-ડેટ ફેશનનું કાપડ વળી તેવુંજ જરીકામ જોઇએ તેવું મળે છે, સાથે શીલાઇ ખાતાંની પણ સગવડ છે. એટલે દરજીના પણ ધાંધા ના પડે. લ્યો ત્યારે હવે આ નામ યાદ રાખજો

કીનારીવાળા શા. નાગરદાશ જમનાદાશ

ઠે૦ મોટા મંદીર—સુરત.

ધી ગ્રામોફોન ગાયન સંગ્રહ

ઉર્ફે

રેકર્ડસ ગાયનમાળા.

ભાગ ૧ લો ૨ જો.

(૧)—શ્રી. દ્વા. આ. ઓ. પરીષદનાં સંગીત ક્રમમાંથી

રાગ–ધ્રૂપત ચોતાલ—

શ્રી સરસ્વતીનિ નમુ. (ટેક)
બુદ્ધિ દાતા રંજન શારદા વિદ્યા રૂપે સહાયકારી,
તનન તોમ્ તનન તોમ્ તનનન તોમ–પ્રથમ નામ આરાધુ તારૂં(૨)
સાની સાની ધ નીધપ ધપધપમ–પમગમગ મગ મગરે ગરે ગરે સા
સારી ગમ પધની સા સાની ધપમગરે સા ॥ શ્રી ॥

(૨) વશંત પ્રભા—

શ્રી રામચન્દ્ર રઘુવિર,
શ્રી સિતાપતી ભજી લેને મન અવશર આવો એળે વહી જશેજી.
ખિલી વસંત છેલા, ખિલી જુવાની છેલા, રશીયા રશ પીલેને સુખધામ.
ખિલી વસંત તેવી, ખીલી ફુલવાડી, પ્રભુને શણગારી લે મન લ્હાવ–શ્રી.
રમણી રૂપાળી હેતે હેરે મારી વ્હાલા, પીલે અધરામૃત રશપાન,
નાથના અનાથનેએ અંતર ધરી પ્રીતે બાળા કરી લેને કાયાનુ કલ્યાણ–શ્રી.

(૩)—મીસ જાનકીબાઈ—

ભજન. રાગ ભૈરવી.

શ્રી રામચન્દ્ર કૃપાળુ ભજ મન હરન ભવ ભય દારૂન.
નવકંજ લોચન કંજ મુખ કરકંજ પદ કંજારૂંન.—શ્રી.
કંદર્પ અગણીત અમીત છબી નવનિલરજ સુંદર,
પટપીત માન હુલડીત રૂચી સુચી જનક સુતાવંર.

શ્રી કીટ કુંડળ તિલક ચારૂ ઉદાર અંગ વિભુષણં,
આજાન ભુજ સર ચાપધર સંગ્રામજીત ખર દુષણં.
ભજો દિનબંધુ દીનેશ દાન વદલન દુષ્ટ નિકંદનં,
રઘુનાથ આનંદ કંદ કઉશલ્યા ચંદ દશરથ નંદનં.
ઇતી વદત તુલસીદાસ શંકર શેષ મુની મનરંજનં.
મમ હૃદય કુંજ નિવાસ કરી કામાદી ખલ દલ ભંજનં.

(૪)—**સૌભાગ્ય સુંદરી**—

અરે કોઇ આવો પ્રીયાને મનાવો(૨)મારૂ દીલડુ ચીરી ખોલી બતાવો.
અરે પ્રીયા મારો નહીં પ્રેમ હાણના બાણ,
તારે મન હું તુચ્છ છું તું મારે મન પ્રાણ.
મને તપતીને નહીં તપાવો લાગી અગન બુઝાવો બોલાવો બોલાવો
પ્રાણ પ્રીયા રીઝાવો મારૂ દીલડુ ચીરી ખોલી બતાવો (૨)

(૫)—**સુરદાસ**—

અરે રંગ જે લાગ્યો તે લાગ્યો, સિદ સોવો ફરી જે જાગ્યો...ટેક
ઉમાની ગતી હંસ જાણે, કાગ ન કાંઇ પીછાણે.
ઘાવ રહિત ઘાયલની ગતીને જગમા ક્યાંથી જાણે...અરે.
દરદી વીણ દરદીની દશાને લક્ષ કોઇ ના લાવે.
સુર ભજનનો રંગ ના ઉતરે, અમિત ઉપાધિ આવ્યે...અરે

(૬)—**ઉદયભાણુ**—

આજ [illegible] નટી [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] અધર [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] સુધારસ સાર [illegible] [illegible]—
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

સાખી { [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] ન કરી વાત,
"પ્રાણ [illegible] તો પા[illegible]", વાલમ કરવા વાત.

(૭)—**વિણાવેલી** —

અરે 'હું' માનવનો અભિમાન પલકમા ટળી જશેરે.
અરે જયમ પંખીના ઉપર પાન પલકમાં ખરી જશેરે (૨) માટીમાં
મળી જશેરે.—અરે.
ઘડી એક જીવતરમા ઘડી એક સુખનીઆ.........અરે નથી.
મુઢ મનમા તોયે મરતા આખાં અરે નથી. પામર નર નાદાન—અરે.
કાયા કલેવર કારમો, છે ગંદકીનો ગાડવો,
સમજુ જને સમજી જઇ, અભિમાનને વણસાડવો.

અભિમાન કરણીધરને નહિ દુધ પાઇને પોષાડવો;
રાવણ સરીખાં રાજવીએ લીધો નથી કંઇ લાડવો.—અરે શું.

(૮)—પવીત્ર લીલાવતી.

અવર મદન અલબેલો, આ તો અવર મદન અલબેલો. અ.
શરદ પુનમના સુધાકર સરખો આજ નગરમાં ફરેલો. અ.
મનોહર કસ્તુરીયા મૃગ માફક જોઉં ઝરૂખે ઝુકેલો. અ.
હું નીરભાગી નાથે તજી મને વેશ્યા અવારો વરેલો. અ.
ધન ગણીકા ધરણીતલ તુજને પ્રીય કર્યો મમ પરણેલો. અ.
ચન્દ્ર ચકોરને મધુર મેઘ મમ મુજ મન રંગ રહેલો. અ.
મહિયારી વેશે નહી જાણે, મમ છબી છેલ છબીલો. અ.

(૯)—પ્યારા સાહેબ. રાગ ભૈરવી. તાલ ત્રીતાલ—

અરે જોબનવા ચાર દીના દીનો સાથ.
જોબન સત જબ જાત ભઇ મુખ મોડન લાગે—કરર મોરી કહું
ના પુછી બાત—અરે જોબનવા, ચાર દીના દીનો સાથ.

(૧૦)—ઉદયભાણ—

અલબેલા લટકાળા વ્હાલા પ્રીતમ ઠાકોર મારે મન વસીયા.
રસઘેલા રીસાળા લેરા હેતના હૈયાળ માંહિ રંગ રમીયા,
પ્રીતી પચાવતે પાતળીયા પખાળુ વચનને ફુલડે વધાવું.
હેતના હીંચોળે હળુ હળુ હીંચાવું હોંસે હસીને હસાવું,
શણગાર સજી સજાવુ ભાવે ભોજનથી થાળ ધરાવુ.
દહનું દમ્યુઅર રીસાવુ રાજનુ, ચામઠાઇ ચટણી જેમ શાક ગમતું,
બરફી પેંગાને મોતીસુર પ્રેમ ભાવના, ચારી કચોરી પુરી શુદ્ધ સ્નેહ વાસના
ભાવના ભુખ્યા ઉઠયા, નેવલ દે વાસના, પેડા પરસાદમા અર્પ્યુ મ્હુ
ફુલ્લાગના અલબેલા.

(૧૧)—કેશર કીશોરી—

અરે દુનીયામાં પ્રેમી ક્યાં બને મતલબની યારી છે અરે.
બીચારા કોઇક સાચા પ્રેમી, તેની તો ખુવારી છે. અરે.
સાખી { પોપટ જેમ પઢતો અચરે અચરે રામ,
મુરખ જન તેમજ બકે, પ્રેમ પ્રેમનુ નામ.
ક્યાં છે સાચો પ્રેમી હા, ક્યાં તે સાચી પ્યારી છે. અરે.
સાખી { પ્રેમી પ્યારી કરી મરે, પ્યારી મરે મીજાજ
પ્યારી પીયુ પીયુ કરી મરે, પ્યારા રહીઆજ.
ગયો સાચાનો વખત હા, દગલબાજી નીવારી છે અરે.

(૧૨)—ગજલ. રાગ ભૈરવી. તાલ દાદરા.—

અપને મૌલાકી જોગન બની, જોગન બનીરે બી જોગન બની
અપને મૌલાકી અપને ખ્વાજાકી જોગન બનીરે;
મેં અપને દીલકો કીસી બુતકો દીયા ચહાતા હું.
છોડ ઇસ્લામકી રાહ કુફરલીયા ચહાતા હું,
એય મુસલમાનો કહો, કયા મેં બુરા ચહાતા હું.
જીસ્સે મીલા હય ખુદા ઉસ્સે મીલના ચહતા હું. અ.

(૧૩) મી. મહમદહુસેન. રાગ, યમન કલ્યાણ તાલ લાવણી.—

અબ નાબને ગિરધારીરે હમારી તોરી, ગિરધારી વનમાલી—અબ નાબને
શાલ દુશાલે આપતો ઓડે હમે કોહાઇ કારી કમરીરે હમારી તોરી.
(બોલો મોર મુગટવા લેકી જાય)

(૧૪) મી. મહમદહુસેન. રાગ દાદરા કહારવા (મીઠાઝહેર)—

અટારીવાપે જીરારે કબુતર આધીરાત, સુન સુનરી બાબુ હમ તુમ
સાથે મગ સાથ.

નહીં નહીરે દેવરા સૈયા તો જાગે સારી રાત અ

મન સુનરી બાબુ સૈયાકો દીજો મરાય, નહિ નહિરે દેવરા, સોનેકી
ગોબા મોરી જાય.

સુન સુન બાબુ હમતુમ ખાતે મગ સાથ.
નાહિ નહિરે દેવરા છતરી ધરન ઘટ જાય. અ

(૧૫)—સુકન્યા સાવિત્રી.—

આવો આવો હું લળગું વ્હાલો, મારા સંસારનો—થાઓ આજ
અનુભવ ભવ પારનો

તમારા વિના વ્હાલુ નથી કાંઇ મારે, તે માટે કરૂ પુજન તમારી પેજરે.
આ તે [illegible]ડી કે શાયડી...શાયડી, શાયડી, શાયડી.
રંગ મહાલ શું મહાલીયો અજનરનો આ મારા સંસારનો. આવો. આવો.

(૧૬)—કંશવધ.—

આ...અમને પાવન કરવાને, દીલનાં દુખડાં હરવાને—યોગી આવજો.
શાન્તીજળ મન ભરવાને યોગી આવજો, માયા રાખો મહારાજ
યોગી આવજો.—દરશણુ દેવાને કાજ—યોગી આવજો.
ચરણુ કમળ નિશદિન મુજ મંદિર અંદર ધરવાને,
કમળ વદનથી મનહર મધુર વચન ઉચરવાને,
શાન્તી જળ મન ભરવાને—યોગી આવજો.

(૧૭)—સુરદાસ—

આ તારાં વચનો સાગ સ્નેહે સાંભળતાં,
શાન્તિ પામ્યુ છે મન મારૂરે આજે—આ તારા.
જગની જંજાળમાંથી બળતો બચાવ્યોજી
ધન્ય ગુરૂ ચિંતામણી ધારૂં રે આજ—આ તારા.
ભક્તિ ભગવાન કરી કરતા હમેશાંજી,
શ્વાનું ત્યાગએ…ભ નાડ શાણા—આ તારા.

(૧૮)—દાગે હસરત.—

આવો મીયાં ભાઈ મય ચમ્પી બનાઉં, ચમ્પી બનાઉ મય પાઉ દબાઉ
ગરમા ગરમ ચમ્પી વહે નરમા નરમ ચમ્પી,
બકરા હજમ ચમ્પી વહે મુરગી બરમ ચમ્પી,
જયસા કહેલા મય બના હું વયસી ચમ્પી બનાઉ,
શો ગડબડ મગર કુછ કરે ગરદન એ ઉન્કી દબાઉ,
ગલામરોડ ચમ્પી વહે ખોપરી ફોડ ચમ્પી,
પસલીતોડ ચમ્પી વહે ખુની ચોર ચમ્પી.

(૧૯)—મુરશીદ ઝરનીગાર—

આલમમે હય ખુબી સારી પયસેકી બાબામાઇ બેટા જોરૂ પ્યારી પયસેકા.
ઇજ્જતદારી મજ્જતદારી પયસેકી જહાં દેખો વહાં મારામારી પયસેકા
પયસે લાના, જયસે પાના, દુઃખ ઉઠાના, સુખ ઉઠાના,
સર કટાના, જીસે જાના, તમાશા આના પયસેકા.
ક્યેસી ખારી, ઓ લાચારી, ખીદમતગારી, તાબેદારી, મગ્રો—
મક્કારીઅ કમાના પયશેકા.

અદના આલા, બનીયા લાલા, બચ્ચા વાલા,
દેખા ભાલા, સબકા વાલા, ઓ દીવાના પયસેકા.
છોટા મોટા ચચ્ચા ખોટા, શાલુ ગોટા, થાલી લોટા,
કુંડી સોટા પીના ખાના પયશેકા. આ

(૨૦) નંદબત્રીશી.—

આ સ્વપના સમ સંસાર સમજી લ્યોને શાણા,
દુર્લભ માનવ અવતાર, અવની મહીં આરાણા,
બાળપણું રમતા ગુમાવે, જુવાનીમાં લંપટપણું ભાવે,
વૃદ્ધપણાએ જીવ લોભે તણાયે રટે નાહ કીરતારરે,
મરણ શ્વાસ જવ ચાલુ થાયે કૃત્ય કુંડા નજરે ઉભરાયે;
પીડા યભારે પસ્તાય પાપી તારે, આસુ વહે ચોધારરે.

(૨૧)—**અનુસુયા.**—

આંખ વિના અંધારૂંરે, સદાય મારે આંખ વિના અંધારૂંરે.
કોઇ કહેશે લાલ લીલું આ ધોળું ને આ પીળું.
મારે મન સઘળું કાળું કાળું રે (૨) સદાય.
કોઇને જગ લાગ સારૂં, કોઇને લાગે નઠારૂં, મારે મન જીવતર
ખારૂં ખારૂં રે—સદાય.

(૨૨)—**મીસ ગોહરજાન.** રાગ જીલ્લા, તાલ દાદરા.—

આનબાન જીયા મેં લાગી પ્યારી ચિત કર્યાં દીયા. આનબાની કૈસી ક્સી—પડન લાગી છબડ પેયાં, બોલો મદરબાન સૈંયા,
તુમ બીન મોહે કલ ન પડે. તુમરે કારન જાગી—આનબાન જીયા મૈં લાગી.

(૨૩)—**મીસ ગોહરજાન.** રાગ મલાર તાલ ત્રિતાલ.—

આયે ગરજત બાદરવા, સુખ પાયે—આયે ગરજત
રૂમઝુમ કહું મોરસે સુખ પાયે ગરજત —

(૨૪)—**મીસ મલકાજાન.** રાગ ઝીંઝોટી, તાલ ત્રીતાલ.—

આઓ ગલે લગજાઓ મે પ્યારી સૈયા. ફુલન સેજ બિછાઇ સો મોરે સૈયા.
તુમ બીન મૈકા જીયા ઘબરાવત હે, અબ કાહે જીયા તરસાવત હો,
મોરે સૈયા—આઓ.

(૨૫)—**મીસ મલકાજાન.** રાગ પીલુ કહેરવા—તાલ લાવની—

આવોજી આવો પ્રભુ પાનકે જલાને વાલે,
અલખ હો અવીનાશી શાબર કેસે હો બાની.
અખિલ મંડ હે બ્રહ્માંડ કે બનાને વાલે,
સંતકો શીર ઝુકા કીના પિતરસેં નિરાદર કીના.
બસુદેવ દેવકીજીકો દુઃખસે છુડાને વાલે,
ગૌતમકી તિરિયા તારી પરાગકી ભોલી ભાલી;
આજ મિલે—પાપી જમ દંડસે છુડાને વાલે.
દુખ સુખ રાખન વાલે દશરથકે દુલારે.
તાડીકા બ્યાઘ મારે ગઇમેં મિલાને વાલે.—આવોજી.

(૨૬)—**પ્યારા સાહેબ.** રાગ સીંધ ભેરવી, તાલ દાદરા.

આજ મેં લરૂંગી સૈંયા, અપને પીયાકો જાને ન દુંગી. આજ મૈં
લરૂંગી સૈંયા.
ઇતની બિનતી મોરી માન લે સૈંયા, તાબે જીંદગી મૈં તાબેદાર
હો રહુંગી સૈંયા—આજ.

(૨૭)— રાગ પુરીયા, તાલ ત્રીતાલ.--

આના વૈ મિલ જાના રે સબ ચલિ દેશકો જાનારે. આ.

ચંદન સુતકો બંગલા છવાયો તાપર પલંગ બીછાનારે આ.

(૨૮)—ખુને નાહક.—

આજ તોરા મૈયા મંદીરવાસે ઐહે પિયારી ભાગ જાગે સોહાગરા ગજાંગે—તોરા.

બાર બાર હમી સાર જાનદ ગીતાર વાર-ફીર હમકો તુમ જાગી બુલ, તુમ બનકે ગુલ જાઓગી ફુલ વાહ વાહ વાહ વાહ રામ રાગ લઇએ તોરા.

---

(૨૯)-શ્રી રામચંદ્રને વનવાસ જતી વખતે કૌશલ્યાએ રોકવા કરેલું.

—ભજન—

આજ રહો મોરે પ્યારે રઘુવર, આજ રહો મોરે પ્યારે—રઘુ

બન તુમકો બનવાસ દીયો હૈ, કહીંરે ગમન સકાલેરે—રઘુ.

રઘુવર કહે સુનો મેરી જનની, યહ હતનિ યમ હમારે.

ચ્યાપ ન રહુ ઘર માત કૌશલા, દશરથ બાચા હારેરે—રઘુ

સિતા સહિત સૌમિત્રા નંદન, ભયે કુટંબન ન્યારે,

તુલસીદાસ પ્રભુ દુર ગમન કિયો, નયન વહે જલધારેરે—રઘુ

(૩૦)—ઉસ્તાદી રાગ ભજન તાલ ત્રીતાલ.—

ઉઠરે મન રામ ભજન કરન, તીહુ તાપ હર—ઉઠરે

રામ ભજે પાપ કટત હે, દુખદારિદ્ર સબ હોત દુર—ઉઠરે.

(૩૧)—વિણાવેલી —ગરબા.—

ઉગ્યો સખી સહીનો શૃંગાર હાર, ચાલ્ય ચાલ્ય જોવાને ચંદ્રમા,

જોને પ્રેમ ઘેલી ભુમીના દેદાર જોને ડોલે સખી આનંદમા.

સાખી { ધન્ય ધરા ધન્ય સુંદરી તને ચતુર ચન્દ્ર તુજ કાન્ત.
શાંન્તી પાઠ પઢાવતો, સાધીને એકાન્ત;

ધરણી પડી પતીને પાય શીક્ષા શીરે ધરેરે.

ગુણીયલ ગોરી પતિ ગુણ, ગાય શાન્તિ ચિત્તે સ્મરેરે,

ધરોને ધરતી માતાનુ કહ્યું કાન, પ્રીતેથી કરો ન સાર સુધારસ પાન,

સાખી { ચન્દ્ર સુખે ચરકાઇને તારાનાં સુખ સ્યામ.
સદગુણીનું સુખ ભાળીને, રમે દુષ્ટના રામ.

સખી ! જેને પતિનું માન, તેનાં ગાંધર્વ ગાયે ગાન,

પામે દેવી સમાન સન્માન રમે રાંમા રશીક લઇ તાન

ધરણી નાર સમ ગૃહણીયો સેવે સ્વામી પાય.

ચતુર ચન્દ્ર સમ ધણી મળે, જય, જય ત્યાં ઉચરાય.

(૩૨)—મીરાંબાઇ.—

ઉઠ ભાઇ તું બેઠો થાને શું સુતો સોડ તાણી, સમર ગુમાનીડા,
રામ નામ છે ભવાબ્ધી તરવા ભજને સારંગ પ્રાણીરે, અવસર કામનીડા—
મારા મારા શું કરે સુત પિત દારા દેહ,
ભજન હરીનું ભુલમાં દુર્લભ પામી નર,
મુરખ મનવા મોટમ માની માયા માંહી મોહ માંહે, મરણ માથે છે —
વિપુલ અવસર આજે આવ્યો બો [illegible] જાણીને મીરાં હરિ લાવે [illegible]

(૩૩)—સુકન્યા સાવિત્રી.—

ઉભી ઉભા જોઉં વ્હાલા તમારી વાટડી, કેમ ન [illegible] ભરાય
મારી છાતડી.
દયાનિધી દેને આપી હો જુવાની નીરખવા નગીના મનનું [illegible]
આનંદે [illegible] દિન રાતડી

(૩૪)—જલશા સંગ્રહ.— [illegible]

ઉઠો મેરે કહાન કુંવર નંદકે દુલારે
ઉઠો મેરે શ્રી [illegible] [illegible] [illegible] — ઉઠો
[illegible] લલીત પ્રફુલીત ભયે [illegible] [illegible],
ભાનુકા પ્રકાશ ભયો જાગત ભયે [illegible] — ઉઠો
ગરજત [illegible] ગજ [illegible] [illegible] [illegible],
જમુનામેં ગેંદ ગીરી [illegible] [illegible] [illegible] — ઉઠો
કાલીનાગ નાથ લાય કૃષ્ણ ભયે કાલે
નાનમેન કહે પ્યારે ધ્રુવ પ્રહલાદ તારે — ઉઠો,

(૩૫)—જલશા સંગ્રહ.— પદ રામકલી.—

ઉઠ શજન બહાર ભઇ હરી ભજન ગારે.
પશુ પંખી જીવજંત સંત હો પુકારે.—ઉઠ.
ભોહોર હુઇ ભજન હર, પ્રભુ નામો તે હારે.
સુખ ચેન સોહાવે આજ સુફળ દીન તેહારે.—ઉઠ.
કરત હું કરજોડ વીનતી તેરે દવારે,
દુઃખ દરીદ્ર સંકટ મેરે પ્રભુ તું નીવારે.—ઉઠ.
જાકો શુભ નામ લેત પાપ ગયે હારે,
સકળ જગત સ્વામી તુને રચી જગત ભારે.—ઉઠ.
સુનો જગનાથ કીયે પાપ હયે અપારે,
સાગર ભવ કોન ભેદ ઉતર જાઉં પારે.—ઉઠ.
પીરોજ અન્તર ભજન કરો તોજ પ્રભુ ત્યારે,
તનમન સેવાખીન સદા રહો નીવારે.—ઉઠ.

(૩૬)- સુકન્યા સાવિત્રી.—

[illegible]...કુલ્યાણ[illegible]...[illegible] ખોટી કપાળા [illegible],
[illegible] નહિ [illegible] [illegible] અમન [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible]...[illegible] નયણ
[illegible] પ્રકાશ. (૨)

[illegible] (૨)

[illegible] { [illegible] [illegible] [illegible] સન્માન.
{ [illegible] [illegible] સમજ [illegible] [illegible].

(૩૭)—જલસા સંગ્રહ.—રાગ [illegible] તાલ [illegible]—

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

(૩૮) જલસા સંગ્રહ.— સિધુરા-ધોરી —

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]—એ
એ સારી [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] પીયા [illegible] [illegible]—
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] એહિ બાત મેરે મનમે-એ

(૩૯)—વિક્રમ ચરિત્ર.—

એ માથે મટુકી લઈ જાવું પ્યારા લહેરી લાલાને દુધલડા પાઉં —એ
હું ગોવાલણ નાની નારી પ્યારો મારો છે વિહારી.
રંગે રમાડી રીઝાવુ—પ્યારા૦

(૪૦)—અસીરેહીસ.—

એજી મુજે મંગવા દો જાન સલમે સીતારેકી અંગીયા. એજી.
ગાલમે લાલી, કાનમે બાલી, મેંતો પહેરૂંગી પ્યારેકી અંગીયા. એજી
મુવે દરજીને અંગીયા બિગાડી મુજે લાદો બનારશકી સાડી,
જીસ્મે આલાહો મસાલા મુજે ગોટે કીનારીકી અંગીયા—એજી.
અપને સૈયાકી બાલી મે ભોલી મુજે લાદો બનારશકી ચોલી.
જીસ્મે આલાહો મસાલા લાદો કીનારેકી અંગીયા. એજી.

(૪૧)—સુકન્યા સાવિત્રી.—

ઓ સહિયર સુણો શીખામણ સારી સઉ કરો સંગત જોઇ વિચારી—સદા.
કુસંગ કાજળ કોટડી કુસંગીનુ મુખ સ્યામ.
દુર્જન કેરા સંગથી થાય નામ બદલામ.
જડી જેને સોબત નઠારી ગયું તે તો આ ભવ પરભવ હારી. ઓ.

(૪૨)—અશ્રુમતી.—

ઓ મારી રંગીલિ દરજણ, દરજણ ગુલાબનો ગોટોરે,
તારો જગમાં જડે ના જોટોરે.
ભાગાવ્યું, પીવરાવ્યું હાથમાં નચાવ્યું, ગાજે રંગેતું ગડબડ ગોટોરે,
જાડી લુચ્ચીને પગલો પરાણે, નથી ... માન ... મોટો.
એ મારે તો જોઈશે શીરો પુરીને સાથે સાનવાના દ", ઓ.
અરે બાદીતો મળશે રાબ્લો ને ડુંગળી, શીરાપુરીનાતો ટાણા દ", ઓ.

(૪૩) પ્યારા સાહેબ— મલાડ કવ્વાલી.—

ઓ બાલમ મોરે, હમસે નજરીયાકા, ટે ડગી,
મોરા જીયા વાહે ગરતા મો સો બેરી તોરેરે બાલમ.—હમસે

(૪૪)—હોરંગી દુન્યા.—

ઓ દાસી અનુ પાકી લગન હો જે ઝુકી,
નહિ માને, કીરીકી બાત નમાનુ કોસીકી.
સાર, વાગે તન જન હો સુજન, કમલ બદન કલનમોહન. દાસી
દીપક બીન કહી ગીમલ, કમળપર અગ પતંગ ન જારે.
એસી રીના ગતી કુમતીકી બસ ગોકી અનનીકી નહી નકી, દાસી

(૪૫)—મીસ મલકાજાન. રાગ-ઝુલ્લા તાલ દાદરા.—

કમર પતલી લચક જાય પ્યારીરે, નૈના રસીલે સુપાન મતવારીરે, કમર.
ખુદાને દિલ યે દીયા નજર એ વફાક લીયે;
મિલા હય આપ તો દિદાર દિલ રૂબા કેલીયે,
બગાન સમાલિયે દિલકો જરા ખુદાકે લીયે.
નાજુક સૈયા ગોરી કલૈયા, મેરે પીયાકી યે આદય ન્યારીન કમર.

(૪૬)—ઉસ્તાદી.— જલસા સમ્રાટ -

કંગનવા મોરારે કરમે લગ ગયોરે,
સોની મોરી ગુયાં, લાગુ તોરે પૈયા. ક.
રાજદુલારે સુનો પ્રીતમ પ્યારીરે,
મેં જાને ન દઉંગી જોબન રસ લઉંગી,
કમર પતલીશી લચક ગયોરે. ક.

(૪૭)—મીસ અચ્છનબાઈ રાગ બરવા તાલ ત્રીતાલ હોરી.—

કન્હૈયા મોસે ખેલો હોરી, કરોનાં ટકોરી ક.
ચન્દ્ર બદન નવ નટન ગવાલની નૈ નોકી મતવારી.
લે લે હાથ ન માર કુમ કુમા ભર બૈયા ટોક જોરી—ક.
અબિર ગુલાલ કે બાદર છાયે, ખેલત નંદ બિહારી,

કુંવર કહાન મોસે રંગન છીડકો ભીજલ ચુંદર મોરી ક.
અબ સખિયન મિલ બન બન આઇ કોઇ સાંવર કોઇ ગોરી,
આપને આપને મંદિરસે નિકસી સાર નનદકી ચોરી—ક.

(૪૮)—**પ્યારા સાહેબ.**—રાગ આસાવરી—

કરલે સીંગાર ચતર અલબેલી સાજનકે ઘર જાના હોગા.
માટી ઉઢાવન માટી બીછાવન માટીમેં મિલ જાના હોગા.
નાહલે ધોલે શીશ ગુથવાલે ફીર વહાંસે નહીં આના હોગા—ક.

(૪૯)—**જહરી સાંપ**—

કહુ કારે શરનકી યે બાત, મુસ્કીલસે કટતી હય રાત નીગોડી—કારે.
મોરી સની હય બગીયાં માલીસે—ખાલી ફલે હય ફળ ફુલપાત
ફઇ મોરી ફુલે,
ગયા પહેલા જમાના, અબતો નિભાના ગહરા ગયા ગોરા ગાલ
મોરા આલી ન અંગમે સમાના.—કા. ક.

(૫૦)—**કબીર ભજન.**—ભજન જોગીયા.—

કબ સુમીરોગે રામ અબ તુમ કબ સમીરોગે રામ.
ગર્ભ કુલીમે જપ તપ કીનો, નીકલ હુવા બે ઇમાન—અબ.
બાલ પનેમે ખેલ ગુમાયા, તરૂન પનેમે કામ.—અબ.
જુઠી કાયા જુઠી માયા આખીર મ્હોત નિશાન—અબ
કહત કબીરા સુનો ભાઇ સાધો, યેહી ઘોડા મેદાન—અબ.

(૫૧)—**સુરદાસ ભજન.**—પદ.—

ક્યુંરે નીંદભર સોયા મુસાફીર ક્યુંરે નીંદભર સોયા,
માનુસ દેહ દેવનકો દુર્લભ જનમ અકારથ ખોયા—મુસાફર.
ધનદાગ જોબન સુત નેન બામે મનતરા માહયા.
સુરદાશ પ્રભુ ચલેહી પથકો પીછે નેનું ભરભર રોયા—મુસાફીર.

(૫૨)—**કેશવધ.**—

મનુંગ તારી કામણુ કરનારી વ્રજમા વાસલડી વાગી.
નીકી ભી મોહક મનવશ કરનારી—વ્રજમા
મનવશ કરનારી, સ્વર સુણતાં લાગે સુખ કારી.
હું ઘેલી તમ વિણુ થઇ છું ગિરધારી—વ્રજમાં.

(૫૩)—**વિણાવેલી.**—

કાયા કાચા કુંભ છે જીવ મુસાફર પાસ
રહાંગે ત્યાં લગી જાણજે, જ્યાં લગી શ્વાસોશ્વાસ

સદા સંસારમાં સુખ દુઃખ સરખા માની લઇએ.
રાજી જેવી રીતે રામા રંગે તેવી રીતે રહીયે,

સાખી { પીપળ પાન ખરંતાં હસતી કુંપળીયા,
{ મુજ વિતી તુજ વીતશે ધીરી બાપુડીયા.

નહી જેવીને તેવી નિત્ય કોઇની નભતી જોઇએ
દશાના ઢગ રૂતુના રંગ જેવા દેખી લઇએ—સદા૦

સાખી { કદી મહેલોને માળીયા કો દીન છપ્પરખાટ
{ કોઇ દીન એવો આવશે ભુખ્યા ન મળશે ભાત—સદા૦

(૫૪)—**શારદા વિજય.**—

કાગવીરા વાલમને દેજો દુઃખીનો સંદેશ
જોગણને વેષે વિજોગણી કે જાતીમે દેશો દેશ.
જામે છતની બુધ હય, ધતનો કહે બતાય,
વાકો બુરો નમાનીયે ઓર કહાં...લેલાય.
ગાગરનાં પાણી ઝુરી છળે, સાગરના મોઝા મુકી છળે,
નીતીનો એ ધારો પધારો પ્રાણેશ દોશ ન ધરો પધારો પ્રાણેશ

(૫૫)—**પ્યારા સાહેબ.** ભૈરવી કવ્વાલી

ન્હાના કંવર મોસે કરત બરજોરી અબ મોસે કરત બરજોરી.
એક નમાને એક નમાને મોરી, કાને કંવર કરત મોસે બરજોરી.
દેખો શામ યહ નામ હસ્તો, શામ તુમ લાગો હીરહત,
ઘડી ઘડી પલ પલ છીન તોરી બીનતી, કરત બરજોરી એક—નમાને

(૫૬) – **કુસવક.**—

કાળજાં તાગી કામણ કરનારી વ્રજમા વાંસલડી વાગી
(વાશળીનો અવાજ)
મીઠી વળી મોહક મન વશ કરનારી વ્રજમા વાસલડી વાગી
(વાશળીનો અવાજ)
મન વશ કરનારી સ્વર સુણતાં લાગે સુખકારી,
હું ઘેલી તમ વિણુ થઇ છું ગીરધારી વ્રજમાં વાસલડી વાગી,

(૫૭)—**મીરાંબાઈ ભજન.**—

કાનુડો શું જાણે મ્હારી પ્રીત, બાઇ અમે બાળ કુંવારારે. કા
જ્યારે જુમનાના અમે ભરવા ગયા તારે, કાનુડે આવીને છાંટ્યા
નીર દીધા છરરરરરરે. કા.
શેરીએ ને શેરીએ અમે રમતા ને ભમતારે, કાનુડે આવીને
ખેંચ્યા ચીર ફાટ્યાં ચરરરરરરે. કા.
વન રાતે વનમાં વ્હાલે રાશ રમાડયારે, કાનુડે તાણી માર્યા
તીર વાગ્યાં અરરરરરરે. કા.

(૪૮)— **જશેશા સંગ્રહ.—કાફી. હોરી બારમાસી.**

કીજે કોન ઉપાય અજાહુ. ઘરનાયેક નાઇ-કીજે
દીન ગીનતે નખી માસ દુ ગીતે તેભી ખબર નહી પાઇ.
[illegible] મિલનકો. કબ મિલે જદુરાઇ
રીત કાહુ દેત બતાઇ-કીજે.

[illegible] ચતુરભુજ ચુગી મેસું તાલ ગાઇ
[illegible] રહશે [illegible]
રહું કેશે [illegible]-કીજે.

[illegible] શબ્દ સુનાઇ
[illegible]
[illegible] પુરખ [illegible]-કીજે

આશા આગે [illegible] નહી આવે જગત [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] સુખ [illegible]
ગુલાલ [illegible]-કીજે

[illegible]
[illegible]
[illegible]-કીજે

(૪૯)— **નવલ. કુરીમ.**

[illegible]. કર્મ કાઇ થાય નહીં છ કર્મ [illegible] કરનાર—કો.
[illegible] કરનાર ના [illegible] કર્મ કદી [illegible]—કો
કર્મ [illegible] પુર્વ જનમના કીધા જેમ થનાર
કીધા તેવા લેશ પાછળ એજ કરમ વ્યહવાર—કો.
જેમે કરાવ્યા હશે કાકરા મણ્યા નથી મળનાર
જેમે [illegible] વિશ્વ [illegible]થી ટાળ્યા નથી ટળનાર—કો

(૫૦)—**નહબત્રીસી.—**

કોમળ કાયા કા કરમાવો બાઇ ભભુતી ચોળી
હવે ભભુતી મુજને વ્હાલી દેહ દઉં રગરોળી.
પ્રીતી ગઈ પ્યારા પ્રીતમની. આશ ઉડી ગઇ આ અંતરની
રૂપ રંગ દઉં રોળી—કોમળ.

સુંદર શરીરે શોભતા હીરાના હાર રૂપાળા.
પ્રેમદોરીએ અશ્રુ પારલા પરોવી પહેરું માળા.

કંથ કૃપાવિણ જોગણ થાઉં નાથ નામની ધુન લગાવું
પટરી કંથાઝોળી—કોમળ.

(૬૧)—વિક્રમ ચરીત્ર—

કાન દુધ લ્યો દીલરંગી શોખીલા શાણા ઉમંગી.—હો કાન.

કફી પીયે કસુંબલો. ગાંજો પીયે અબુધ }
દારુ તો દીવાના. પીયે. કાના પીયે દુધ } સાખી.

એક અમીરશ પ્રેમનો બીજો રશ છે પ્રેમ
ત્રીજો રશ ગોરસ ભલો પીયે કાના ?મ—હો કાન.
ગોરી ગવરી ગાયના ગોરા મારાં દુધ
હું પણ ગોરી ગોરડી ગાઉં દીલ છે શુધ —હો કાન.
હેમ કટોરો હાથમાં માળી, અમૃત શાર
ચતુર હોય, તે ચિતમાં જાણ સમજે ન ગમાર.— હો કાન.

(૬૨)—વસંત પ્રભા—

?ડતો મુકીને મારા કંથ કોડીલારે,
?ભા ?રી ?ર? ?? રંગીલાજે જોગી
?લવ ?ડો મો? સા? સાણાર
?? ?? ?? લાજર ?? રસીલારે જોગી.
?ન? ?? ?? ?? શુ કહીયેરે,
?? ?? ?? ?? જોગી ?? રસીલારે જોગી
પ્રેમ ?? ?? પી?? ??,
આવે ન ?? ?? ?? રમીલા જોગી.

(૬૩) પ્યારા સાહેબ રાગ બીહાગ —

કોયલીયા કુક સુનાવે, જાગિરી મોહે બીરહા સતાવે,
પીયા બીન કછુ ના સુહાવે.
એસી અંધારી કારી બીજરી, ચમક મોગ ડર્યા ધરકા રે,
દેખ ગોરી આલી મોરા જીયા ધરકાં.
ઉન બીન અખીયા સુખ ન પાવે
ઇતની બીનતી ગોરી કહીયો યહ ?? ??
ઉમસુ જોબન પર. મોરી આશ મોરા પીયા ઘર ના આયે-કોયલીયા.

(૬૪)—ધ્રુવકુમાર—

ખળ ખળ ખળ આંસુ આંખથી આખરે છે.
ધગ ધગ ધગ હૈડું બાપડું આ બળે છે.
પળ પળ પળ પ્રગટે અંગમાં અગ્નીઓ નો,

વિરહ બહુ દમે છે આજ કુમાર કુત્રનો
સુવઝી વીના મારૂં રે જીવન થયું ખારૂં
જીવન થયું ખારૂં સહુ સુખ અકારૂં.
નારીના નેહે લેપટાઈને ભુલ કરી ભારી
ન્યારૂં કર્યું બાળ બિચારૂં રે. જીવન
રાજ તાજ વૈભવ બધા જોઈ બળી ઉર લાય,
પુત્ર વિયોગ પ્રાણ મુજ પાપીકે મન જાય.
હાલ થશે હવે શું મારૂં રે. જીવન.

(૫૫)—**મીસ મલકાજાન**—રાગ કાફી તાલ દીપચંદી.—

ખેલત નંદ કુમાર બરજોરે લોગનમે ખેલ.
બ્રીજકી સખી સબ બનબન આઈ, ઔર કુમકુમ ઔર ગુલાલરે,
ખેલત નંદકુમાર બરજોરે લોગનમે

(૫૬)—**મીસ રોઝા**   રાગ મલ્હાર ધીમા ત્રીતાલ.—

ગરજ ગરજ બરસનકો આયે, મેહરવા બગ્ગન લગી બુંદરીયા
એક તો દમક દામની દમકે દુજે મોર પપૈયા.
ગોસન લાગે ઉચાટ જાત મોરી નિંદરીયા—ગરજ

(૫૭)—**નંદબત્રીસી**—

ગંગાજળ નિરમળ સમુ શુદ્ધ પવિત્ર સાર,
તેવું કુળ જો મારૂં (તો) પડ પાસા પો, બાર
હંસ ગયો સરોવર તીરે પીવું અમૃત સાર,
પીવા જોગ મળ્યો ખરો (તો) પડ પાસા પો, બાર.
સત્ય સુંદર જો સાંભળી ધરા ન ડગે બાર,
તે ગુણ જો હોયે મુજ મહિ (તો) પડ પાસા પો, બાર.
નાગ મુખે અમૃત ઝરણ ચોર કને ભંડાર,
કામી પણ રહે કામની (તો) પડ પાસા પો, બાર.
મીઠો આંબો સર્વદા ઉત્તમ ફળ દેનાર,
તેવું કુળ જો મારૂં (તો) પડ પાસા પો. બાર.
વિમળ કમળ વિલોકીને ભ્રમર ગયો તે ઠાર,
હાકું પણ અટક્યો નહીં (તો) પડ પાસા પો, બાર.
અહલ્યા સીતા દ્રૌપતી સતી ખરી નિરધાર,
તેવું ચિત્ત જો મારૂં (તો) પડ પાસા પો, બાર.
ભુખ્યા આગળ જો ધરે ઉત્તમ ભોજન સાર,
ખાધા વિણ ઉઠે નહિં (તો) પડ પાસા પો, બાર.

(૬૮)—સતી દ્રૌપદી—

ગોવીન્દ ગુણ ગાવોરે નરનાર, ગીરધર શ્રીધર, શ્રી મુરલીધર.
નામથી નેહ લગાવો-હા, નેહ લગાવોરે નરનાર.
મારૂ તારૂ મીથ્યા માની કૃષ્ણ કૃષ્ણ કહે જાવોરે.
અધમ ઉધારણ ભવ જળ તારણ,
નિરભય નામથી નાવોરે-ભય નામથી જાવોરે.

(૬૯)—ભક્તાભામની—

ગોરા ગાલા ગુલાબી પ્રેમ રંગ રંગાશે ઝલકાશે છલકાશે,
પ્રીતી આનંદે હસતે મુખેરે જવાશે ગો૦
ચંદા ખીલે ત્યારે કુમુદ વિકશે આનંદ રેલી રેલાય.
આનંદ ભરતાં અમૃત ઝરતા,
વિશ્વે વિહંગના સુખીયાં થતાં-ગોરા.

(૭૦)—અંબરીષ—

ગોવિન્દ તારા ગુણ ક્યા ક્યા ગાઉં (૨)
હોજીરે સાગર ગુણ ભરીયોરેજી.
નવશે નવાણુ પુર્યાં નવા નવા ચીર વ્હાલા,
દ્રૌપતિની વ્હારે [illegible] ચડીયો—હોજીરે.
[illegible] કોપીન ઋષિ [illegible] ક્રીમી ત્યારે.
[illegible] આગળીયે ગિરીરાજ ધરીયો હોજી
કણના કોઠાર ભરીયા, [illegible],
અમણો કણુનીથી લણુમાં કરાયો - હોજીરે

(૭૧)—સંગીન એકાવલી—

ચલ ઘોડે અસવારર ચલ ઘોડે અસવાર, હો.
ટક ટક ટક ટક હાંકુ ઘોડા તનપર કોડા મારરે—ચલ.
નાન કબાબ ઔર ભાજી જીસપર, પેડા ગોતલ ચારરે—ચલ૦
પલ પલ જા તુ યાર બના તુ દેખ મેરા સીનગારરે—ચલ૦

(૭૨)—ખુબસુરત બલા—

ચલે ઇશ્કમેં આઓ જીગર પરસે ધારે.
ચયન આશિકકો દમભર કયુ કર હો
મુસીબત ઝેલી બલા સરકેલી
તબીયત ખેલી પહેન ગયે સવેલી-મજે ઇશ્કકો.
પ્રેમ પ્યાલા જબ તુમ દીનો મત, હમરીબ, ઓરાઇ,
હિરદે બાન નયન કે લાગે, સુદ્ધ બુદ્ધ, બિસરાઇ.

પ્યારી પ્યારી બતીયા કરત ઘનીયાં નજ્નેજી છતીયાં,
લા ા૯ી પ્યારી તેરે વારી હરિકસે.

(૧૦)—અસીરેહાર્સ—

નાલની ચપલા નાગણી ચાલ ગુજ ગે આ અલબેલી—
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
આહાહા ગાનો વાલી એક્ટોરે બાલી ભાળા.
નાઇ બેસવી હય નાર નબેલી

(૫૦)—અંબરીષ—

ચંપા તું મારી દીલજાન વાહ વાહ કુશમ કળી ડરજાન વાહ વાહ
ચન્દ્ર [illegible] હો. અરી મદની હો, અરી રસની ગુનતાન વાહવાહ—ચંપા.
શાણી ચતુર સુજાણ વાહ વાહ.—ચંપા.
કરી પ્રીતી [illegible] વાહ વાહ, ગુલાબ પરી [illegible]—
રૂપી હરી [illegible]—ગજે લગાવે ગુણવાન.—ચંપા.

(૫૫)—સૌભાગ્યસુંદરી—

ચાલો સાહેલી (૨) ભુવનેશ્વરિના સૌ મળીને દરશન કરીયે,
દુ:ખ હરનારી સુખ કરનારી મુર્તિ માની અંતર ધરીયે
ભાવ ધરી [illegible] પુજન [illegible] તો ભવ સિંધુથી તરીયે,
સુવા ચન્દન કુમકુમ કેશર અરચન [illegible] મન [illegible]
અબીલ ગુલાલને પુષ્પ માળાથી માને વધાવી નજીર ભરીયે.

(૫૬)—સુરચંદ બુન—

ચિતવનને તીર ન જારી, દિલપર ઓઉ માહા.
મય દીલ દેકર પચતાઇ, ઉલફતમેં નરાબત પાઇ.
ચાહતમેં આફત આઇ, દીલ મય હય પસ્તાઇ;
નેહ તન મન સારા તુજપર વારા, દીલપર સારા.
મોહબ્બતકી ચાહત સારી હય, દો દીનકી સબ દીલદારી હય.
બસ સુહ દેખેકી યારી હય—દીલપર આહ મારા.

(૫૭)—મીસ ગૌહરજાન—રાગ પીલુ—તાલ—દાદરા.—

ચિંતન નાહી બદલ ગયો નૈનાં. (૨)
કાગજ હો તો બાંચ લીયે, અરે કરમ ન બાંચ્યો જાય.
ચિંતન નાહીં બદલ ગયો નૈનાં.

(૭૮)—મોહિની ચંન્દ્ર—

ચોકને આંગણે ચાંદનીએ ખીલી [illegible] રંગ રંગરે,
આંતા સાહલી રંગ માણતા,

હૈયાં ખોલીને બેન બ્હેનને વાતો કરી લ્યો જ્વાનની

સાખી { વ્હાલા તજે નિંદ્રામાં, [illegible]
શયન [illegible] મોહ્યા, [illegible]

કુંજડી [illegible] આમાં [illegible] વ્હાલમને [illegible],
પ્રીતિ [illegible] પ્રીતમ [illegible]
સુનાકરે કુંજડીને વ્હાલો [illegible] મેરા [illegible],
અમને અમત [illegible] વ્હાલા પ્રીતમ પ્રાણ

સાખી { માનમો માને [illegible], એકડા જુદા [illegible],
ધરની [illegible], માગન જુદા [illegible]

તમારા સમજન તજે [illegible], જુદાડા મન સિદ ખાઓછોજી—
[illegible] મન [illegible] જાઓ છો, શી ભયા બેઠ—
મેર [illegible] હૈ. કુસકા ખાવાને ધક્કા ખાઓછો—

સાખી { સોળ વરસની સુન્દરી, સ્વામી વરશે સાટ.
મોહ જોઈને મોહી રહ્યા લાડકી કરતી લાડ.

પગમા કાંટા વાગ્યો નહિ— જીવુ, હુ તો નહિરે જીવું,
મારી સગી નણંદના વીર હો રાજ

તેડાવજો મારા બાપાજીને, જોગી જતીને તેડાવજોજી—નહિ

(૭૯)—મીસરોઝા—રાગ દેશ—તાલ ધીમા ત્રીતાલ.—

છબ દીખલાજા બાંકે સાવરીયા, ધ્યાન લગો મોહે તોરોરે.

બાંકે ચિતવન નયના રશીલે ચાલ ચલત મતવારીરે,

કાહે કરત કિન જાઉં સખીરી, ન માને જીયા મોરારે—છબ.

(૮૦)—કંસવધ—

છેડ કીધી છબીલે છેડ કીધી, અરેરે ધુતારે ઠગારે એ કપટી કાનુડે—છેડ

જળ ભરવા હું ગઈતી હુ જમુનાજીને તીરે

ભરી બેડું નીરે, ધરી મોરે શીરે, ચાલી ધીરે ધીરે, ઓય ઓય—
કાનુડે કેડ લીધી.

કેડે લીધી એ નફટે કાનુડે પાલવડે મને પકડી.

હું છટકી ત્યાંથા ઝાટે દીધી—અરેરે.

કેમ ગમતું નથી કે શું, ઉદાસ કેમ છો.

ક્યા હવે તમારે હસવુંજ પડશે. જો જ્ઞાન સાથે ગમ્મત મેળવી દીલગીરી દુર કરવી હોય તો ☞ નીચેનાં પુસ્તકો ખરીદો. ☜

અરેબીયન નાઇટસ (એક હજારને એક રાત્રીની વાર્તા) કી. ભા.	૨—૦—
કલી કાતક હાસ્ય રસનો હોજ ભા. ૧-૨ (પેટ ફાટીને હસાવનાર)	૦ ૧૨
કડાના કુંભાર (મુર્ખ કુંભારની હસાવનારી વાર્તા.	૦—૪—
કામીની ચરીત્ર (જાણવાજોગ સ્ત્રીઓના છળભેદ)	૧—૬—
ગમત ગંજ (નામ તેવુંજ કામ)	૦—૨—
ચાતુરની હગાગે (ચતુરાઇથી ભરપુર ચાર ભાગ)	૦—૮—
બાદશાહ બિરબલ હાજર જવાબી ચાતુર્ય ટીખળોથી ભરપુર સર્વોતમ પુસ્તક ભા. ૧ થી ૧૨ સાથે કી.	૦—૮—૦
રાજા ભોજ કાળીદાસ ભા. ૧ થી ૫ સાથે.	૦—૬—૦
ખાટી મીઠી વાતો.	૦—૬—
ભાન મુસાફરી (ચમતકારી સાત પ્રશ્નની વાતો)	૦—૬—૦
સુડા બોહતેરી (સ્ત્રી ચરીત્રની બોહતેર વાર્તા)	૦-૧૨-
કૌતકમાળા બોધવચન	૧—૦—૦
ઉપદેશ વિલાસ અને હાસ્ય રસનો હોજ (રડતાને હસાવનાર દુઃખને દુર કરનાર આ પુસ્તક જરૂર વાંચજો. વળી તે સોંઘુ ને સસ્તું પણ છે. કી.	૪—૦—૦

એ શિવાય બીજા જોઇતાં પુસ્તકો માટે નીચેને શીરનામે પુછી મંગાવજો ઉપરની કીંમત કરતાં પોસ્ટેજ જુદું. એક વખત ઓર્ડર આપવાં તમોને ભલામણ કરીએ છીયે.

મળવાનું ઠેકાણું—બુકસેલર્સ

શા, ચુનીલાલ મગનલાલ.

લીમડાચોક—સુરત.

(૮૧)—ખુરશીદ ઝરનીગાર—

છોડો છાંડોજી મોરી કલઇયાં દુખાવ નહીં આયા પડું મે પયા પયા
આહા. ડાગરીયા સબ તોરી. ઠરીયા કરો દેખા. મેલઈયા
કાહે મમીજને સુન પૈયા. આ. આ. આ આ. આ જઇઆ—છોડો
ચુરીયા મોરી કરકાઇ. દેખો દેખો .તુમ રામ દોહાઇ.
કાપે. હીયા જીયાસે. મન રશીયા. કયા મન બશીયા
આવોજી આવોજી ના તરશાવોજી. હે હે. હૈ. બાંકા જનીવા.—છોડો

(૮૨)—ઉમાદેવડી.—

છોડો છોડો છબીલા. જાઓ જાઓ હવે હઠીલા
મારી લુટાશે નવલખ લાજ.—છબીલા.
તમે મોટા પુરુષ મહારાજ, પાણી પહેલાં બાંધો શ્યાને પાળ. આરી
વાહ વાહ વચન રસીલા તારા નયન રંગીલા
ગોરી ગાળે સર્વને ગુમાન ન્યારી પ્યારી
વાગે જેને પ્રીતીનુજ પાન, ગણે નાના મોટા સૌ સમાન. ગોરી

સાખી { ક્રશ્ન કયે જગમા બધા, નિરલા પાલણહાર
પ્રીતી ભગત ભામા મદા વચન નિભાવનહાર.

મુકો મુકો માનુની ગુમાન શાણા દાસી છુ તારી સુજાણ
ચાલો ચાલો ચતુર પ્રીત પ્રાણ.—છો

(૮૩) —અશ્રુમતી.—

જપતી પ્રીતમની જપમાળ, જુવતી જો અલબેલી.
જોબનના રસરંગે જેની બની ઘેલી વ્યાકુલ. ક્રશ્નના વિણુ વ્હાલી વેલી

સાખી. { તન મનમાં વ્યાપી રહ્યો જોબન વસંત જંગ,
રસભોગી રશીયા વિના રમશો કયાં રસરંગ.

જાણ્યુ ન જડીયો કોઇ રસીયો રંગીલો,
ચપચપ કરતા કરતા ચેતી જાવે ચલે શ્રા.
બળતાને બાળી સખી હૈડે શુ હરખાય,
આહા અકળાય શાની છે છબીલી.

(૮૪) મીસ જાનકીબાઇ.—રાગીણી. લુવર. સારગ.—

જમુના તટ શમ ખેલે હોરી, (૨) દોડ દોડ પીચકારી ચલાવત, (૨)
અબીર ગુલાલ ભરે ઝોરી—રા.

(૮૫)—મીસ અંજનબાઇ.—રાગ-બટવા, તાલ, લઉની હોરી.

જશોદાકે બાલ ખેલે હોરી કૈસી ધુમ મચોરી. જશો.
મુરલીકી ધુન સુન ગોપિ બિકલભઇ સબ મિલ બાત કહોરી.
અંગ અંગ સુખ ન સબ સાજે, સુધે હીરલકી ઓરી, કૈસી.

જાઇ મગ્માનડ ગયે લગાવત હીયા અગ છક નેગી.
ગાગો ફગો છાડ કે મોહન (૪) તુમ્હે તજિકર નહિ મોરી. પ્રેમ
નયના ગફન અગર ઘલાલક નલાયન.ની ગમયારી
ાન ગગસ લાલ નયે ગાદર ચલી ફ ાની ગોરી. હસી.

( )—મીસ રાધાબાઇ. પ્રભાત—

જાગો દરશીના મેરા નંદના કંવર જાગો.
નંદના કંવર જાગો, ની હમને બાલા લાગો. જા
ગગન ઝળાનો સરજ ઉગ્યો અંધકાર ભાગ્યો,
ઘરઘર બામની જાગી અરણ્ લાલાબો. જા
પચ વસ્ત્ર અંગે ધરી પ્રેમનો છે વાગા,
વલાણુનો ધોર વાગ્યો હરખ પ્રેમ તાગ્યા. જા

(૪૭)—અસીરેહીસ-

જવા ફુલાયે હે મન નીશાર મુ ! ખુસમઝય મેરુ નીસાર
તેરા મેરા જનરી બની મજેદાર. અપની કાની જોડી બની મજેદાર
બલા લગતી જોડી બની મજેદાર, શાહી કરગા. પીઠ ચ ગ
પીર ના ર ન

મુજે આલી બનાદે, પુદે દીલાદે, સાડી દીલા દે તુ સાલી- સાચ
તુજે આલી બનાદુ પુદે મંગાદુ જુતા ગડાદુ મરેમ મોગ્રા- ગ
અબી લાઉ (૩) શાહોકા કરો યકરાર....જવા.

(૪૮)—**પ્રભાત**—પદ રાગ, પ્રભાત—

જાગને જાદવા કૃષ્ણ ગોવાળીયા, તુજ વીના ધેનમાં કોણ જાશે.
ત્રણસેં ને સાઠ ગોવાળ ટોળે મળ્યા, વડોરે ગોવાળીયો કોણ થાશે.—જા
દહિ તણા દહીથરાં ઘીતણાં ઘેબરા, કઢિયલ દુધ તે કોણ પીશે.
હરી તારો હાથીયો કાળીનાગ નાથીયો, ભુમીનો ભાર તે કોણ લેશે.—જા
જમુનાને તીરે ગોધેન ચરાવતાં, મધુરીસી મોરલી કોણ વાશે.
ભણે. નરસૈયો. તારા ગુણ ગાઇ રીઝીયે, બુડતાં બાવડી કોણ શાશે.—જા

(૪૯)—**વસંતપ્રભા**—

જાણ્યા જાણ્યો તમારો પ્રેમ જાગ્યો શું છળી,
તારા રૂપમાં ભુલી ગયું દીલડું ગળી—જા.
જાવો પીયુ મન ભાવતી પરણો બીજી નાર,
જુઠાની સાથે જરી અમને નહિ વહેવાર
પરણું હુ પ્રેમદા——રાજી છઇયે સદા,
જો પરણીશ (હો) (ભલે) (એમ) હા।

"ક્રીટ ત્યારે સમુહરત શુભ લગનમ્ શુભમ ભવતુ"
આશા-લગ્નગાથી ફરી પરણ્યો બીજી પગી,
પ્રેમદા મળી અને પ્રેમદા મળી.

(૧૦)—**જલસા સંગ્રહ**—પ્રભાત પદ.—

જાગીય ગોપાલ લાલ કહીયે બલ જાઉં,
હાર થારે સુરભી ગ્વાલ કહત જનની કમલ નેણ ડકેતક દેખાઉં—૧.
કર પર ચલાડો તોડિ તાહી ચતુર વદન દેહું,
નિકર આપને આગનમે—ઉ.
ગગન પર ગહાંગ એક પચાન ન કરની અનેક,
જટા જુત ભસ્મ અંગ ડર માલતાહુ—ઉ.
આસન ગજરગાત સ્વેત સ્વચ્છાન કસુર વિવેક,
ત્યા મળ તાઈ કહિત ગજે બાઉ—ઉ.
તમ જર માનતી જીવન પ્રાણ દરસણ દીયે ભગવાન,
નરનાગ માન મોહન તાકે બલ જાઉ—ઉ

(૧૧) **રામરતન** -

જાઓ મોની હાટ સીધાવો સજુણા જાઓ જાઓ,
આનો શાન માટે ગીસાઓ. રસીલી આવો
વાતુ મારી મીઠડી માટ-કહો: મનમોહન માટે,
વાણ તારો વાલમ વાતે પળો જાઓ પ્રીતમ માટે.
જાઓ જાઓ ઝટ લાવો આવો ઝટ,
ધીરા અધીરા ન થાઓ—જા.

(૧૨)—**વસંતપ્રભા**—

જાઓ વ્હાલાને વેગે વધાવો, મીઠે પહેરાવો ફુલથી છાઓ.
અંગ અંગે ફુલોના વાઘાથી સજાઓ ..જાઓ.
કુસમ સમીકાય ત્યા પુષ્પ મોહાય,
શાયળ સુગંધી સમારે જો કલાય,
રતિ પતિ છો સુગંધી, કુસમોની કુંજે સાહાવો.

(૧૩)—**મીસ મલકાજાન**—

જી ન મારો પિચકારીરે કન્હૈયા, ગારી મૈ દુંગી.
ફેંકત લાલ ગુલાલ કુચનપર, બોર દઇ રંગ સારી.—કન્હૈયા.

(૧૪)—**જુગલજુગારી**—

જીવા ન મેરી સોંપુ તમ હાથ, લાડકા તણી, નેત્રના મણી, ઉગાડ.
જીવનનાથ......જીવા.
જાઓ સુખે કરી નાણાં ભરી દો, દુશ્મનનાં મુખ કાળાં કરી દો.

કરી વધાઇ આનન્દની લાવા હેતે, હૈયામાં લઇ હરખાતો,
બાળકડાંની સંગાથ.

(૭૫)—કંસવધ— ગરબો.

જમુનાને તિર જાદુવાળે, સખિ બંસરી બજાવી. હાં. હાં.
નંદલાલે વાલ ચિત ચોરી મને બાનવી
ભુલાવી માર ભાન, સાન, કાન ગયો. હા. હા.
મને મોરલીયે મોહ ઉપજાવી. જમુ.

સાખી { "સુંદર છબી જોઇ છેલની ઉપજી અંતર પ્રીત.
નટવર ગીરધર, શ્યામમા ચોટયું મારું ચીત."

નયન નેહે નચાવ્યાં વાલીડે, સખી મુખ મલકાવી.
છુપી છુપી છબીલે કરી સાન મને લીધી લોભાવી.
ન ભાવે ખાનપાન નિંદ ન આવે હવે, લગન લાલાએ પ્રેમની લગાવી

સાખી { વિરહ થકી વિંધાયનું અન્તર અતિ અકળાય.
અગળો રહ્યો અલબેલડો, શું કરૂ સખી ઉપાય. જમુ.

(૭૬)—ભજનામૃત— ભજન પદ.

જુનું તો થયું રે દેવલ જુનું તો થયું, મારો હંસલો નહાનોને દેવળ
જુનું તો થયું—ટેક.

આર કાયા હંસા ડોલવાને લાગી, દાંત ગીયાને માહિ રેખુતો રીયાં. મા.—૧
આર કાયા હંસા પડવાને લાગી. ગયો હંસો ને પીંજર પડી રહ્યું —૨
ત પણને વળી હમા મળા ગોવાલણુ, તે મુ માહર મનરૂ મોહ્યું.—૩
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણુ, પ્રેમના પ્યાલા તમને પાઇ પીયું.—૪

(૭૭)—જગતસિંહ—

ઝીણા ઝરમર વરસે મેહ ભીંજે મારી ચુંદડલી,
આવા નંદકુવરસુ નેહ ભીંજે મારી ચુંદડલી
ઉંચા આવાશ એ અલબેલાના નીચે અમારી મેડીરે,
સુતી હતી હુ રંગ ભવનમાં સાન કરી સીદ તેડી—ભીંજે મારી.
ડગમગ દાંદુર મગમગ મોરલા ચાતક થયા ન મેરીરે,
વીજળીના વેગનાં ભય ત્યાગી આવી ઉભી આ શેરી—ભીંજે.

(૭૮)—ચન્દ્રહાસ—

ડરમાં તું દીલસાથ છોકરા ડરમાં તું દીલસાથ,
તુને કોઇ ન મારે લાત—છો૦
તુને સંભાળુ પ્રીતીથી પાળુ ચાલ તુને મારો મ્હેલ દેખાડું
ઘરેણાં વસ્ત્ર રૂડા રૂડાં ક્હાડું ચાલ તુ જો મારા મહેલનાં ચિત્રો.
રમકડા રૂડાં ન્યારા વિચીત્રો (ચાલ્યો આવ બીમા) ચાલ હું.

મારે કેવાં છે કંકણુ હાથ જોને મારે કેવાં છે કંકણુ હાથ—છો.
તમે માયાળુ દીલ દયાળુ સોના કડયા વિના હું નહી આવું.
નાત ભાત પ્રીય માત કોપાવું, વિષ્યાજીએ હું સમ કહાવું.
નાના નહિ હુંતો ત્યાં નહિ આવું. મને ના સતાવો રે.
જાઓ તમારે મારૂ શું છે કામ, તમે મુકો મારો હાથ. છો૦

(૯૯)—**પ્રતાપી રાજસીંહ**—

તમે વીઠલ વહેલા વળજ્યોરે, પામર જાણી.
વીનતડી ઉરે ધરજ્યોરે, પ્રીતમ પ્રાણી.
ગાય બીચારી રાકડી ને, કસાઇ વાઢે સાર.
પલકમાં પાપી પ્રાણુ લેશે, કોણુ સુણે પોકારરે—તમે૦
પચ્યાળી પ્રભુ પડી પાસનાં દુષ્ટ કૈરવ દરબાર.
તુમ વીણુ અબળા જાતની આ કોણુ કરીલે વ્હારરે.

(૧૦૦)—**ભરથરી**—

ના-પ્રી તુજથી નથીરે જુદાઇ શશિવદની સુખ પામુ હુ આંહી.—તા૦
વદન મનોહર તારૂ લલિતા, સૌરભ અંગજ ઘન સુખદાઇ—તા૦
પ્રકૃતિ વિક્રમ સ્મીત અતિ વીભ્રમ નીરખી ભુલુ પ્રીય સરવે હું કાંઇ—તા૦
તજશે સાઠ ત્યાગી તુજનેરે, ચાહુ તુજ વિણુ મુજ ક્ષણ કલ્પ સમજાઇ—તા૦

[૧૦૧]—**કામલતા.**—

તમારે આશરે હુ આવી, મને નાથ છોડી ન દેશો,
પ્રિય પ્રાણ કહી બોલાવી, હવે હાથ છોડી ન દેશો.
બાળ હતુ કુંવારૂ જ્યારે, આ મન મારૂ.
પ્રેમ જ્યોત પ્રગટાવી પરણ્યા. એ શું વ્હાલા, વિસારી દેશો.
ના કહેશો—મને નાથ

(૧૦૨)—**મીરાંબાઇ**—

તુ તારા બિરદ સામુ જોઇ લે શામળીયા.
ના જોઇશ કરણી હમારી જે રે વહાલા.-તુ.
ગજને કારણુ વ્હાલા, પેદલ ધાયા,
દ્રોપતિનાં વસ્ત્ર વધાર્યાંરે વાલા—તુ.
ટીટોડીના વ્હાલા બાળ ઉગાર્યા રે,
પાળી ભુપત જગત રાયારે......તુ.

(૧૦૩) **પુષ્પસેન પુષ્પાવતિ**—

તું જાને હરદુર હમે પણુ હર રહયા માહી,
ભિતર ટાટીકપટકી તાસો સુજત નાહી.
ક્યા સોયા હય તું જાગ બન્દે ક્યા હોવેગા તેરારે.

બીછરત નહિ કોઇ અગમ નીગમકો મહને, તાકો ઘેરારે.
ઇહાન આતા કાલા જાયગા કલા ટાલેગા ડેરારે.
સમતાકે કારન કચ્ચ કરલે કયા બયઠ હે બહેરારે. કયા.
મન મેરા પંખા ભયા જહાં તહાં ઉડ જાય,
જહાં જેસી સંગત મીલે તહાં તયસા ફળ ખાય.
બાટી ડાલા બાંધી માયા મનકર મેરા મેરારે,
કામ, ક્રોધ, મદ લોભ મોહ મેંય કયો ફેના હય ફેરારે. ક્યા

(૧૦૪) ઉસ્તાદી.— રાગ લલીત તાલ ચૌતાલ—

તુમ બીછરત મોહે ચેન નહી કલ તુમ—બિછડત મોહે ચેન નહિ.
અબ કેસે કરૂ સુમરે. પલ પલ. તુમ.
મેહી દરસને મોહે સદા રંગમે જોઉ ઉનકે બલબલ. તુમ.

(૧૦૫) ગજલસ્થાન.— રાગ કવ્વાલી. તાલ બાવની—

તુને પ્રીતકી વાયદા કરકે પ્રીયા, પ્રીત લગાના છોડ દીયા
યાદ મહેરકી અખીયા ફેરલીની. હરદમકા આના છોડ દીયા
જરા દરસ દીખાકે બોલો સજન, તેરે બોલોપે વારૂ તન મન ધન.
તેરે ઇશ્કમે ખોયા સારા જોબન મેને અપના બેગાના છોડ દીયા,
દરશ ચાહમે પહેલે નેહ લગા ઓર મનકો મોરે ફેર લીયા
અગર, બસે કીસ દેશમે જાદરશ દેશકો આના છોડ દીયા
જાઓરી સખી અજમેરકો, ચલ જાઓ આગને પીયાકો આના હય
પીયા બીન કલ બાવત નહી, મેને દીલકા લગાના છોડ દીયા

(૧૦૬)—કબીર ભજન—પદ.—

તુહીરામ તુહીરામ તુહીરામ તારો ચરખા બોલ રામ નામ
ભજ તુહીરે નીજ તુહી રામ તુહી,
ચરખા મારો અજબ રંગીલા, પુણીઓ લાલ ગુલાલ.
કાતનવાલી છેલ છબીલી, આકાશ નાખે તાર અરજી સુણજો મોરી
રૂઇ પીંજવા હું ગઇ, તુમ પીંજ પીંજનારા ભાઇ.
પીંજન પીંજતેરે કો, આ ગઇ કોઇ દશ ગુરૂ સકલ બતાઇ. અ૦
જળ ઉપર જળ નિપજેરે જળમાં કીધા વાસ,
એમક અચંબો મે સુણ્યો, કોઇ બેટી જન્મ્યા બાપ
બેટી પુછે બાપકું તું અણ જાયો વર લાવ
અણ જાયો વર ના મળે તો તારે મારે ઘરબાર.
માતારે મરજો પીતારે મરજો, મરજો ઘર ભરથાર:
એક ન મરજો સુતારીયો, મારા ચરખાનો ઘડનાર.
રામદાસનો ભણ કબીર, આ ચરખો કેવાય:
આ ચરખાને કોઇ ફેરવે, તેનો જન્મ મરણ મટી જાય.

(૧૦૭)—જુલ્મે બ્હેરશી—

તેરી રજાપે મય રાજી હું કસમ સે,
અબ ન સતા મુજે રામો, દીરમલે - તેરી
અલ્હાસે ગલા જા કહીકો રહમલે,
બાકી જે જર હય બેજરુ ગી, દમલે—તેરી.

(૧૦૮)—ભુલભુલૈયા—

તેરી મેરી જોડી બની, પિયા પ્યારેપે જાઉં નિસાર:
તેરી મેરી જોડી બની સુંદરીયા, પ્યારે આનન્દે વારી.
મોરી જાન નૈનાસે નૈના લગાવો, મુજે બારેસી સાડી દીલાનારે.
જીસમે ગોટા કીનારી મસાલે, તુજે બારીકી સાડી દીલાદુ.
જીસમે ગોટી કીનારી મસાલે દીલબર, સુન્દર, મનહર જાન લે સામાન
ચલ દો કાન મે કુરબાન કુરબાન. તેરી મેરી.

(૧૦૯)—મીસ રેઝા—રાગ કાફી—

નેરી જલ જાયા નબરદારી ફરતી ન લાયા ટોલકી,
બગ કટોરા દુધકા મેં ગોલુ તુપી, મે એગારે જાટકી તેરી લગી ધરમકી.
રહા બેટા જારકારે ધરકા નબરદાર, સગી બત્તીજી એચકે ઉતર ગયા ગ ગાપારે
તેરી સડક લાહોરકીરે રેલુવે, પકડા, જાય તાર તાર સામે ચકર,
રેલુવે લના છોડાય—તેરી.

(૧૧૦)—અસીરેહીર્સ—

તોરી ઝુલ બલ હે પ્યારી, તોરી ચમ્બલ હય ન્યારી
કરો બાતે ન મોસે સાવરીયા—જાન.
તોરી જુલ્ફ હે કાલી તોર ગાલોપે લાલી તોરે નૈનાકી લાગી
કટરીયા—જાન

જાઓ જાઓ નાદાન, મોહે ન બનાના જાન.
નૈનાસે નૈના મિલાઓ મોરી જાન, એજી છોડાજી હાથ,
કરો ઓરોસે બાત, નહી હોગી યહ બાત એજી વાહ વાહ વાહ,
બાંકા સીપૈયાં તુ મોરા સૈયા, ડાલુ તોરે ગલે બૈયા.
હાં હાં હા માન માન માન—જાન

(૧૧૧)—શારદા વિજય—

તો ફાની દરીયે નાવ તમારૂં ગોથા ખાયરે.
મસ્તાની દરીયે નાવ તમારૂં ગોથા ખાયરે. તો૦
માયાપી સુતાસુ મુરખ, જાગી કરો જટ સહાય. તો૦
પાપી પવનનાં ખાઇ પછાડા, બાકે જઇને ભરાયરે. તો૦

મહાસાગર માંથી આવ્યા, ખાડે ખુચી જાય. તો૦
લખ ચોરાશી અંદર ફાંધા, ફોગટ ફેરો થાયરે. તો૦

(૧૧૨)—સુરદાસ—

દાસપરે દયા લાવોરે, દયાળુ દેવા દાસ પરે દયા લાવો. ટેક.
સંસાર સબંધ તોડી, જીવ આપ ચરણે જોડી.
હું તો બની એકો આવો આવોરે.— દયાળુ૦
આંખો વિના સંકટ આવુ, ખાડામાં ગોથા ખાવું.
ત્હારે અવિનાશી આવો આવોરે. દયાળુ૦

(૧૧૩)—નવલ કુશમ—

દામની છે દુનિયા તમામ, માન મુરખ મનવા દામને સભાળ. દા૦
દામ વિના નર તે ખર સમાન. મુ.
દામ મળે મા બાપ કહે, કરમી કુળ દીપક મારો,
નહિ તો કહેશે કયાંથી પાકયો. કુળ માંહે અંગારો. રે મુરખ૦
ગરથ હોય જો ગાંઠ. તો નારી રહેશે પતિવ્રત થારી,
નહિતો સુતો મુકી સરકશે, જાલીમ રમવા જારી. રે મુરખ૦
હશે પાશ પૈસો જો તો, પુત્રો પણ સેવા કરશે,
નહિ તો કહેશે ખાતો મફતનો કયારે બુઢ્ઢો મરશે રે મુરખ૦
કોણ માતને કોણ તાત વળી કોણ પુત્ર કોણ પ્યારી,
સ્નેહ અને સગપણ સહુ સમજો, દામ તણી સહુ યારી,
સમજો દામની દુનીયાદારી, સમજો દામતણી બલીહારી. રે મુરખ૦

(૧૧૪)—કામલતા.—

દીલ મારૂં માને નહિ મનડુ ઠરે નહિ ત્યાગ કરૂં સુ તાતજી.
મે જોયુ ફરી ફરી જોડી મળે નહિ કોને વરૂં હું તાતજી.
"નયણે પ્રીતી ઝળકી હતી અહી આવતાંજ સમાઇ ગઇ,
ઉર્મી અંતર ઉછળી હતી નૃપ દેખતાંજ દબાઇ ગઇ."
હીરલો અમુલ્ય ખરીદવા ઉમંગભર આવી અહીં,
પણ અંતરે અંકુર ન ફુટીયાં પ્રીતી પ્રકટાવી નહીં,
છતી આંખે દીવો લઇને પડી કુવામાં હું ડુબીશુ તાતજી. દિલ

(૧૧૫)—દીલફરોસ.—

દીલજાની મેરે મેરી તુને કદરભી ન જાની,
અબ આવો સઇયા સતવો ન સઇયા.
નજર આવો સઇયા નજર આવો સઇયા જાની દીલબર,
જો ચમનશે ગુજરેતુ અય સલા તો યહ કેના બુલબુલે જારશે.
કભી જાકાં દીનભી હય સામને—ન લગાના દીલકો બહાસે.

(૧૧૬)—**મીસ ગૌહર**— તાલ–દાદરા.—

દિલજાની મેરે તુને મેરી કદરભી ન જાની દિલજાની મેરી તુને
જરા આઓ સીયા ન સતાવો સયા નજર આઓ સયા (૨)
ન સતાવો સૈયા..... .. દિલજાની મેરી તુને
જો ચમનસે ગુજરે તો એ શોખા તુ કેના બુલબુલે જારસે,
કે ખીજાકે દિનભી સામને, લગાના દિલકા બહારે. દીલજાની મેરી તુને.

(૧૧૭)— **મીસ ગૌહર**— રાગ, પહાડી તાલ. ત્રીતાલ.—

દિલદાર દિલઆરા તન મન ધન સબ, તુમપર કુરબાન કર,
ઘડી ઘડી પલ પલ ધડક, ધડક દિલ ધડકતા હે, દિલ.
ખુદાકે વાસ્તે આઓતો યાર પહેલુમે,
તડપ રહા હય દિલ બેકરાર પહેલુમે
ન નેગ વસ્લ હૈ મુસકીન નતાબ હે દિલાકો,
અજબ તરહકા દૈતાદી આજાબ હૈ દિલમે. દિલ.

(૧૧૮) - **મીસ રોઝા**—

દીવાના કીયા જાન ક્યા જાદુ ડાલા, હારે દીવાના કીયારે તોફાની કીયારે
આનલ બગડી તુ પાલ મોરી જાનિયા, પીક દરેગીમે **જાના હુવા**
અરે ઉફઉફ—ક્યા.
ચુનચુન કલીયા મ સજર બીછાતી સોતે કચરોકા **જાના હુવા**
અરે ઉફઉફ——ક્યા.
સાનેકી થલિયામે ભોજન દગે, તન માન કચનોકા જાના હુવા
અરે ઉફઉફ—ક્યા

(૧૧૯)—**સુફૈયદખુન**--

દુનીયા એક મુસાફરખાના હય, પ્યારે નામન અટકાના,
સાંજ સમજકે આય બયેઠે હય ભોરકા હય જાના.
ચુન ચુન મટ્ટી મહેલ બનાયા લોગ કહે ઘર મેરા,
ના ઘર તેરા ના ઘર મેરા ચિડીયા રેન બસેરા.
મત લલચાના દિલ લગાના હરકા ગુન ગાના,

(૧૨૦)—**સુરદાસ**--

દેખો દેખો, મેરા નામ માયા મહાન મશહુર હે,
મેરા ન્યારાહી આલમમેં નુર હું.
જોગી ભોગીકુ મેરી જરુર હે,
દીલમેં યું રહે ન કોઇ મુજશે દુર હે.
વાહજી વાહ વાહજી વાહ. દેખો દેખો.

(૧૨૧)—ખુબસુરતબલા—

દેખો યાના ક્યા જક મારા બાબી અયશી લાવે,
કે ઉસને આતેહી મેરા દીવાલા, ફુંકવાવે.
યારેકે સાથ હોટલમે ચ પિનકી બોટલ ખુલવાએ,
ઔર હાનો મીન્તર બેગર ના ઉજ્બાગુલ હોજાન
માની ઉનકો નેતર અયસી નાચ બહાર દેખ કયશી,
ના અનન્ત બેન નારા અયશી, જેનકી અયશી નગશી
કાઇ ઔર શાહેકલ નકર, ઔર કોઇ લાવે મોટરકાર,
મીયા ના ઘરકી ખાય હવા ઔર બીબી જાયે બહાર.
બયેરેકી નેકર સાથ બલગને ફીરતી હય બાઝાર,
અયશી ફેશનેબલ ઔરતપર હે ખુદાકી માર
બરકે રાતકા નાટક થીએટરમે દેખકર ખુબ,
મીયાં નાક તો બીબી કહે મિકવાસર યુ ફુલ
દેખો યારો હાં તુમભી ન કરના અયશી ભુલ,
વર્ના તુમ્હારાબી યહ કર જાવેગી ઉજ્બાગુલ.

(૧૨૨)—ઝહરી સાંપ—

રંગુગી પ્યારે અબાકા મુખડા, બાગ પ્યારા પ્યારા પ્યારારે
જબસે ગુથે હમે અબ તક દીલસે, દીલસે જાયગા સારા સારા સારારી,
એક મુતકા ટુકડા-દખુ.
રંગ, દિલકત, વહમ અબ સબકુ જમાકે જબા,
ફીરતાથા મારા મારા મારારી દીલ ઉખડાકી ઉખડા-દેખુ.

(૧૨૩)—મોહીનીચન્દ્ર—

ધિરી ધિરી સુન્દરી જરા ધારી તારા વાસે લીધા છે ફકીરી-
નયન મીલાવા પ્યારી હમી બોલાવા આપીશ, આખી અમીરી એજી.
રૂપે રીઝાવુ કોનો સોને મહાવુ—દૂર કરતું દીલગીરી એજી
ધાગ ધીરા કુંવર જરા ધીરા—મગી મારીના જાયા આ વીરા
જગી પોતાની તેરી નારી પરાય, પર ત્રાં પરભવની પીડા
રાવણ રોળાણો દુર્યોધન દબાણો, કીચકના થયા ચીરા.

(૧૨૪)—સૌભાગ્ય સુંદરી—

ધીમા ધીમા ચાલોને મારા પ્રાણરે પગ નાજુક તમારા આ,
લચકાઇ જશે, કમર લચકાઇ જશે, ઓ સુજાણરે. ધી૦

સાખી { નાજુક વેલી ફુલ સમી કોમળ આ તુજ કાય,
ધડકે છાતી શ્વાસથી એ અંતરથી ઓળખાય.

પરસેવાના બિંદુ બાઝવા મુખે, મન ગત થયું શાંત અતિ દુઃખે
આ છાતીપર આ વિસામો [illegible] આ— [illegible]. આ

(૧૨૫)—ખુરશીદ ઝરનીગાર

ચુંદડી ગાડી ઉડાવલીયા જાય, [illegible]
ફડફડફડ ગાડી ઉડાવલીયા જાય—ચું૦
જાત નહીં દેખે જમાત નહીં દેખે [illegible] જાય—
હીંદુ મુસલમાન—ભંગી—ચમારને—[illegible] જાય—

(૧૨૬)—દાગેહસરત—

ન શરમેં હોસ બાકી હય ન તનમે જાન બાકી હય,
મગર હાં દીલમે તેરે વસલકા અરમાન બાકી હય
મદદ અય જોશે વહશત આશિકમે બાત રહે જાય,
ગરેબા ફટ ગયા તો ક્યા અભિ દામાન બાકી હય
ખુદાકે વાસ્તે અય ચારાગર લેલો ખબર જલદી,
તેરે વિલજનમે અભી કુછ જાન બાકી હય.

(૧૨૭)-વિક્રમચરિત્ર—

નજર કરો નાથ જરા ઓળખી લ્યો નારી,
[illegible] હું કે બીજી કથ આપનીજ પ્યારી -ન૦
સાખી { હેમ પ્યાલો હાથમાં ને માંહી અમૃત દુધ,
પીધું સામા સાથમાં શું તેનો ભુલ્યા શુદ્ધ.
કોણ હતી કથ દુધની પાનારી—ન૦
સાખી { મુવા કીધા જીવતા પરચો બતાવ્યો પુર,
યાદ છે કે રાજજી એ જેનગણીનું નુર,
છાનો મંત્ર શીખવ્યો છે એજ આ ઠગારી.—ન૦
વિના વાંકે કંડીઆમાં કેદ મુને કીધી,
ચતુર સસરાથી સખત ચોકી તમોએ કીધી.
કરી બતાવી મેં સાબીત સરત સર્વ મારી.—ન૦

(૧૨૮)—વિક્રમ ચરિત્ર—

નયનમાં નીંદરા ન આવે જરી, મારા રામ ગયા વનવાસરે. ન
હંસ વિનાનાં મારા સરોવર સુનાંરે, વાત્ર વિનાની વન વાટલે. ન
પંખી વિનાનાં મારાં પીંજર સુનારે, મંદીર સુના સિતા રામરે. ન

(૧૨૯)—અનુસુયા—

નર વીણ જગમાં નાર તણી, કીંમત કોડી કહાવે.
હલકું લોહી ગણી અબળાનું જુઠા આળ ચડાવે. ન૦
વ્હાલા પણ વેરી થઇ બેસે, જેને જેમ ફાવે બોલે,

કંથ વિનાની કામીનીનું. જીવતર તરણા તોલે. ન૦
કુડ કપટની ભરી કુટલાઓ . લાલચ, દઇ લલચાવે,
ભવ રણમાં ભરથાર વિના, ભામની. લાજ લુટાવે. ન૦

(૧૩૦)—**મી. મહંમદહુશેન**—રાગ જીલ્લા. તાલ. દાદરા.—
નજરીયા મીલાજા હો જાનેવાલે, હો જાને વાલે ગજબ ઉઠાને વાલે
આપ ઘર આનેસે આરામ જો પાતે, જાતે કુછ, મુસાફતકી અૈરહા.—કુછુ.
તપરીલ સુનાતે, જાતે દીલે દિલદાર, મેરે સીનેસે લગાતે જાતે.
તેગ અબરુ મેરી ગરદન પેચલાતે જાતે, હમને સબ દેખા નજર
આંખ મિલાતે જાતે.
મન ન છોડુ મે તેરી બાવરીયા, સેજરીયાપે આજા નજરી—

(૧૩૧)—**મીસ ગોહર**— ભૈરવી ઠુમરી. તાલ. ત્રીતાલ
નાહક લાગે ગવનવા મોરારે, મોરા નાહકલાયે ગવનવા મોરારે.
જબસે ગયે મોરી સુદહુ ન લીની. બીતો જાત જાત જોબનવા મોરારે.

(૧૩૨) **મીરાંભજન.** રાગ ઠુમરી —
નાથ તુમ જાનતહો સબ ઘટકી, મીરા ભક્તિ કરે પ્રગટકી ટેક
ધ્યાન ધરી મીરા મનમેં સભારે પુજા કરે, અટપટકી,
શાલિગ્રામકુ ચંદન ચડાવત ભાલ તિલક બીંદુ અટકી . નાથ.
રામ મંદીરમેં મીરા નાચે તાલ પડે તેરેશે નટકી,
પાઉંમે નેપુર રુમઝુમ બાચે લાજ સંભારે ઘુઘટકી...નાથ.
ઝેરના કટોરા રાણાજીએ મોકલ્યા સાધુ, સગત મીરા ચાટકી.
ના ચરણામૃત પીયો હો ગયા. અમૃતકી વટકી...નાથ
સુરત દોરપર મીરાં નાચે શિરપે ઘડા ઉપર મટકી.
મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ. સુરત લગી તેરેસે નટકી...નાથ

(૧૩૩)—**અનસુયા**— —**ભજન**—
નીહ કાઇ ચીજ ગણી ગરજ સમ નહિ ચીજ કોઇ ગણી,
માનવંત નિજ માન મુકી, દુશ મનને પડતા ટળી—ગરજ સમ.
બળીયા પણ નિર્બળીને, નમતા સાયરકુ ઘર જાય
સાધુ પણ મોધુ થઇ બેસે, કળા શકારૂ ન કળી—ગરજ સમ.
સમયા, ધીન થઇ ઝેર હળાહળ, પીવુ અમૃત ગણી.
જઇ મહા સતિને સીશ નમાવ્યો, જાય આપદા ટળી—ગરજ સમ.

(૧૩૪)—**મીરાં ભજન**——ભજન ૫૬.
નીત નીત ભજીયે તારૂં નામ, તારૂ નામ તારૂ નામરે,
પ્રેમ થકી પ્રભુરે મળ્યા હોજી.

અન્ન ન ભાવે, નૈણે નીંદરા ન આવે, સજેલડીએ પધારો મારા શામ
આનો તેટ ગંગા વ્હાલા. પેલા તેટે ગંગા વ્હાલા,
[illegible] ગામ [illegible] ગામરે—પ્રેમ.
મીરાબાઇ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ,
છેલી બાઇના છે, રામ, રામ, રામ, રામ, રામરે—પ્રેમ.

(૧૩૫)—સૌભાગ્ય સુંદરી—

પહેરી પાળા લટકા મટકા કરતાં આવ્યા, રંગે બોળી સાડી ઓઢ—
મન લોભાવ્યા,———ઝાંઝરના ઝણકારે, કર કંકણના ખખડાટે
કાજળથી નૈન દીપાવ્યા—પહેરી.
હવે શરમાવો ટાલા, શાને ગીરધરજી મારા, બોલો બોલો બોલો [illegible].
એ કેવા તમારા નખરા તો જણાવ્યા.. ...પહેરી.

(૧૩૬)—ઉદયભાણુ—

પંથી પરદેશી ચિત સોંપી હું આ ચા ..લી, મનને ભાવે તે [illegible]
પુન્ય [illegible].

સાખી { તરસ્યાને ટીંગળાવવા, પડદે રાખી પ્રીત,
પુછ્યુ પ્રવીણ પથીએ, કાબુ ગામની રીત

શુભ સંદેશો લઇ સંગરજને હું આ ચા...લી.

સાખી { મહા મહીનાનુ માવઠું જગળ મંગળ, ગીત.
સમય વિનાનું બોલવું ત્રણેની એક રીત.

જ્હેલાં મંડપ માંહી મળજે હું આ ચા...લી.

(૧૩૭)—વિણાવેલી—

પ્યારે તોરે અંગનમે ફુલનકી બહાર હય, સૈયા તોરી અગનમે
ફુલનકી બહાર હૈ
ફુલનકે બાજુબંધ ફુલનકે ગજરે, ઓર સોહે ફુલનકા ગલે હારહે—પ્યારે
પ્યારા કમળ ઓર ચમેરા ગુલાબ હય,
ગોરે ગોરે ગાલ સૈયા. ગુલે અનાર હય—પ્યારે.

(૧૩૮)—પ્રભાત— રાગ સામગ્રી.—

પઢારે પોપટ રાજા રામના સતી સિતા પઢાવે—પ.
પાસે બંધાવી પાંજરૂ, મુખે રામ જપાવે,
પોપટ તારે કારણે લીલા વાંસ વઢાવું—પ.
તેનુરે ઘડાવું પોપટ પાંજરૂ, હીરા રતને જડાવું,
સાકરના કરી ચુરમા, ઉપર ઘી પીરસાવું—પ.
પાંખ પીળીને પગ પાંડુરા, કોટે કાંઠલો કાળો,
નરસઇના સ્વામીને ભજે, રાગ તાણીને રૂપાળો—પ.

(૧૩૯)—હરીચન્દ્ર—

પ્યારા હમારા તું હમે હૈ આગ્યા જાનેકી—પ્યારા.
ઇશ્વર ઇચ્છા અયસી હય તો લગે કૌન ઉપાય,
ફેર બદા જો મિલના હો તો, ફેર મિલેંગા આય—પ્યારા
પ્યારી હમારી જાન નહી, [illegible] પ્રાન પ્રાનકી,
દોલત સંપત, અનધન લક્ષમી, તન મન [illegible] ન જાય,
નાર જેન તુમસી હો, ન્યારી તો, કયસે જીના ભાગ?—પ્યારા.
પ્યારા હમારા તુ હમેં હૈ, આગ્યા જાનેકી.
'સતપન જાને નહિં તુમ્હારા, કહું અપના જાન"
સત્ય પતી રહિયો પિયુ પ્યારે! બિનતી' મોરા માન!—પ્યારા.

(૧૪૦)—અંબરીષ—

[illegible] પામર માટે [illegible] એ તુચ્છ,
[illegible] પાસા સુખ તુચ્છ,
[illegible] તુ [illegible] માગી, [illegible] હું ભક્તિ તારી.

(૧૪૧)—સતિ પાર્વતી—

[illegible] તારુ [illegible] જગમા ન [illegible],
[illegible] નહિ તારુ [illegible] નહિ, [illegible] સુંદરી સુત માર્ઇ [illegible]—
કર્મ મેલાપી એ આણી પુયા, [illegible] એ—
[illegible]. સાચા ભજ ભવ તરવા, માયા આ સર્વ [illegible]—

(૧૪૨)—મીસ મલકાજાન—ઉમ્રા, ઝીંઝોટી [illegible].
[illegible] વાંપે ગોરે નજર [illegible], હો નજર લાગી—હાય નજર;
સિરપર [illegible] ધડપર ગાગર, [illegible] છેલા [illegible] લાગી—પન.
[illegible] દેખા યારોકા દીલસે દેખા મલાલ હુવા,
[illegible] ઉડતીથા [illegible] જો નિહાલ હુવા,
લિપટ લેઓ એ, પિયાસે [illegible] હાલ હુવા,
[illegible] સુખા [illegible], વહ તો નિહાલ હુવા.

(૧૪૩)—માનસીંહ અભયસીંહ—

પાણી ભરવા હું ગઇતીરે, સાહેલીની સંગ.
આડા આવીને ઉભારે. કુંવરજી નવ રંગે,
"જલ ભરવા સર્વે ગયાં એ વાવ મોઝાર.
થઇ ઉભા દરવાન તે બંને રાજ કુમાર,"
રોકી રાખી સાસુજી અમો સૌ પનીહારી.
નામ પુછીને મ્હારૂરે કીધાં [illegible] ભારી,

શરમાઇ ઉભા રહયાં શું અમ અબળા જોર.
વિન વળી કાહાન સુનો દેખાડી નીજ તોર,
હઠથી હમે હાર્યા રે. આખર એક માહેલી,
નામ લીધુંજ મ્હારૂં, ત્યારે દોવા મેલી.

(૧૪૪)—**વીવીક્રમ**— ગરબો.—

પુનમ ચાંદની ખીલી. પુરી આહીરે, શોભે રજની સુંદર શીઆજ—
હેતે રમીયે સૈયર સ ગાયે આપણેરે.
સૈયર કંકણ સોનાના કરે ધર્યારે, માંહે જડીયા છે નીલમ મણી નગ—હેતે.

સાખી { મળીયા આજે આપણે, સજી સોળ શણગાર,
કર કંકણ ચુડી ચમક ચન્દ્ર તેજ એક તાર.

હીરા રતનથી જડીત ઉર હાર હેરે, મોતી ગુચ્છ લળકે છે બાજુબન્ધ — હેતે

સાખી { અંબોડા ફૂલે જડયા. સર સેંથે લીંગુઇ.
કીધા. કુમ કુમ ચાંદલા, મુક્તા માળા ઉર

આરસપારસ મણીજડેલો ચોકછેરે, તેમા રમતાં વસન ઉડે નાખું હલ તાર.—હે.

સાખી { પેર્યાં ઝાંઝર પ્રીતથી ઝણ ઝણ કરે ઝણકાર.
ફરીયે સહચર ફુદડી, આ રજનીમોઝાર

સખી વેલીઓ ફુલી વીધ વીધ ભાતનીરે, તેતો આપેછે સુન્દર સુગંધ —હેતે.

સાખી { કથા શિયળની સાંભળી, પ્રીતમ ઉપર પ્રેમ
વધો સખી વિરહી થઇ, મળે ત્હારાથી કેમ. ...પુનમ.

(૧૪૫)--**કામલતા**—

પિયુ પરદેશીને કહેજો પ્રણામ હમારા (૨) કેજો કે ખ ઉભા દ્વારા.—પિ.
કહેજો મને. તજી દાસી તેમ બીજીને તજશો નહીં.
પ્રાણ પ્રીતી વશ અબળા બિચારી. ભોળીને ઠગશો નહીં.
કહેજો તને સંભારતી વિષ પાન એ કરતી હતી
છેલ્લો નીકળતા શ્વાસ તાહરું નામ એ જપતી હતી
કેજો કે દાસી થઇ અન્ય જન્મમાં.સેવીશ પીયુજી. કોમળચરણ તમારાં—
પીય.

(૧૪૬)-- **સતી સંયુક્તા**-

પ્રિયા કહુ કે દીલદાર કહું કે હુતો તમને શું કહું,
અર્ધાંગના કહું બાદ જીવજાન કહું કે શું કહુ. પ્રિ
જો પ્રિયાકે દીલદાર કહુ તો જુદાઇ આપણે ઠરે,
જેને સોંપ્યુ સર્વસ તેને અર્ધાંગના શી રીતે કહું. પ્રિ.

પત્નિ કાન્તા જા, છટ. એ પ્રિતીને છાજે નહીં,
કુરબાન જેને કાજે જીવજાન, તે કહેવાય સું. પ્રિ.
રંભા કે રાધાજી કહેતાં લાગે કલંક પ્રેમને,
વિયોગ પછીનો પણ ના બેઠો સિતા શી રીતે કહું પ્રિ.
પ્રિતીન જે પાત્ર છે તે પ્રેમ મુરતી માત્ર છે,
તેને દેવીવ્વી, એજ શબ્દ. હા. હા. ઠીક છે. પ્રિ.

(૧૪૭)—**વસંતપ્રભા—**

... જુલેઝુલે આવો, જગ રંગતરંગ—હા, બરસું જગ રંગતરંગે.
જીવનના છે એ મીઠા હકાવ, પીયુ.
... બીની વાદલડીને, તું રસબીનો નાથ,
... નના. મદ ઘેલા તરંગે, હીંચીયે જોડી એ હાથ પીયુ.

(...)—**મીસ મલકાજાન**— રાગ. જીલ્લા તાલ. દાદરા.—
... તોરી તિરછી નજર લગી પ્યારીરે,
... તુમરે સામ સલુને નેન જાદુ ભરેક કટારીરે,
... નૈન તકત ... માગી ચેન સુધ બિસાર ગઇ હમારીરે,
... તોરી તીરછી નજર લાગે—પ્યારીરે.

(...)—**મીસ અચ્છનબાઇ**— રાગ મહાડ. તાલ. દાદરા.
... સખીરી નયનાં લગો અરે હા. પીયા.
... હલાહલ મદભરે, સેત સ્યામ રતનાર,
... જીવત ઝુકઝુક પરત જહી ચિનવત ઇકવાર—પીયા.

(૧૫૦)—**મીસ કાલીજાન**—રાગ. પીલુ. તાલ. દાદરા.—
પીયા બિના મૈકા પડે નહી ચૈના પડે નહીં ચૈના,
... પીંજરા સોનેકી મૈના, ઉડ ગઇ મૈનાં,
તકદો નૈનાં તકદો નૈનાં—પિયા બિના મૈકા પડ નહીં.

(૧૫૧)—**મહમદહુસેન**— રાગ. ખમાચ. તાલ. ત્રીતાલ.—
પીયાકે, આવનકી, સુનત, ખબરીયા, બાટ સુકત, હમ નૈક, નજરીયાં;
બને પીયા હમસે ... રહેરે, છાય રહી જૈસી કારી બાદરીયાં—પીયાકે.

(૧૫૨)—**મુનેનાહક**—

પિયા મિલનકી બતીયાં સુનઆઇ હુ મે રતિયાં.
ઘર છોડા હું દર ... છોડા. હે આજે પ્રેમકા લાગે મોહે.
મે દિલપાર ગઇ હૈં દુનિયા, કારી લાગે અંધારી લાગે.
જમી, દુસમન બની, મન ઘબરાવે, જીયા અકલાવે કાડે છતીયાં.

(૧૫૩)—ભજનામૃત— મીરાબાઇ.—
બલીહારી રસીયા ગીરધારી, સુંદર શ્યામ. હો તજી અમને,
મથુરાંના વાસી આવા નવ બનીયેજી.
વાંસલડી વાગે. વહાલા, ભણકારા વાગેને. વ્રજની વાટ લાગે ખારી,
સુંદર શ્યામ.હો.તજી અમને મથુરાંના વાસી આવા ન બનીયે હોજી.
જમુનાનો કાંઠો વાલ્હા ખાવાને દોડેને. અકળાવી દે છે મુને ભારી—સું.
વ્રંદાવન કેરી શોભા, તમ વીણ અમને તો, નવ લાગે દીઠી હવે સારી—સું.
ગોવરધન તોલ્યો બ્હાલા, ટચલી આંગળીએ ને અમપર ઢાળ્યો,ગીરધારી—સુ.
મીરાબાઇ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, સુદ્ધ પ્રભુ લેજો સાંભરી,
સુંદર શ્યામ હો તજી અમને, મથુરાંના વાસી આવા ન બનીએજી.—બ

(૧૫૪)—ભજનામૃત— કબીર.—
બંગલા ખુબ બના મહારાજ, જ્યામે નારાયણ બોલે.—ટેક
ઇસ બંગલેમે દસ દરવાજા, બીચ પવનકા થંભા.
આવત જાવત કોઇ ન દેખે, યેહી બડા અચંબા.—બં૦
ઇસ બંગલેમે બાજા બાજે, બાજે સાંજ સબેરી,
તાલ પખાજ મોર મરદંગ બાજે, રાગ છત્તીશે ગાવે.—બં૦
હાડ ચામકી દેહ બનાઇ, તામે નાટીકા કોટ,
બાજીગરને ખેલ મચાયા, રંગ ખુબ ચડાયા.—બં૦
પાચ પચ્ચીશકે પાતર નાચે, મનુવા તાલ બજાવે,
સુરતકી નુરતકી મ્રદંગ બાજે, રાગ છત્તીશે ગાવે.—બં૦
રોમ રોમકી છાઇ બનાઇ, તીન ગુનકા, ગાલ,
કહત કબીરા સુનો ભાઇ સાધો, યે પદ સુણવાવાળા.—બં૦

(૧૫૫)—મહેમદ હુસેન— રાગ ભૈરવી કવ્વાલી
બહુતેરા સમજાયોરી, લાખનબાર, દીલ હમારા વે માનત નાહિરે—
સમજ સમજ પસ્તાયોરી. લાખનબાર.—બહુતેરા.

(૧૫૬)—પ્યારા સાહેબ— દાદરા.—
બટવા ગુંથનદેરે મીજા જીયા, બટવા ગુંથનદે,
હાંરે મોરે ગોરીકા બાલા જોબનવા—બટવા ગુંથનદે.
એક તો ચીકના પીપલકા પતા, દુસરા ચીકના ઘી,
તિસરા ચીકના ગોરીકા જોબન, યારોકા લલચેજી—હાંરે૦
નદી કીનારે બુગલા બૈઠા, ચુન ચુન મછલી ખાય,
સીંગી મછલીકા કાંટા મારારે, મોરા તલપ તલપ જીયા જાય—હાંરે

(૧૫૭)—સુરદાસ— ભજન-રાગ હોરી.—
બ્રજમે હરી ધુમ મચાઇ, ગોપી સરવે દેખન આઇ,
ઇતસે આય નવલ રાધીકા, ઉતસે કુંવર કનાઇ;

હીલ મીલ ફાગ ખેલે પરસપર, શોભા બરની નહિ જાય,
નંદ ઘર બાજ બંધાઇ.

રાધે સાન કરે સખી અનકુ જુદ જુદ ફિરવાઇ,
પકરો પકરો મન મોહનસે, શબશપ કરોધાઇ;
લાલેકુ નાચ નચાઇ.

તાલ પખાજ વેણુ વાંજીત્ર વાજે, મંજીરા સરણાઇ,
ઉડત ગુલાલ, લાલ ભયે બાદલ, સઘળી વ્રજ સોહાઇ,
માનુ બાગવા જરાઇ.

મુગટ પીતાંબર છીનલીયો, સીરપર ચુંદડી હોડાઇ,
નેનુ જોયે નભ નેનુ બીચ, કાજળ નકવેશર પેરાઇ;
માનુની નાર બનાઇ.

કેત રાધીકા સુન હોને, કૃષ્ણજી કહા ગઇ ચતુરાઇ,
કહા ગયો તેરો નંદબાવાજી, કહા ગઇ જશોમતી માઇ;
તને કયુ ન લેત, છોડાઇ.

ફગવા લીયા બીન જોને નદુંગી કરો મા કોટી ઉપાઇ,
લગી કાર કસર, સબ દીનકી મસ્તી નાચ નચાઇ,
ઓત દીન સાખ ઉપાઇ,

મુગટ પીટાંબર દીયોને રાધીકા ફગવાલીયો મન ભાઇ,
સુર, કહે પ્રભુ કહા લગી બરતુનએ સુખ બરનુકુ નાઇ.
કરત જતન કોટી ઉપાઇ.

(૧૫૮)—**મહમદહુસેન**—ગજલ કવ્વાલી.—

ઘતોમે કો યે શાને, કિબરી આઇ હોતી જાતી હે.
કે ઉનકે કબજેમે સારી, ખુદાઇ હોતી જાતી હે.
મે ઉનકા પ્યાર કરતા હું, વો ગાલી મુજકો દેતા હે,
ભલાઇ કરતા જાતા હું, બુરાઇ હોતી જાતી હે.
મે બરસોંસે કશા થા, મુદતોસે રૂઠે બયઠે,
ખુદાકા સુક્ર હે અબતો રસાઇ. હોતી જાતી હય.
અગર મીલના નહીં મન્જુર થા તો સાફ કહ દેતે,
યે કયોં દરપરદાહ હમસે બેવફાઇ હોતી જાતી હે.

(૧૫૯)—**મુરીદશાહ**—

બુટી પીલાકે લુભા ગયા કોઇ મુઝે બુટી પીલાકે લુભા ગયા કોઇ,
બડે સવેરે જો કોઇ છાને બાકી લંબી ઢીઢ.
ઉડતી ચિડીયા બહ પહચાને, ગિરી સડકસે છટ, સવેરે ફેર છીનેગો ભંગ.
દુસરા-પહરે જો કોઇ છાને વાકે લંબે કાન,
તવા કટારો એચડાલકે ધર સોટપે ધ્યાન, સવેરે ફેર છીનેગી ભંગ.

તીસરા-પહરે જો કોઇ છાને જ્યોં આદોંકી કોય,
ઘરકે જાને મર ગયે ઓર આપ નસેકે બીચ. સવેરે ફેર છીરેગી ભંગ.
ચોથે-પહરે જો કોઇ છાને, બચા આપહી આપ,
દો જોરૂ, દો સુરરેકા, હોછ બરચેકા બાપ. સવેરે ફેર છીનેગી ભંગ,

(૧૬૦)—સરદારબા—

બંસીવાલા આ, જોરે મોરે દેશ, પ્યારી સામરી સુરત પ્યારે ભેસ. બં.
આવન આવન કેહ ગયોજી, કર ગયો કોલ અનેક,
ગીણતાં ગીણતાં ગસ ગઇ, મોરી આંગળીયારી રેખ.
સાંવરીયા રસીલા સલુણા, પીયાને જીયાયે કરયે નીશાર,
હમતો જોગી પ્રેમકરે પ્રેમ હમારો દેશ,
સુદ્ધ નહિ ાઇ પીયુકી તબલીયો આવેશ. બં.

(૧૬૧)—ખુરશીદ જરનીગાર—

બરકે જામ સાકીયા પોલાના, શાદીયા મચાના મીલકે સંગ,
સોહાના સોહાના અજબ રંગ શહાના જમાના પયમાના આહંગ.
તરાના સુનાના છીગાના બજાના, ખુશીકા જમાના હય જાના સંગ,
જવાના રંગ બનાના ઢંગ દીખાન હંગ આલા
હા, ચમન, ચમન, બજમે, અમન, દીલ હય મગન ખલનકા.

(૧૬૨)—સુકન્યા સાવિત્રી—

ભુલે ભલભલા ભુલેરે. (૨) ભાવીનો ભરમ કાથા નવ ખલ. (૨)
મુર્ખ મન ભલે ફુલાવ્યુ ફલે.—ભુલે.
અતિ ઉમંગથી કાર્ય આદરે, ધરી મન મોટી આશ:
અધવચથી વાડી લુટાઇ જાએ (૨) આખર થાય નિરાશ.—ભુલે.
કાળ હીંચોળે અણુમાત્રનું જીવન ઝોલા ખાય,
રહે દૂર નિરધાર્યું, ધાર્યું, ધરણીધરનું થાય.—ભુલે.

(૧૬૩)—ઉદય ભાણુ—

માન માયાના કરનારારે જરી, જોને તપાસી તારી કાયા,
પુછી જોને તું પંડીત પુરાણારે, કોના અમરછે લેખ લખાણા.
કાચી છે કાયા, આ માટીની માયા, િ માટીના ખેલ, બનાયા,
શાણા તો સમજી અલગ થયા પણ, બાળક બિચારા લપટાયા.
લાખોની પાંખો ગઇ છે પીંખાઇ, જેના મુછપર લીંબુ ઠરાયા.
કાળના કોવાડાથી કોણ બચ્યું છે, ભલે રંક ભલે હોય રાયા.
સંધ્યાના જેવા રંગ સોનેરી, વધ્યાને લાડ લડાયા.
જોબનને તન ધન, તેવાં સમજવાં, પાણીમાંના પડછાયા.

(૧૬૪)—હરીશ્ચન્દ્ર—

મનમયલ મીટે તન તેજ બડે હૈ રંગભ ગકા લોટા,
સાૈ રોગ ટલે સાૈ સોમ જલે કરે ભંગ અંગ કો મોટા.
જબ તારજમે આજર રમે નવ હાથ બડજી છોટા,
તન સાફ મન સાબ હો સાપ આદમી ખોટા......મન.
લેકંદ દુધમે ઘોલા તો ભાંગ બને અનમોલા,
કર પાર ભંગ કા ગોલા હરબાર બોલ બમબોલા.
ગોઠ ભોર નહાકે ગંગ ચડાલે ભંગ જમાલે રંગ,
નિરા લેઢંગ દિખાદે જગી કુડી મોટા......મન.

(૧૬૫)—નંદબત્રીસી—

મન ભુલાવે મન લોભાવે, મન ચકડોલે ચડાવેજી,
શુદ્ધ પવિત્ર નિરમળ આત્મા કાદવે રગડોળાવેજી.
જોવાનું તે. નવ દે જોવા નહી જોવાનુ બતાવેજી,
અમૃત મુકી વિષયને વળગે નરક મહીં લોભાવેજી.
દારૂ વનીતા વિશ્વ મહી છે કોઇ ગોરી કોઇ કાળીજી.
ચપતી છે સંતોષ મહી નથી સુખકર ત્રહ્ના બાળીજી.

(૧૬૬)—અસીરેહીર્સ—

મજાલ દેતે હય ક્યા યાર, તેરે બાલ સુધરવાલે,
નીકલી મેરે દીલમે આહ, જાનાથા વોર રશકે માહ.
દેખા દુસમનકે હમરાહ. કોનો હાથ ગલેમે ડાલે;
પહેલેથી મુજસે તકરાર. અબતુ ક્યુ કરતા હય પ્યાર.
અબ તેરી તરફસે યાર મેરે દીલમે પડ ગયે છાલે,
તેરી ભવં હય યા શમશીર તેરી ચીતવન હય યા તીર
હય આંખે બુતે બેપીર યા હય જહેર ભરે દો પ્યાલે.
કોઇ દમકા હું મેહમાન. એક નજર ઇધરભી જાન.
તેરી આંખોકે કુરબાન ઓ. મુહ ફેરકે જાને વાલે.

(૧૬૭)—હાગે, હસરત—

મય તો શીરીકા હુ દીનાના, ક્યા માલ હય જાન ગવાના.
ન સીહત આપકિસ આનકર સાહબ. સુનાતે હય.
બયાબાને આલમમેં કિસ્કો મરનેસે ડરાતે હય,
કહે સચ કહે તે હય હજરત, આપ. વાસીઈ અજમાતે હય.
કહી જા બાજ અપન કાૈલસે ભીબાજ આતે હય,
કુછ બાત નહી મરજાના—ક્યા.

ભાં તો તનમે ખુદ બાકી હય જાને જન—થોડીસી.
જાને હો કિસે તુમ ખીંચકર તરવાર થોડીસી,
મુજે ઇસ વાસ્તે હય જીન્દગી. દરકાર થોડીસી.
કે દીલમેં રહે ગઇ હય, હસરતે દીદાર થોડીસી
એક ખેલ હય ખુન બહાના...ક્યા.

(૧૬૮) —લયલા—

મન્જેહદારી ગીલોરી ભરી લાલીયા,
ચાતુર હું ના કરું ન્યારા વ્યપાર,
મારે પાનોમે ચાર જસ રોક રાહુકાર
ખાઉ પીલાઉ મય બીડા બનાઉ, બીડીમે ઉપન મસાલે મીલાઉ.
લવીંગ, ઇલાયચી ઔર છાલીયા
શહરબીચ આઈ હય પાન બીડા લાઇ.
પકી પકી કલીયાં ગીલોરીયા બનાઇ
બડી મજાહ પાઇ જો રંગીલે કબુ ખાઇ,
માનકા પાન હય, જાનકા પાન હય, લેલો, આવ આવ.
ગીલોરીયા. આવ. આવ. ઇસ રંગ લાલીયા.

(૧૬૯)—કામલતા—

મને આવે છે કેર ઝુલે મારૂ મન હો સખી.
બેસું રથમા શા પેર ઝુલે મારૂ મન હો સખી. મને.
કરૂ ગડી કાઇ કારમી હું સમજું ના બેન, બહાવરી મને કરી.
લ્યો વિસામો સુન્દરી, ઝીલી આ લ્હેર—ઝુલે મારૂ મન

(૧૭૦)—વસંતપ્રભા—

મૃગ નયની, યુવતી રંગીલી હાં, છબીલી હાં
શોભતી મધુરી શી શિયળવતી મૃગ.
શોળ સજી શણગાર સતિયે, પંથ પીયુનો જોતી.
રસઝરતા નયણાં હરખે, રતિ સરખી મન ગમતી—રસો મૃગ.

(૧૭૧)—વિક્રમ ચરિત્ર—

મને સહાય કરશે મોરારીરે, જ્હારે ચડશે ગોવર્ધનધારી,
અહલ્યા ઉગારી મીરાંબાઇ તારી. એની ચીન્તા કરીશ નહિ મારી—મને,
મંજારી બચ્ચાંને બળતા ઉગારી, મોક્ષ દીધો ગજેન્દ્રને તારી.
દ્રૌપતિના ચીર પુર્યા. થાશે તે સાહેકારી.—મને.

(૧૭૨)—વિક્રમ ચરિત્ર—

મને રોકો ના રસીલા છેલા મુકોને હાથ,
મારો હુંકો ના છબીલા વ્હેલા મુકોને હાથ.

લ્હેરે ઝુકો અલબેલા ઘેલા આવું સંગાથ,
મુકો કેડો લાગ્યો, નેડો, છોડો. છેડો.
સાથે તેડો, લાગ્યો નેડો, ભોળીનારી કામણગારી,
હું તો હારી, વાલ્હરે પ્યારી,—રોકો ના૦

(૧૭૩)—વસંતપ્રભા—

મદભરી જુવાની યાર,
રસ લેજો લુટી દીલદાર, અહો દીલદાર, હાં૦ હાં૦ મદ૦
નાજુક ખીલતી હું—ચમેલી,
તું રસીલો ને છબીલો, ભ્રમર મધુ પીનાર, અહો પીનાર-હાં હાં મદ૦

(૧૭૪)—મોહીનીચન્દ્ર—

મને કોઇ મેળાવોરે મારો દીલ દેવળનો દીવડો.
હાયરે ધુતારાએ નાથ દુભાવ્યારે, પીયુ મારો સુઘડ, ગરીબડો. (૧)
જો કોઇ મીલાવે તેને મો માગ્યુ આપુ.
આપું જો માગે મારો જીવડો. (૨) મ.

(૨૭૫)—અનુસુયા—

મ્હારે મહીર પધારો યોગીરાજ મ્હારાજ, ભોજન કરાવુ મન ભાવત
ઘેબર ઘારી જલેબી શીરો સુખડી,
મોતી ચુરને મેસુર ભાંગે ભુખડો,
તળુ તનખીરે કાચરી, વડી તમ કાજ.—ભો૦
નેહે નીપજાવુ શાક ભાત ભાતનાં,
રૂડાં રાઇતાં, બનાવું જાત જાતનાં,
અતિ જુગતીથી પીરસું-પ્રીતે ધરી બાજ.—ભો૦

(૧૭૬)—મીસ અચ્છનબાઈ—રાગ. મહાડ. તાલ. દાદરા.—

મન માનત નાહિં, સ્યામ બીના, મન માનત નાહી, મંદીરવાન
તજકે બિંદાવન પ્યારે વતનસે. (સોહાય.
ઢુંઢનકો સખી આપહી નિકસું, કરકે જોગીયનકો ભેસ.—મંદીર૦

(૧૭૭)—મીઠાં જહર—

મન મોહન તોરે નયનાં અજબ રસીલે, નિર્ભય નીપટ નસીલે—નયના
મદમતવાલે પ્રેમકે પ્યાલે, કહરકે, પીલે. પીલે. પીલે.
મટકીલે, ચટકીલે, ખટકીલે—તોરે નયના૦

(૧૭૮)—મીસ જાનકીબાઇ—મજમુઆ. તાલ. ખીમટા.

મઝા લેલે રસીયા નઇ ગુલનીકા. મઝા લેલે૦
યે, રસીયા, પરદેસવાંમાં છાયે, હમ ઘર ડોલે, ગલે કર લસીયા.—મઝા૦

(૧૭૯)—**ભુલ ભુલૈયા**—

મય આજ આશ દીલકે લગાનેસે,
મોહે સગ લીયા છયલા, બહાનેસે   મન
આજ ફીર અપના ગયા વકત, મુઝે યાદ આયા,
જેરે દીદાર કાઇ આશકક નારાદ આયા,
દીલ ખુરાનેકા વોહી, બાનીને બેદાદ આયા,
મયતો આફ્રચારથી, એક મેરાબી ફિસ્તાદ આયા
મીલનેકા આશ ગુઇયા, સાજનકો લાશ,
લગી મેરી મહેનત ઠીકાનેસે—મન૦

(૧૮૦)—**મહમદ હુસેન**—છાયાનટ. ધીમા. તેતાલ.—

મન સુદર લેગઇ માર પલક,
ખલક, પલક, બલ, ખલક, જેશે, જીયા, બીચ, ઉઠ મુખડેકી ઝલક.
બીચ ધાર, સીલ, સીલ જમુનાકી, ઝલક જેશે જોત. ચ દમે જાત ચમક
તીરછી ભુએ મે રાજ હરમ, જીસે દેખ ચુકા સારા આલમ
મેએતો મરતાહુ મેરી જાન સનમ, એક બારતો કીજે મુજપે કરમ.
શામે ફીજમે રાયા બીકલ. બીકલ.—મન૦

(૧૮૧)—**સાભાગ્યસુંદરી**—

મારાં મનમા તનમાં ભર્યો છે, ઠર્યો છે, ભય જાઉં જગ જોતી,
વળી ગુમાવ્યુ મેં ભાગતા ભાગતાં, નકવે શરનુ મોતી...મારા
હાલતુ ચાલતું હારીહુ હાય, જીવ મારો ધબરાય,
કેદી ફરી મારૂ મળશે મોતી...ગોરી હુ કાઢીસ ગોતી...મારા

(૧૮૨)—**ખુને નાહક**—

માનો માનો માનોરે પ્યારી બતીયાં,
જાન નાહી દીખાવે તુજ છતીયાં, એક બતીયાં સુરતીયાં,
બોસા દે એક, ગોરે ગાલકા, પ્યારી જાન બોસા દે એક, ગોરે ગાલકા
ચલ મુવે હટ મુએ ધુસ તુ મનહુસ મુએ,
મય જો જાઉં તો પચતાઉંગી—દુલ્હા કહા મુજશા પાયગી,
નીકલ નીકલ ઉધરકા ચલ, ન અબ મચલહાં.

(૧૮૩)—**અશ્રુમતી**—

મારાં હૈયાં કેરા હાર નજર ક્યાં આવશેરે,
મારાં નાજુક સુકની બાળ, અરે કોઇ લાવશેરે,
લલીત વચનની લેહ એક લાગી, સુંદર વરણથી પ્રીત જાગી
ચતુરસુજાણથી, મેળવી વિયોગ વળાવશેરે,
માગ્યા સુકતા ફળ આપીશ, દેવગણીને દીલ પીંજર સ્થાપીશ.

હાજર હરનીશ રહી, ચરણ તુમ ચાંપશેરે,
કનક કાયાનું પીંજર કરશુ, હાવ ભાવ રત્નથી જડસું.
પાપટ પગમા પલક કરો, રશ ભાવશેર.

(૧૮૪)—રમણસુંદરી—

મારે સ્વામી છતા રંડાપારે આપજી, જુનીનુ અંતર ન માય
ત્તર ગંવડે ચડ્યુંરે માવડી, નંદલાલ નરકે જાય,
જાય જાય ઘરનું ધોલીકુ થાય. ઓકાણું નીત્ય મંડાય,
ગોળાનુ પાણી સુકાય, ઘર ફીટિ ઘર જાય—મારે૦
જોશ વારી મે—જાત રાંડ નીકળી કમજાત.
અરે હ્યોને દાગીના આપું છું. નાથજી ઘરમાથી જો પાપ જાય
હોય શેઠ હોય, એતો એ અધરીનો લાવો. અંદર ગુલાબસિ હતો માંહી.
અરે મેર પીટયા વાંઝીયા—ફુટ તારા છાજ્યાં,
હાય તને હાય તને હાય. હાય. હાય.—મારે.

(૧૮૫)—વસંતાપ્રભા—

માનો માનોને રસીલા, આવો ન સારી વાત,
છેક આમ શું કરો છો, બોલાવે જાઓ તાત—માનો.
રસીલી પ્રેમપાન અમૃત તે જી વાયે.
હાજી પ્રેમ વાત જાણું છુ પ્રીયા,
કટાક્ષે વિંધાઇ કેદી થઇ રહયા.
વિતી જાય રાત વાતે નાથસુ ઘેલા થયા—માનો.

૧૮૬)—સતી સંયુક્તા—

મારી પ્યારી અરે સું કરતી હશે, નિરવીના માછલી મુઝાતી હશે—મા
મનથી ખડી કરી આકૃતી મારી, ભાળી નયન નીર ભરતી હશે
સંભારી સંભારી મમ ગુણ રામ નામ સમ રટતી હશે—મા૦
અકળાઇ જશે બાગ બગીચે, પાછી પાછી પડતી હશે.
નિદ્રામાં પણ નાથ નીહાળી જાગી ઝળકતી ચમકતી હશે—મા૦
આ નીરભાગી, શું કરમમાં છાજ્યું રત્ન નહી સરજ્યું હશે.

(૧૮૭)—પવીત્ર લીલાવતી—

મારો પાવન કરીયે પલંગ, પ્યારા પ્રાણનાથ પધારી,
રમ્યા રશિક રશીકાથી રંગ, વિરહ દુઃખ નાથ નિવારી,
આજ ઉપજી શીતળતા અંગ મને સ્વામીનાથે સ્વીકારી.
શરદ રતુ સોહામણી પુરણ ચન્દ્ર પ્રકાશ
મંદપ વનની લહેરમાં વ્હાલા, વિલશોછો, વિવિધ વીલાશ,
અંતરપુરમાં એકલા છાના રાખું છેલ,

આ રતિને રતી પતી તમે, રમી રસિક કરો રંગ રેલ;
તન મન ધન અરપણ કરી, રંજન થઇ દીન રાત.
હાજર રહિશ હજુરમાં, પ્રભુ અવર પુરૂષ ભ્રાત નાત.

(૧૮૮)—**મહમદ હુસેન**—રાગ. મહાડ. તાલ. દાદરા.—
મારો જોબન બીતો જાય, બાદીલા એગે આયોરે,
પાતમરૂ ચાહીયા લીખું, તાપર લીખુ સલામ,
જીન દીનસે પીયાં પરદેશ સીધારે નૈનસે નિંદ હરામ.
કાડ ઉપર કાઠારી, સોના ઘડે સોનાર.
પાયલ મોરી બાજનીરે, બીછવેકી ઝકનાર.

(૧૮૯)—**મીસ અમીરજાન**— રાગ. સહેરા. કવ્વાલી,—
માલન બનાકે લાઇ, ક્યા લજવબા સહરા,
સહરેમેં હૈ જહાંકે, યે ઇન્તેજાબ સહરા,
સોની દમક રહે હૈ, કલિયે મહક રહી હૈ;
દોલત લુટા રહા હૈ, ક્યા બેહીસાબ સહરા;
નૌસા બના સલામત, સહેરા, ખુદાકી રહમત;
લડીયાંહે તારબારીસ, યા હૈ શરાબ સહરા.

(૧૯૦)—**મીરાંબાઇ**—
મીરાંના પુર્વ જનમીની છે પ્રીતરે મીરાના હૈડે લખાણા,
હરીના હેતરે નામ નહિરે છાંડે હોજી......મીરાં.
રાણાજીયે આપીયો ભુતડાં ભેળો વાસ,
ભુતપ્રેત ભાગી ગયારે મીરાંને ઇન્દ્રભુવન થયો અવાશ...મીરાં.
વિખના પ્યાલા મોકલ્યાં દેજો મીરાંને હાથ અમૃત કરી આરોગીયા
મીરાંને રાખણહારો રઘુનાથ......મીરાં.
રાણે વિષધર મોકલ્યો દેજો મીરાંને જઇ પુજી મારાએ પ્રેમથી,
મુર્તી શાળીગરામની થઇ. રાણે રજા આપી પછી કાઢી ગણીને ત્રાસ.
મીરાં ચાલ્યાં મહાલનાં બાઇ ભાવ્યો છે વ્રજનો વાસરે......મીરાં.

(૧૯૧)—**કંસવધ**—
મુજને માર ના સમશેર, વ્હાલા વિર તું,
મારી સંગ શુ છે વેર વદને વિર તું.
મીઠળ જોઇ કરતુ મ્હેર, આશા ભરી જતી હું ઘેર, તક જો વિરતું.
જો ઇશ્વર વસે ચોમેર ન કર કંસ કાળો કેર–ડરને વિર તું.

(૧૯૨)—**સતી પાર્વતી**—
મુનીવર કાયા આ ગાળે છે શ્રીશિવશંકર વર વરવા,

[illegible] ચળી છે એને હૈયે ચીતાસ્વન કર ધરતા
અરે! શું બોલો છો બાળા, પતિ પરખમાં પુર્ણ અજાણ,
[illegible] જીંદગી એ ભોળાથી તારૂં શું થવાનું કલ્યાણ.
[illegible] સાથે ના શોભે [illegible]ણ,
[illegible] છે તારૂં ગાન.
[illegible] સિતમને, [illegible] નીલાંહેર,
[illegible] અમત શોહને [illegible] ચાલે હે [illegible]
[illegible] અમલ એમ છે, ક્થા તમારે શી તેની,
મનોહર [illegible] મનમાં માને એની.
[illegible] મળી મનમાન્યો, સુન્દરી સમજે [illegible]
પ્રીત [illegible] મધુર સુગંધી, [illegible] જીંદગીથી શું [illegible].

(૧૭૩)—**કબીર ભજન**— કીરતન—

મુખડા કયા દેખો દરપનમે, તેરે દયા ધરમ નહીં મનમે—મુ૦
જેશા ફલ રહી ફુલવાડી, બાસ રહે નીજ ફૂલમે,
એક દીન અયસી હોજાયગી, ખાક ઉડેગી તનમે—મુ૦
ચુવા ચંદન, અબીર અગરની, શોભે ગોરે તનમે,
ધન જોબન દો ઘડીકા સાથી, છુટ જાવેગા ક્ષણમે—મુ૦
કોડી, કોડી, માયા જોડી, સુરત રહે નીજ ધનમે,
દશ દરવાજા બંધ રહે તો, રહે ગયા સમકી મનમે—મુ૦
ચારાનકી નાવ લગાય લે ચલે જંગલમે,
ધરમી ધરમી પાર ઉતર ગયે, પાપી ડુબે જગતમે—મુ૦
કહત કબીરા સુનોભાઇ સાધુ, એ કયાલગ રહે મનમે—મુ૦

(૧૭૪)—**સુરદાસ**—

મેં નયનો છોડયો બાસ, નયનો કરીને ત્યાગ.
ઘટ ઘટમાં કરજો વાસ. પ્રીતે પ્રભુજી પ્યારા,
વિઠ્ઠલ બહાલું બિરદ વિચારી, આ સેવકને લેજો ઉદ્ધારી,
વ્યાધિ વિહારી શરણે સ્વીકારી, ટાળો હરિ મુજ ત્રાસરે.—મે૦
આંખ વિના અનીશય દુઃખી થાશે, જીંદગી આની શી રીતે જાશે,
થાશે હવે શું ગભરાવે હવે શું.
શાને બનો છો ઉદાશરે—મેં નયનો૦

(૧૭૫)—**શહીદે નાઝ**—

મેરા દીલતો દીવાના જાન, તેરે લીયે, બાલ બાલ ગજ મોતી પીરોઉ,
મેરા બાલાશા જોબન તેરે લીયે.
નાલેશ કરોગી મેં કરને ન દુંગી, નયને છોડા જમાના જાન તોરેલીયે.

(૧૯૬)—મીઠા જાહેર—

મેરી ફુલતી ફુલતી જોબન ડાલ, રખુંગી કયશે સભાલકે,
એ જવાની દીવાની આ ગઇ, કહાં રખ્ખું મય ઇરકો સભાલકે.
યહાં જોબનકો હમલે બીરાલે, યહાં કંગનને પાંઉ નીકાલે.
પડે દો, દો, મુસીબતસે પ્યાલે.
કિસ્સે તલ્લાસ કરને જાઉં તો, ઇસકો રખ્ખુગી કયસે સંભાલકે—મેરી.

(૧૯૭)—મીસ જાનકીબાઇ—રાગ. સિતારખાની. તાલ. ત્રીતાલ.—
મે કૈસે રાખુ પ્રાન શામ, માધો બન ગયે, માધો બન ગયે લો. ન આયે;
લીખ લિખ પતિયા, શામકો મેં હારી, કબલગ પ્રીયા બો ન આયેરે.
અરે શામ માધો બન ગયે, ઓ ન આયેરે.

(૧૯૮)—મીસ ગોહરજાન— રાગ. ઝીંઝોટી. તાલ દાદરા.—
મેરે દર્દે જીગરકી ખબરહી નહી ખબરહી નહી કુચ્છ અસરહી નહીં,
નહી કાટેસે કટતી હય ફુરકતકી રાત, યારબ કયા ઇસકી સહરહી નહિ.
દીલકો લગાકર કયા ફલ પાય ગોહર.
એસે સજનમે, સમ રહી નહીં, મેરે૦

(૧૯૯)—મીસ અચ્છનબાઇ— રાગ બરવા. ઠુમરી. તાલ ત્રીતાલ.
મેરે બેદીકા રંગ જર જાય, હારે સુરજ મુખ ન જઇયોરે મે.
સાસ મોરી બાજે નનદી ડર ખાવે અરે નાહી જેહોરે. મે.

(૨૦૦)—મહમદહુસેન— હોરી. કહરવા.—
મે કૈસે હોરી બેલોગી સાવરીયાકી સંગ મે. કેસે—
લહેંગા તેરા ઘુમ ઘુમીલા, ચોલી તેરી તંગ,
ખસમ તુમ્હારે બેડ નખટુ ચલો હમારે સંગ.
કોરે કોરે કલસ મંગાયે, જનમે ઘોલા રંગ,
ભર પીચકારી મુખપર, મારી ચોલી હો ગઇ તંગ.
તબલા બાજે સારંગી, બાજે ઔર બાજે મરદંગ,
કાન્હાજીકી મુરલી બાજે, રાધાજીક સંગ. રંગ મે—

(૨૦૧)—સુરદાસ—
મેરે રંગીલે યાર ખીલી કયસી, જોબનકી, બાલે, જોબનકી બહાર.
હારે મેરે બાલે જોબનકી બહાર.—પૈસે બિના—
કયસે કરૂં કહો પ્યાર—દેદો થેલી મેરે દિવાને, દિલદાર—મે૦
થેલી મેં કયસું દું પ્યારી, નવેલી યે હય જીવનકા આધાર,
થેલી છુપાના, ચમન ઉડાના, હોતા નાં બરસો, હજાર.
લો. એ. થેલી. માસુક મજેદાર,—
—આઇયો મેંતા જાતીહું હોકે હુશીયાર.

(૨૦૨)—કાલીંગડા—

મેં દુનીયાં સઘળી જોઇ, કોઇનું નહીં કોઇ
સ્વારથની જાળ પરોઇ, સગપણુ સૌ નાખે લોઇ.
આજ હોય વ્હાલા કાલ તેજ થાય વેરી.
અજબ સરખી એતો, રીત પ્રીત કેરી.
પોતાના સ્વારથને માટે, અવરને નાખે નીચોઇ

(૨૦૩)—અંબરીષ—

મોહનજીને મળવા તલપે મારૂં ચિતરે—મોહન.
પ્રેમની આંખો પ્રેમની પાંખો, પ્રેમના ગાઉં એ ગીતરે—મો૦
સાગર સંગ સરિતા ઉમંગે, મળવા કોડ ધરી પ્રીતરે—મો૦
પ્રેમે મળશું, જ્ઞાનમા ગળશું, વહેલા વળીશું, હયાં ખચિતરે—મો૦

(૨૦૪)—દાગે, હસરત—

મોરી મોહનીયા, તોરે. ગોરે, ગોરે. ગાલ
મોરી મોહનીયા તોરે લંબે લબે બાલ;
મદસે હુ મય મતવારી, મતવારી મોરી ચાલ,
કાટા લગા પ્રેમકા મય હોગઇ બેહાલ,
આંખો તોરી મદ ભરી, ડોરેઅરે લાલ (૨)
ઠુમક ઠુમક ચાલ ચલે, કમરીયા જયસે બાલ.

(૨૦૫)—મીસ કાલીજાન—રાગ. કાફી, હોરી. તાલ. દીપચંદી,—

મોય બારાજોરી કર રંગ ડારોરી, વહ જો કહત હે નંદ
મહરજીકો છોરા કરો મોપે બારા જોરી,
લાખ કહી બાતી એક હુ નમાની, કાવિધ કરો ન ડરોરી,
કર કુચન પિચકારી એસી મારી ભીજ, ગઇ સીસ બદન
સબ સારી.
મોજમે આ મોરી ભૈયા મરોરી મુખ ચુમત પટ, ઉગાડે.

(૨૦૬)—મહમદહુસેન—રાગ ટોડી કવ્વાલી.—

યે કૈસે બાલ બીખરે હય, કે સુરત કયા બની ગમકી,
તુમારે દુસ્મનોકો કયા, પડીથી મેરે માતમકી,
સંભાલો અપને જોબનકો, છીપાઓ અપને મહરમકો,
નહીં ઇશકી ખબર તુમકો, નજર પડતી હય આલમકી.
ઉધરતો હીંચકીયા આઇ, ઇધરતો મેરા દમ નીકલા,
અભીસે હો રહી ખુશીયાં, વહાં મેરે માતમકી;
કરે કિસસે શિકાવત હય, અજીબ ઊલટા જમાના હૈ,

બઢાયા પ્યાર જબ હમને, મોહબ્બત આપને કમકી,
ન મીલીયેગા ન મીલીયેગા, કોઇ હમ મર ન જાવેંગે,
ખુદાકા સુફ્કે પહેલે, મોહબ્બત, અપને, કમકી

(૨૦૭)—કુંશવધ—
રમીયે આનંદમા હરિ રશ સંગમા, રહી રંગમા—અસીનાદ સુણી
સુતી જાગી, નીંદ બીક ભાગી, ભીંજી પ્રેમ રશમાં—રમીયે.
રૂડી ચાંદની પ્રકાશી શરદ પુનમની.
રંગે રાશ ખેલો, સંગે સુંદર સ્યામની,
"સુખદ સંગ શ્રી કૃષ્ણનો, સુખદ શ્રી વ્રજવન.
સુખદ શરદની ચાંદની, સુખદ સકળ જીવન"——રમીયે.
આવી આ, ચતુર મહિ નવલ કુશમ કળી,
રેન્ત લાલા બારમાં રશ લેતાના છળી.
પ્રિતમ સ્પર્શ થતા સન્ધુ, દેહતાણુ, અભિમાન,
વિસરી હું પોતાનણું ગોવિંદમાં ગુલતાન,
આવો આવો ને આજ રશ ઝીલએ, રંગે રમીયે મલ્યા મોહનજી
થામો ન અગળા ઘડી જગજીવનજી, રસ ઝીલેયે, રંગે રમીયે
મલ્યા મોહનજી—રમીયે

(૨૦૮)—ખુબસુરત બલા—
રબકીશાન, ન્યારી, ન્યારી, બલહારી, તોરી, કહાની.
ઘર ઘર માની જાની, નકતાઇ, ગજબાઇ, પ્યારી, પ્યારી, સારી-રબકી
યહ જહાનમે યહ કામ કરના, નેકીપે, બન્દેકા ધ્યાન ધરના.
ક્રોધ કામસે સુદામ ડરના, હવસ કપટ કરત ફિરત છલકી.
સારી દુનિયા સારી, બદકારી, નર નારી, હય, પ્યારી—રબકી૦

(૨૦૯)—કામલતા—
રશ ભર્યું આ જોબન જાય રસીક રંગીલા વિના;
અંગ ભર્યો આ રંગ સુકાય, રંગી રંગીલા વિના;
"સુંદર બાગ શરીરનો, ખિલ્યો છે નવરંગ,
અંગ ફુવારા ઉડતા માળી જ્યાં અનંગ."
ફુલ પ્રેમ રૂપી કરમાય, ખીલાવે કોણ, ભોગી રંગીલાવિના—રશ

(૨૧૦)—મીસ જાનકીબાઇ—ભેરવી, ઠુમરી, તાલ, ત્રીતાલ.—
રસીલી તોરી અંખીયારે, જીયા લલચાય, જીયા લલચાય,—રસીલી.
રશ જોબન પરવ્યાકુલ જાનકી, તોરી દેખકે સુરતીયાં જીયા તો
લલચાય—રસીલી.

(૨૧૧)—મીરા કાલીજાન—રાગ-ગજલ. કવ્વાલી.—

રહમ દો કબ મીકત તેરી મઇનુદીન અજમેરી,
વહ આલીશાન હૈ તેરી મઇનુદીન અજમેરી.
તેરે દરબાર જો આવે, મુરાદે દીલકી વહ પાયે,
સભી સરકાર હૈ તેરી, મઇનુદીન અજમેરી.
તેરે દરીયાય રહમતમેં, જહાન ઔર કયું ,બયઠા ઉડકે,
તુ કસ્તીવાર કરે મેરી, મઇનુદીન અજમેરી.
જમી ઔર આસમાં તેરા, યકીનવાલા મકા મેરા
પલક પર ધુમ હૈ તેરી, મઇનુદીન અજમેરી.
અલાઉદીન, નિજામુદીન, ફરીદુદીન, કતુબુદીન.
ચેશોને ૫૦૪ બતન તેરી, મઇનુદીન અજમેરી.

(૨૧૨)—હરીચંદ્ર— રાગ. ભેરવી.—

રાત એક સ્વપના, મયને બદ અયાપ્યારે, આજ દેખા.
જાય પહુંચી મય એક દેશસે, હય રાજ્ય દુર હો જાતે ઉસકા તાજ દેખા.
જાતે ઉસકા તાજ દેખા, લુટ જાતે સબ તાજ દેખા,
સુખપર પરતે ગાજ, દેખા. રાત.
રાજ તારાજ દેખા, તાજ મહતાજ દેખા,
રાજાકા રાજકા આફતમેં, અયે સરતાજ દેખા. રાત.

(૨૧૩)—કબીર ભજન— પદ.—

રામ સુમીર, રામ સુમીર, રામ સુમીર ભાઇ.
રામનામ સુમીરન બીન, બુડત ભવમાંહી. રામ.
બાનતા સુત દેહ ગેહ સંપતી સુખદાઇ,
ઇનમે કછુ નાહિ તેરો કાલ જાત ખાઇ. રામ
સુકર કુકર યોની ભ્રમત, તોઉ લાજ ન આઇ,
રામનામ છાંડી અમૃત, કાહેકો હો વિશ ખાઇ. રામ.
અજામેલ ગજ ગણીકા, પતિત કર્મ કીને,
વોભી ઉતર પાર ગયે રામ નામ લીને. રામ.
સતકર્મ સજી સુધર્મ રામ નામ લેહી,
ગુરૂ પ્રસાદ જનકબીર, રામ કર સ્નેહી. રામ.

(૨૧૪)—મીરાંબાઇ— ભજન. રાગ. ધનાશ્રી.—

રામ રતન ધન પાયા મૈયારે, મૈંકો રામ રતન ધન પાયા,
ખરચ્યો ન ખુટે વાકો ચોર ન લુટે, દિન દિન હોત સવાયો. મૈયા.
નીર ન ડુબે વાકો અગની ન જારે, ધરણુ ભર્યો ન સમાયો. મૈયા.

નામકી નાવ ભજનકી બલીયા, ભવસાગરમે તારો. ઐસા.
બાઇ મીરાં, કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ ના આતરાયો ઐસા.

(૨૧૫)—ધનાભગત— ભજન-

રામબાણ વાગ્યા હોય તે જાણે ભાગ્યા મુરખ મનમા ન આણ.
ધ્રુવને વાગ્યા પ્રહલાદને વાગ્યા, હજી ન આવ્યા ઠેકાણે.
ગર્ભવાસમા માર્કંડને વાગ્યા એવુ ... ...માં.—રામ
મોરધ્વજ ગળાનુ માન હરી, વળી મારો વ્હાલો આવ્યા કેર ટાણે.
લઇ કરવત મસ્તક પર મેલ્યુ પત્ની પુત્ર બેઉ તાણે.—રામ.
મીરાબાઇ ... ... નીને, ... તાણે,
ઝેરના પીયાલા મોકલ્યા ગીરધરલાલે, આરોગ્યા અમૃત ટાણે.—રામ.
નરસી મહેતાની હુંડી શીકારી વ્હાલે પેપ ભરી ખરે ટાણે
આગળ સંત અનેક ઓધાર્યાં, એવું ધના ભગત ઉર આણે.—રામ

(૨૧૬)— મીસ જાનકીબાઇ—રાગ. ગોર મલાર —

ઝમઝમ ઝમઝુમ બાદરીયા પરસો એરી દિન બીન જીયરાતરશે.
ચલત પરવાઇ સુમમનનનન નના, ઝીંગરવા બોલે, તઝુ મઝનનનન;
ઉંચી મહલિયા, બિઝવા. બોલે ચલત ફગુરવા કરકે.

(૨૧૭)—ઉમાદેવડી—

રૂડી રઢીયાળી રાત ચાલોને રમવા ચતુરા ચોકમાં
લાગે હૃદય રઢીયાળી ગત, આનંદ લે છ ત્રણ લોકમા—
મ્હાલ મદન જોબન તનમા
હારે લાગી તાલા વેલી તનમા આય વ્હાલા ચોકમા—૨૦
"જુવે ચકોરી ગાભરી ચંદ્ર ઉદયનો વાટ
વિરહે વ્યાકુળ વલ્લભા વ્હાલાની જુવે વાટ"
રતિરશે રમણીયો, બની રંગ રાતી, નણુદીના વિરા વિના છાતી ભરાતી.
"જેને પ્રીતી જગતમાં તે પર પીડા જાણ
શાકરના શોખીનને ભુખ્યાનું નહી ભાન"
શીદ સતાવોરે શક્ષુણા શીદ સતાવોરે, પ્યાલો ધરીને પાસે વ્હાલા
ટળવળાવોરે,

લાજ ન આવેરે ઠગારા ચન્દ રાજ ન આવેરે.
નારી નીશાસાના સાગર નાહક ખળ ભળાવોરે.
પાર પલકમાં પોંહચવા દીના નાથ દે દાવ.
જુવો વ્હાલાની વાટ, બાળા એ બેસી ઘરના, ગોખમા.
આવ્યા પીયુ પ્રભાત, ઝાંઝર ઝણુક ઝમકયાં ચોકમાં.

(૨૧૮)—**સુકન્યા સાવિત્રી**—

લાગી લગન મને તારી, ઓ લલના. લાગી.

સુરપતિ, મતિસું, વિચારી, સુન્દરી મચીશો, અધીક સુખ આપુ (૧)

પટરાણી કરી સ્થાપું, ઉથાપું, ન વચન મનોહારી.—ઓ લલના.

(૨૧૯)—**સું. મ.** ગાયન પ્રકાશ—રાગ. પીલુ. તાલ. દીપચંદી.

લાજકી મારી મે કહ ન સકત, મેરી ભરી લો રંગસે ચુંદરીયા—ટેક

લોક લુગાઇ ચવાઇ કરત હે, ભેર ન હમારે લગૈયા

સુંદર સ્યામ હોરી જ્ત ખેલે, એગી લેન્ગે ખબરીયા. લાજકી.

(૨૨૦)—**અહમદહુસેન**— રાગ. પીલુ. કહરવા.—

લાબન મે ગારી દીલાય ચયોરે. એસી સેઠરાયાપે ન જાઓ

બાલમ. લા.

જાલીકી કુરતી બનતકી અંગીયા, મેરા ગોરા બદન કુમલા ગયોરે. લા.

મોતીથી મેં રંગભુવનમે, સોતીકો, આન જગાય ગયોર. લા.

(૨૨૧)—**અહમદહુસેન**— રાગ. એમન. કલ્યાણ. તાલ. લાવણી.—

લે ગયો ચીર મુરારીરિ મે કેસે કરું.—હરી મે કે.

ચીર ચીર હમ જબરીસે, દેગે, જલસે નીકસી જાયો ન્યારીરે.—મે કેસે.

જો હમ કહાના, જલસે નીકસી, લાજ જાયગી તિહારીરે.—મે કેસે.

(૨૨૨)—**જલસા સંગ્રહ**— રાગ, કાફી. પદ.—

લે ગયો મેરો ચીર મુરારી(૨) કૃષ્ણ કનૈયા કદમ ચડી બેઠે.

હમ કાઢી બ્રિજલાલ, જમુનામે.—લે ગયો.

(૨૨૩)—**ચન્દ્રાવલી**—

લો ફુલ જાની લેલો, ફુલ જાની લેલો,

ફુલોમે ફુલ ચંમેલી નરગીશ, વડી રશીલી. લો.

ગજરે સુહાની લેલો ફુલ જાની લેલો,

માલન હું છેલ છબીલી, ફુલોંસે મૈ રંગીલી.

ચંપા હું નામી યારો, લો ફુલ જાની લેલો. લો.

નજરા બૈચનવાલી, નાદાન વે તેરા નખરા.

ગાલોંપે લાલી હે તોરે નિરાલી, બાતોંમેં હે ભોલી બાલી.

ઓઇ ઓઇ કંહી લડ ગઇ કહીં, અડ ગઇ કંહી ભીડ ગઇ,

વે તેરા નખરા.

(૨૨૪)—**સુરદાસ**—

વ્હાલા વ્રજલાલ સાથે લાગીરે, લગનીયાં મારી મહારાજ.

પ્યારી છબી શામળાની સ્થાપી, ઘટ ઘટમાં મેં તો

એની હાથે છે, મારી લાજ.

વૃંદાવનમા ફરતા ચરતા વરતા...આ...વ્હાલા.
હૈડે નીત હેત ધારો, બંધુ હળધરના હુતો, સેવું છોડીને બીજા
કાજ. વૃંદા. વ્હાલા.

(૨૨૫)—નરસીંહમેતો—

વહાલા વેગે આવોરે દયા દિલે લાવો, બીડું મારી ભાગવા હોજી.
નહીં આવો તો છાના, ઉઘાડું બધા છીદ્ર...વ્હાલા,
આહેરડામા ઉછરયાં ગોવાળીયામા. વાસ,
કાંધે કાળી કામળી માગી પીતા છાશ.
માતા કહે મુકેરે પુરો મારી આશ,—હું રાખું તમથી, હાવારે—બીડું.
એ માના એ બાપના. નકટા નિર્લજ બાળ,
મહીમાખણના, ચોરટા, કસ તણા હે કાળ.
સોટ તજો રાધા તણી હુરીજન આપે આળ, ધીરા વેગે ધાવારે—બીડું

(૨૨૬)—જુલમ જુગારી—

વ્હાલમજી સાડી ગુલાબી મંગાવો, હો (૨) પોલકા બનાવો માતીડા-
ટંગાવો.—બંગડી એ હીરાની મોગી મઢાવો, જડાવો.
સુરતમા, જણાયછે, ધુતારાના ઢગ, જેવા વાનો પુરશો. તેવા ચઢશે રંગ
હાંસીના હુલ્લાસમાં, રસિલીના, રીશાઇ એ. વા.

(૨૨૭)—સતી દ્રોપદી—

વારે લાલા મોહન બંસીવાલા, ઠગો છો, શાને શલુણા.
જાણી (૨) તમારી મેં ઠગાઇ, પ્રીતી બાંધી હવે હું પસ્તાઇ.
પસ્તાઇ પુરી કાના, ઠગાઇ હુતો કાના.
રશભીના, રંગીલા, શરમાળા, શામળીયા.— વારે૦
શાને શતાવો, વાત વાતે ઉડાવોરે, મેં જાણ્યા સરવે ચાળા.
અરે જાવો નંદલાલા, વ્રજલાલા, ગોવાળા, છબીલા છોગાળા. વારે.

(૨૨૮)—કંસવધ—

વારો, વારો કુંવરજી કાનુડો તોફાની, તેને નંદરાણી તમે વારજો.
માજી બાળક શું મ્હોડે, ચડાવો.
સુત શામળીયાને શમજાવો. શમજાવો......વારો. વારો.
ઘરમાં ઘુસીને ગોરસ ખાતો, તાવણને તડફડ, દે, લાતો.
કહું સું વાતો. ખુણે ભરાતો, લાગ જોઇ છાનો, છટકી જાતો. શા.
વખત વીના વાછરડા છોડે૦ મટકી દહી દુધની ફોડે.
બેસી રશોડે તાવડી તોડે, દોટ દઇ કાનો, દડબડ, દોડે. શા.

'લીજીયે સાંબ આપકે લીયેબી. યેહ મોજુદ હય'

ઉર્દુ જબાન ઔર ગુજરાતી હરફોમે

આખા નાટકો.

	કીમત. રૂા
અલાઉદ્દીન. નાટક મોટું	૦-૬-૦
અમૃત. આખો નાટક	૦-૬-૦
અલીબાબા, ચાલીશ, ચોર	૦-૬-
અસિરે, હીર્સ. આખો, નાટક	૦-૬-૦
ઇન્તે, કામ.	૦ ૬-૦
કત્લે, નજીર.	૦-૬-૦
કસોટી, ઉર્દૂ, દોરંગી, દુન્યા.	૦-૬-૦
કાલી, નાગન, ઉર્દૂ, જન્ન મુરીદ.	૦ ૬-૦
ખુબસુરત, બલા.	૦-૬-૦
ખ્વાબે, હસતી.	૦-૬-૦
ખુને, નાહક.	૦-૬ ૦
ખાનદાને હામાન.	૦-૬-૦
ચતરા, બકાવલી.	૦-૬-૦
જહરી, સાપ, ઉર્દૂ, કટોરાભર, ખુન.	૦-૬-૦
દાગે, હસરત, જાનીસાર, ઉર્દૂ, શીરીં. ફરહાદ.	૦-૬-૦
ધુપ, છાંવ.	૦-૬-૦
બજમે, ફાની.	૦-૬-૦
ભુલ, ભુલૈયાં.	૦-૬-૦
મીઠાં, જહર.	૦-૬-૦
શહીદે, નાજ.	૦-૬-૦
સયદે, હવસ.	૦-૬-૦
સુનેરી, ખંજર.	૦-૬-૦
સુફૈયદખુન.	૦-૬-૦

એ શીવાય દુશરી કીતાબો, કે લીખો નીચે લિખાહુઆ શિરનામે

(૨૨૯)—કામલતા—

વાટ જુવે છે વાલી રસેશ્વર, રજા અમે તો લઈશું બા,
પ્રેમ ગુંથણી ગુંથ્યો છાનો, દુર હમે તો થઈશું બા.
મને એકલી મુકીને,તમે જાઓ ના, અશો એકલાં તમે ત્યા જાઓ બા.
મને લાગે છે બીહક—બધું ઠીક છે ઠીક—એમ કેમ.
ખાલી કરો પતરાજી—અમે જઈએ એમાં રાજી.
છતાં કરો છો સફાઈ—છોડો જાશું હમે બાઈ.
હવે આવજો, બા-સખી તું—હા—આવજો બા—અલી તું.
હા, આવજો બા, કરો અમન, ચમન, હમે જઈસુ બા...વા૦

(૨૩૦)—મીસ ગૌહરજાન—

પારી જાઉરે સાંવરિયા, તોપે વારનારે,
તન મન ધન, સબ તોપે વારૂ. ઘર દર સબમે તોપે નિસારૂં,
રૂખ નૈક કાતિલ બનકર, ખંજર મારનારે—વારી.

(૨૩૧)—સુરદાસ—

વિષય તાત મમ માત તજીને, કૃષ્ણ ભજન તુ કરવાદે,
ધર્મ વૃત્તિ એ ધરણી ધરતુ, ધ્યાન વૃત્તિથી મરવાદે.
અધમપણાને અલગ રાખી, ભંડાર ભકિતના ભરવાદે,
નગાર નામનુ નાવ મળ્યુ છે, તો ભવ સાગર તરવાદે,
નાશવત નર નામ છોડીને અક્ષય વરને વરવાદે.

(૨૩૨)—સતી દ્રૌપદી—

સખી સ્વપ્ન મહીં મનમોહનને, મે નિરખ્યા એકાન્ત વિશે સયને,
શરમાઇ રહીં, રતિ નાથ વદે, મુખથી નહિ કાંઈ બોલાય અરે,
વિનવે અતી વલ્લભ વ્હાલ ધરી, નવ ઉતર મુખ અપાય જરી,
નીચું જોઇ રહી દગ પ્રેમ ભરી, ખણતી, પ્રથવી નીજ પાય અરે,
કર સાહી રશીક રહે વળગ્યાં, કરના બળથીન થયા અળગાં,
તુટી હાર ગયો એ રકાજકમા, કસ કુચુકીની છુટી જાય અરે,
છુટી કેશ ગયા વિખરાઇ અરે, ગઇ દેહ કળી કરમાઇ અરે,
ગયા સ્વેદથી વસ્ત્ર ભીંજાઈ અરે, પણ નાથ થયા નગણાન્ય અરે,
મનથી મનશેજ ગયુ, પીગળી, જેમ શાકર દુધની સગ ભળી,
કીધાં ભોજન નાથની સાથ મળી, મુખવાસ સુવાસ અપાય અરે,
મુખ તાંબુલની પીચકારી ભરી, ઉડી અચાનક નાથને, ગ ગ પડી,
સખી તે રજની અને તેજ ઘડીએ, રસીયો રીસ લાવી રીસાય અરે,
[illegible] શસ્ત્ર શરીરશું અસ્ત્ર ચડી, રણ જાય પિયુ અરે હું થીલડી,
[illegible]ઓ વિનવું તમ પાય પડી, કરો જે રીત નાથ મનાય અરે;

(૨૩૩)—**મીરાંબાઇ**—

ભરપર ગાગર, ધરકર, ગજ ગામની, હથ હલાતી આવે,
બોલીમી, બાલની ભુલીસી દામની પ્રીય કામની; ગજ ગામની—હથ
હસ હસ [illegible] પાત [illegible], નાલ નીચે, [illegible],
મુખસે [illegible] જાન [illegible], અમૃત [illegible],
નિરખી [illegible] બારીગે, [illegible], [illegible] પ્રીય કામની ગજ ગામની-હથ

(૨૩૪)—**કુન્તેકામ**

સખ્યા [illegible] માનલે, [illegible] [illegible] [illegible]-સખ્યા૦
[illegible] બીનતી [illegible] મે સમજત રહિ,
મોરી માનલે, [illegible] [illegible] વારી.
કાલી કાલી ઘટા નવા રંગ [illegible] રહી,
ચાલો સખા સેજરીઆપે, બીજલી [illegible] રહી—માનલે૦

(૨૩૫)—**નંદબત્રીસી**—

સખી બોલ ઘુંઘટ, છોડને છેડો, [illegible] મુખ [illegible]
[illegible] સગે, રંગી [illegible], [illegible] [illegible] આ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] સરાય.
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] આનંદ [illegible]

(૨૩૬)—**મીસ. મલકાજાન**—રાગ, જંગલીયા, તાલ [illegible]

સખીરી મેંકા, [illegible] બિના કછુ ના સુહાય,
તુમ તો [illegible] પર આવત, [illegible] મોરા [illegible], [illegible],
ન રહી [illegible] લગાનેકી, [illegible] દેખલીયા,
તુમકો હમ, પ્યાર, [illegible] નજર ગોરી પર,
તુમકો દીલ દેકે હે, [illegible] બનન દેખલીયા—સખી૦

(૨૩૭)—**મીસ. કાલીજાન**—રાગ, એમન, કલ્યાણ,

સલોનારે બાલમ મોરા:
સુરખ ચુંદરિયા, તો રંગ દેતી આજ સુહાગકી રાત.—સલો૦

(૨૩૮)—**ભુલભુલૈયા**—

સબઘર પાગલ, સબઘર પાગલ, સબઘર દીવાના.
અંદર પાગલ, બાહર પાગલ, ચક્કરમેં આના,
નોકર પાગલ, ચાકર પાગલ, કીસકા ગમખાના (૪)
સબમેં અબદુલ કરીમ દાના. યા, ખુદા ક્યા હુવા ગજબ, પાગલ—
ક્યા કરના મેરે મૌલા, હે પાગલ આલા આલા, [સબકે સબ
હે ખુન હમારા બોલા, છુટા પીના ખાના,
આજ લગાઓ તુમ દરદર ફીરના, હો સબમેં અબદુલકરીમ દાના.

(૨૩૯)—સતી દ્રોપદી—

શામળીયાજી કરજો મારી સહાયરે વ્હાલા ગરૂડે ચડીને વેલા આવજોરે
શ્યામ સલુણા સુભદ્રાના વિરરે. આ દીનબાળાની લાજ——
ક્યાળુ રાખજોરે—છોગાળા છે, વાત છેલી, નથી કોઇ મારૂં બેલી,
વા'લા તુજ ગુણની થેલી, દાસી દુઃખમા ડુબેલી દુઃખીની દાદરે,
ફરીયાદ, અંતર લાવજોરે, કૌરવ કર્મ ચંડાળ, દુશાશન નિર્દય અરે.
જોતાં પાંચ ભર્તાર, પાપી પટકુળ તાણતો, વારે આવોને,
દયા દીલે લાવોને, નાથછુ અનાથ નારી, ભરૂસા છે ભુધર ભારી,
જેવી છુ તેવી તમારી, વાલા ન દેશો વિશારી, હેતે હળ ધરજીના,
વિર આવી ઉગારજોનેરે૦

(૨૪૦)—જેરીસાંપ—

સાવલ બાડરે, નજર મોરી આગયે ન કછું,કહે ગયે, ન કછુ,સુના ગયે
મોરી બાલીસી ઉમરીયામે રોગ લગા ગયે,
ક્યા ખબરથી કે કાઇ, તીર અસા હોતા હય,
દેખ લેના કેહસીનોકાં, બલા હોતા હય,
મીઠાં મીઠાં સહરાં દરદ ઝરા હોતા હય,
જલમે ન નહાઈ મે હોતી હુ,
કીસેસે પુછુ કે મેરે દીલમે, ક્યા હોતા હય,

(૨૪૧)—સુરદાસ ભજન—રાગ. ખ્યાલ. ઠુમરી.—

સામરો ન જાણે મોરી પીડ, કનૈયો ન જાણે મોરી પીડ, એલી પરરરરર
મે દધી બેચન, ગઇતી બંદ્રાબન, સામરવાને ખેચ્યો ચીર ચરરરરર
મે જલ જમના ભરન ગઇતી, સામરવાને છાંટ્યો. મોપે નીર
છાંટયો છરરરરર
બંદ્રાબનમે રાશ રચ્યો હે, હરીયા અમારા ચીત, ચીત ચાલ્યા, ચરરરર
સુરદાસ પ્રભુ તુમહારે મીલનકુ ફેંક્યો મોપે તીર (૩) વાગ્યો તરરરરર

(૨૪૨)—હોરી સંગ્રહ——રાગ. હોરી. ચાલ. કાફી.—

સામરા મત ડારો પિચકારી, ભીજત મેરી નવરંગ સારી—સા૦
મત ડારો મરજાદ સુરહીયો, મે હુ કન્યા કુમારી,
તુમહો, નિરલજ અમ નહિ એસે, મુખસે દઉગી ગારી,
ફજેતી હોયગી તુમારી-૧
પરનારનકો પાલવ પકડયો, મોહન મનમે બિચારી,
માત તાત તેરો વરધ ભયોહે, રાજ કંસકો ભારી, કહુ સબ
એબ, બિસ્તારી-૨
એસી હામ હોયે હૈયેમે, પરનો નોતમ નારી—સા૦

(૨૪૩)—**સુકન્યા સાવિત્રી**— (યમ સાવીત્રી સંવાદ)
શા માટે શ્રમ કરે સતી,તુજ પતિ ભક્તિ સાચી(૨)હવે પુત્રી વળ તું પાછી(૨)
સાવિત્રી–સજ્જન કેરા સાથમાં,મેં ડગ ભરીયાં સાત,મીત્રભાવે સુણજો હવે
આ દીન વનિતાની વાત. ધર્મ જે વેદ પુરાણે ભણીયો, મુખ્ય,
ધર્મ ગ્રહસ્થાશ્રમ ગણીયો.

કૃપાનાથ,મમ પ્રાણનાથસું રહી વ્રતી રાચી(૨)વળું મહારાજ ક્યમ પાછી(૨)
યમ–સુણી વિવેક ભરી મૃદુ વાણી, થયો પ્રશન અતિ મન શાણી
સત્યવાનના જીવત વિનાં કાંઇ ઇચ્છીત વર યાચી.(૨) હવે.
સાવિત્રી–મહારાજ ! (મારા અંધ સાસુ સુશ્વર દેખતા થાય.)
યમ–તથાસ્તુ ! ભાગ્યવતી તું અતિ દૂર આવી, થાય કોથી
મિથ્યા નવ ભાવી શા

સાવિત્રી–પતિ સમીપ શ્રમ નહી જરી જ્યાં જાએ મમ નાથ,
તપદ્રત આપ કૃપાવડે આ આવુ તમ સાથ; સંગત સજ્જન તણી નથી સોથી
મૈત્રી શાંત પુરૂષની મોંઘી કૃપાનાથ મમ પ્રાણનાથ શુ રહિ વ્રતી રાચી. (૨)વળું.
યમ–અર્થયુક્ત સભાષણ તારૂ, બુદ્ધીમાં વૃદ્ધી કરનાર,
સત્યવાનના જીવત વીના કાંઇ ઇચ્છીત, વર યાચી.–હવે
સાવિત્રી–મહારાજ(મારાં બુદ્ધિશાળી સસરાજીને પાછુ રાજ્ય પ્રાપત થાય)
યમ–તથાસ્તુ ! ઉત્તમ વર એ આપ્યા ભાવે, હજી પ્રેમના પુરણ
આવે. શા માટે.

સાવિત્રી–સુપાત્ર જન કરતા કદી સુપાત્રાનુ સનમાન,
સાધુ તો દુસ્મન તણું, પણ સાધે કલ્યાણ.
સંત પુરૂષોની સમાન દ્રષ્ટિ, દયા તણી વરશાવે વ્રષ્ટી.
કૃપાનાથ મમ પ્રાણનાથસુ: રહી વ્રતી રાચી.(૨)વળુ.
યમ–શિતળ વચન સુધાસમ તારાં તૃષાતૃષાતુરની હરનારા,
સત્યવાનના જીવીત વિના કાંઇ ઇચ્છીત વરયાચી–હવે.
સાવિત્રી–મહારાજ ! (મારા પિતાના કુળની વૃદ્ધી કરનારા મારે સો
ભાઇ થાય.)
યમ–તથાસ્તુ, સાસરીયાનું માન વધાર્યુ, પીયરતણું પણ કાજ
સુધાર્યું–શા.
સાવિત્રી–પર દુ:ખે દુ:ખીયા બને, દુ:ખ હ્રદય વિશ્રામ–ભરૂશો ભારે.
(સતનો, ઠરવાનું સુભ ઠામ, સ્વજન માંહી વિશ્વાસ ન લાવે.
સજ્જન ઘર પુછતુ સૌ આવે, કૃપાનાથ, મમ પ્રાણનાથ સું રહીવ્રતી રાચી.
(૨) વળું.

યમ–મધુરા નવીન વચન સંભળાવ્યા, અતિશય તે મારે મન ભાવ્યાં
સત્યવાનનાં જીવીત વીના કાંઇ ઇચ્છીત વર યાચી (૨) હવે
સાવિત્રી–મહારાજ ! (મને મારા સ્વામીથી ઔરસ સો પુત્ર થાય;)
યમ–તથાસ્તુ ઘટે નાથાવુ અતિ વર લોભી, તજી પુઠ હવેજા અહીં
થોભી–શા૦

સાવિત્રી–સ્વધર્મ વ્હાલો સાધુને, જે ચુકે નવ લગાર.
સાંપ્રત ભુત ભવિષ્યની ગતિ તણાં આધાર;
સજ્જન ફરેન આશા આપી, બોલ્યું અબોલ્યુ ન'કરે કદાપી
કૃપાનાથ મમ પ્રાણુનાથ શું રહિ વૃતી, રાચી (૨) વળુ.
યમ–અમુલ્ય તારાં વચન વિચારી વાધે તુજમાં ભક્તિ મારી,
ભગવતી છેલ્લુ ઉત્તમ, અનુપમ, ઇચ્છીત વરવાચી. (૨) હવે.
સાવિત્રી–પુત્ર તણું મુજને દીધું પ્રભુ આપે વરદાન,
જીવીત દાનદઇ જીવનને, સત્ય, કરો ભગવાન...... ..

(૨૪૪)—**મીસ. ગૌહરજાન**— રાગ–પીલુ. ત્રીતાલ.—
સાવરિયા મનભાયોરે બાંકોયાર,
કાહુમે હજરત, કાહુમે મુસા અરે, આપહી આપ સમાયોરે.
અરે કૈસા હીરંગ, દીખાયોરે, બાંકોયાર,
પિયા બનવતહૈ દિલ તપરતહો, દરશન મોકો દિખાયોરે બાંકોયાર,

(૨૪૫) –**મીસ અન્જનબાઈ**—રાગ. દેશ ઠુમરી.——
સાવરી સુરત તેરી દેખી કન્હૈયા. સુધ ન રહી તનમનકીરે,
જબસે ગયે મોરીરે સુધહુ ન લીનીરે, લાગે જીયા ગભરાવે નોગ;
ક્યારે કરુ કુછ બસ નહિ આવે. આસ નાહ મેરે જીવકીરે. સા.

(૨૪૬)—**કસોટી**—
સાવરીયા મન ભાયોરે પાપીયાર.
તનકો મનકો પ્રીતમ તમસે, અંગ ભભુત બનાયોરે. પાપી.
પડી પીછે પ્રેમદા. પડા હપકસે જાલ,
બીચન અબ એસીકરો. ખીલી ખીલી કાન્નુદાર.

(૨૪૭)—**અશુમતી**—
શુ માયા અજબ હરીની નહિં નીત્ય નજે મોટાઇ,
નથી ખબર એક ઘડીની, પાર રહે પસતાઇ,
કાળે, ચોપટ, બાજી, બીછાવી, જીન સોગઠી યો લાવી,
દેત દુ:ખ સુખ પાસે ખેલાવી, નર વા નર ખાલી ભટકી.
નરે હુપદમાં ચગદાઇ.

(૨૪૮)—જલસા સંગ્રહ—રાગ દેશ ઠુમરી.—

સુનો તુમ યાર પરદેશી, બગન કયસે નીભોવોગે. સુનો૦
નદીયાં જો રએ વ્હેતી, બપૈયા સુજન નહિ પડતી,
પોકાર અપને હૈમરાકુ, લગાદે, આપાર મોરી નઇયા, સુનો૦
બાળપન ખલન ખોયા, જુવાની નીંદ ભર સોયો.
બુઢાપા દેખ કરોયા, ન બીન આસરા તેરા સુનો૦

(૨૪૯)—મહમદહુસેન— ગજલ.—

સુનો તુમ યાર પરદેશી, બચન કયસે નિભાવોગે,
બડી એક જનરલ નદીયા, નીલૈયા સુજન પડતા,
પુકાર રામ અપનેકો. લગાદે પાર મોરી નૈયા સુનો૦
હરે બના લગા, ફીરતી, નેના મહમુબજા હય,
કભી આ બીયા જન ભર આતી, કભી દીલ જેર જાતા હય—સુ

(૨૫૦)—નાચ.—

સુનો મેરે યારો, યે છયેલકા, કહેના. અકલે રહેના બડા મજેદાર,
જરૂતાગ હે જેર ગરજે, પાગાલ હે અન્દર, અપને, હર લાસ દે—
કચ કચ, કયા કહું યાર—સુનો.
જન જાકે ઘરવાલે, યાર તો કરતી હય તીન
તેલ નહી હે, નાગ નગાવો, લાઓ લકડીયાં બીન,
સુનો તુમ ઔર, મજેદારી.
"આરી રંગ કેર બગે, ચાહે જાટો, ચાહે મરો કુછભી કરો.
જોરૂકો પયસેકા પ્યારા—સુનો."
અજી જાઓજી જોરૂ હૈ ખુદરકો યાર, અજી જાઓજી અજી
જેરૂ હે ખરમાબરદાર, અજી જાઓજી,
જોરૂકો પયસેકા પ્યાર સુનો મેરે યારો. છયેલાકા કહેના—અ.

(૨૫૧)—અશ્રુમતી— ગરબો.

શું નટવર વસંત ખેલ, ખેલ, નાચી રહયો, નાચી રહયો જગ
નચાવી રહયો.

"કોમલ મધુર મોરલી બની. છેટે નટવરકાન.
વીરહે ઘેલી ગોપી ઘણું, તજી નીકળી અભીમાન"
રસીયા વિનાની બની બાળ, ઓ બ્હાવરી.
વેણુ વસંત ચિત વીંધી ગયો—શું નટવર.
"શીતળ સુખકર પવનની, લ્હેર ઘુમે ચોપાસ.
જાણું રાધાકૃષ્ણજી, રાશ રમેછે ખાસ"

વિધવિધ પંખીનાવેણુ, સુધરી ધમકેરે.
મહિમહિ મેનાના નાદ, ઝાંઝર ઝમકેરે.
" નવપલ્લવ વાઘા ધરી, પચરંગી શીરવાઘ,
ફાગ લાગ આપીરમે, મદનરાજ મહાભાગ્ય "
લહેરી લાલાથી રમે લલનાઓ, લાડમા; પ્રિતી ગુલાલ લાલ છાઇ ગયો
શુ નટવર.

(૨૫૨)—**વીણાવેલી**—
સુન્દર શામળીયા, નામ જપીશ નિત્ય તારૂ—સું૦
મનહર ના મળીયા, કાશી કરવત ધારૂ.—સું૦
શામળા, શણગાર તમારા, કાળજાું હર્યું કામણગારા,
વીનતિ કરગરી દીનદારા, દર્શ દો દીલદાર તમારા,
ક્યાં હુ કહુ દુખ મારૂ, સુન્દર શામળીયા.
આસપાસ નહી વાસ નિહાળુ, આહાહા, ત્રિભુવન ભાસ્તુ કાળું·
નિરખુ નહી મુખડું સારૂ, જઈ હીમાલય ગાત્ર હુ ગાળું,
સાટી દેવ દયાળ—સુન્દર શામળીયા

(૨૫૩)—**સુરદાસ**---
સેવકની અરજી સુણી, ધીરા, વગર વિલંબે ધાવો,
દયા દીન પર દીન દયાળુ, લાલ ઉમંગે લાવો.
વ્રજવલ્લભ છો, મુજને વ્હાલા,
કીંકર હું કરૂ કાલાવાલા, આ બાળકને બચાવો.—સેવક.
કરો સજીવન સ્નેહ ભરીને, મદનમોહન પ્રભુ મારા,
નિરાધાર, નારી દુ:ખને, નટવર કરજો ન્યારા.
અવિનાશી આધાર તમારો;
અવર કોણ છે અમારો, પરચો નાથ બતાવો.

(૨૫૪)—**જુલ્મે વ્હેશી**—
સૈંયા મુજે હાથોકા કંગન બનાદે.
કંગન બનાદે તુ પહોંચી બનાદે. સૈંયા.
જોતું કહેગી, વોહી સુનુંગા, લાઉગા વોહી, મોરી જાન.
(ચલો) તેરી કસમ, લાઉગા વોહી, વોહી મોરી જાન.
(દેખો જાઓ જાઓ) લાઉગા વોહી વોહી વોહી, મોરી જાન.
તઓબા (૩) દેખો છોડો, તુટા મેરા હાથ.
(ઉઇ મર ગઇ હાય બાપરે.)
બાલીભી બનવાદું તુઝે, ઝુન્દેભી બનવાદુ તુઝે.

હંસલીભી બનવાદું તુઝે, કડે છડે દોનો, તહરેદાર.
(હા) અયશે ચસું અયશે શીરૂ, શીર ન કરૂગી તકરાર.
(ચચ) સબ કુચ્છ હય તૈયાર, એક બોસા દીલાદે.—સૈયા.

(૨૫૫)—અંબરીષ—

સૌથી સુંદર છે મારો નાથ મારો નાથરે,
ભક્તમણીએ દાસ કૃષ્ણજી, ગુણસાગર એ નટવર નાગર.
મોહી અમર વરને સોપ્યા હાથ(૩) રે ભક્ત.
વરવાને મન,નંદબાબાનો નન, સંસારે,કરીશુ એનો સાથ.(૩)રેભક્ત.

(૨૫૬)—નરસીંહ મહેતા—

હવે મને હરી નામથી નેહ લાગ્યો. (૨)
ભાગી ભીડ ભવનો ભય ભાગ્યો...હવે (૨)
માયા,મંદીર મારે મનથી મે મુકીયાને ઇન્દ્રાની ઓળખાણ મુકી(૨)
હેમ હીરાથી હાર મહેલા, જે પર ચાલ્યો શુકીરે...હવે.
કોના સુત તાત, કોના માત ભ્રાત, સરવે સ્વારથના સગપણ રાખે
પ્રાણ ગયા પછી પાસે ન આવે, કાઢો કાઢો, મુખ ભાખેરે.-હવે.

(૨૫૭)—અંબરીષ—

હરી પ્રેમે પય લાગી છુ, નાથ હાથ ધરજો,
ભાવ ધરી ભાગો હરી હુ-કીંકરી લાવીરે,
ના વિશરી જશો. હરી ટેક ખરી છેક.
ગોવીંદ વીણ ગોપી જેમ ઘેલડી,
તેમ હરી પ્રેમભરી વિયોગી વેલડી.
હું ભિહારી હુ તમારી, લ્યો સભાળી આ ઘડી નેક,
પય લાવી હુ પ્રીતથી, હરી લ્યો હાથોહાથ,
ભક્તિભાવે ભેટજો, રૂડા રૂક્ષમણી નાથ.

(૨૫૮)—અંબરીષ—

હસિહસિ બોલે બાળા, નવિન નવિન કરે ચાળા,
એકતાર છાની બની. લઉ તુને વ્હાલા. હસી.
શિખે છે ઉમગે છલંગ ભરી શીદ કાલા,
લે પ્રીતે પકડી, લે કર પય પાન વ્હાલા. હસી.
મુખ કમળને જોઇ, તનમન અતિ હરખાયાં,
જા પોઢી બાલુડાં, શરદ પુનમના જાયા. હસી.

(૨૫૯)—ધુપછાંવ—

હમને કુછ દેરહકે રમઝાથા, મગર કુછભી નહીં,
ખાબ દેખા થા ગોયા, શબકો સહર કુછભી નહીં.

અય ફલકતીરે સીતપ કીસપે, તું બરસા ગયા. અબ.
મેરે સીનેમેં તો દીલ હય, નજીગર કુચ્છભી નહી.
જોહરી હુસ્નપે, દુનીયાકે ન જીયગા ફીલ,
ગૈરસે દેખ હકીકતમે, હુનર કુચ્છ ભી નહી.

(૨૬૦)—**મીસ ગૌહરજાન**—રાગ, જીલ્લા; તાલ. ત્રીતાલ—
હાય સૈયા પરૂમે તોરે પૈયા, સતાઓ, કાહે મોયકો,
પિયા પ્યારે સજનપે જાઉ વારી, મોહે બિરહાકી મારી, કયો કટારી
કટારી મોરે સૈયા, કયો મારી મોરે સૈયા,
પલપલીયાં, તલમલીયાં, એકલીયા, હો રહેયાં—હાય સૈયાં.
બિરહકી મારી, મેતો રારકરૂગી, કૈસે નિવડો, તુમ હાય.
મોહે કાહે સતાયે, મોહે કાહે જરાયે, જીજલાય,
નરસાય, હાય સૈયા.

(૨૬૧)—**ખુબસુરતબલા**—
હાંરે ગોરી ચાલો ન ડારો અકેલી અલબેલી.
દખો બારાસા જોબના લુંટ ન કોઉ, સહેલી અલબેલી...હાં દેખો.
અખીરી મય હારી મય હારી, મોહે ન સતાઓ અય જાઓ,
કાહે રંગીલેસ પ્યારી ને હાલ ગાયા બતલાવો
જાઓ અબ ન બોલુંગી, તુમસે ગુઇયા હાર. ન મચાઓ.
ગઇ સબ જાન સખીયા, કરકે ધાન કાહેકો છુપાત.
મનકી બાત ભેદ કહત હય, મોહની અખીયા—ચાલો૦

(૨૬૨)—
હાંરે કાઇ બાંકો સિપૈયા લુભાય ગયો.
હારે મોરે જીહિયામે, સમાય ગયો—હાંરે
તન મનબારા જોબન પ્યારી હબબ વારૂજી વરવા.
સૈયા દિવાની બાબા એક, સાધાયે ગયો—હારે
કાંઉ ઓર કુછ સુજ નાહિ, અવરી ઝલક દીખાવે.
યે બસે નયને મે મોરે રાખુ પલક છુપાવે.
યા અબતો હે ધ્યાન એહી, ઉનપર કુરબાન ગઇ,
તન મન ધન વાર દઇ છુયાલી, મોરે મન લુભાય ગયો.

(૨૬૩)—**સંસારી સાવીત્રી**—
હાય, ગરીબી તણી જે પીડા, અમીર શું જાણે (૨)
ઝળ (૩) બળે સુજ મનમાં, એનીજ મનમાં કાંઇ ન આણે હાય (૪)
ગરીબી.

જળ સુકાતા, સરીતા કેરૂ જળચર પામે દુઃખ ઘણેરૂં
દરીયાના પાણી જો હોરે હ જળ લાગુ દુઃખ શું એહ પરમાણે.
હાય (૪) ગરી.

ભુખ ઉદરમાં નીરપર ભારે પીડા પામો જયમ કઠીયારો,
શું જાણે સવારી કરનારો, જેને ગાવતુ જે નીત તાણે હાય (૪)
ગરીબી.

(૨૬૪)—**વિક્રમ ચરિત્ર**—

હાલો વ્હાલો લાલા મારા બાળા, કુંવર માગ કાલા,
ઝુલોને આનંદમા, લાગે મુખડું વ્હાલું હાસ્ય મંદમા
રહો માના વિસામા ચમનમા, હસતા સુમનમા,
વ્હાલાઓના રૂદમાં, હાલ મ્હાલો, ગામાના ભુવનમા.
ઓઢું આણે રંખ રાજ મનમા, જઇને થોડા દિનમાં વતનમાં
આનંદમા —હા.

(૨૬૫)—**સુકન્યા સાવિત્રી**—

હું નથી એવી ભોળી (૨) હવે તો રહીશ—હું
પાવરધી થઇ પુરી મારી જોડ જડે નહી ખોળી—હું.
નિત્ય કજીયા કંકાશ કરી, ઘરમાં સળગાવું હોળી.—હું.
“પ્રસંગ આવે પરખાસે બાઇ, તું ગળણું કે ગોળી”
ભલે ભાયડો ભીખ માગે, ખાંધે ભેરવે ઝોળી.
આપણે તો બાઇ ઘીમાં ઝબોળી, ખાઇએ ખીરને-પોળી.

(૨૬૬)—**સુરદાસ**—

હું ભજન કરીશ હરિનુ સદા મુખે. ભજન૦
આ સંસાર, આગ, સમ લાગે, મિથ્યા શકા મારી હારી—ભજન૦
નહિ કોઇને કેવા તમારી, વાત આ બધાઉ છું.
રાખો ભરોશો, રદયમાં હું—દેવના સમ ખાઉં છુ.
છોડો ક્ષમા લાવી મને, ઝટ આાહથી જાવા દીયો
સંતો તણા સહવાસમાં ગુણ કૃષ્ણના ગાવા દીયો.

(૨૬૭)—**ખુબસુરતબલા**—

હુવે બાઇ કાટ, મીઠા ટીનપાટ, ગઇ તેરી, મેરી જોરૂજી. (૨)
કચરી ડાળીથી લુટ, માગે ડાસનકા બુટ, કભી લાવે ન સુટ,
તો જાયે મડમ રૂઠ, અયસી બનીથી ફેશન પેલોટ.
મુજે તો મેરી જોરૂને સમજાથા ભોટ. ગઇ ઘરસે બલા,
બાપ સરસે ટલા. “અબતો વોહ તોપી. અમ્માના વોહ પુરાના,
જામા સજા કે; કરેંગ કાઠ. વાહ.

(૨૬૮)—જગતસિંહ—

હુંછું રંગીલો જુવાન કરૂં અકડ ચાલુ આમ
જાણું છું વિદ્યા તમામ, રસિકલાલ મારૂં નામ,
બંદાના રૂપ આગળ માના, કામદેવ પાણ ભરે છે.
કંઇ કામની પ્રીત થાય છે, જોઇને મારી મુચ્છ,
એકકો છુ, વિદ્યાના તેજી, પઢીનમા પહાડ,
કસણી પુરો ગાનામાંથી, રાગ રાગણી ગાડ

(૨૬૯)—શારદાવિજય—

હુ તો પ્રેમની જોગણ પીયુને, શોધવા ચાલી,
શોધવા ચાલી, પીયુને શોધવા ચાલી. હું.
રાજની લોગણ બની સરતાજની જોગણ. પીયુ.
પ્રેમની કફની ધરીને પ્રેમને ઝોળી,
અંગે ભભુતી પ્રેમની–બસ પ્રેમથી ચોળી. પીયુ.
કરૂં સાધના શણગારની, કરૂં શ્યામનું દરશન,
રટુ મંત્ર માળા કર લઇ, બસ પ્રિયતમ–પ્રિયતમ. પીય

(૨૭૦)—સતી દ્રોપદી— ગરબો.—

હો કનૈયાજીરે અમને મોહન માળા લગાડી. રમ્મલગોલા.
જનમા વેણ વગાડી અલબેલા૦ હો.
,, બંસીબટ-પનઘટ-નિકટ-તટ-યમુના-યદુવિર,
,, નાચે નટવર નંદના, ફરી હળધરના વિર,
લીલી લવિંગલત્તા, શોભતીજીરે
લીલાં વનવૃક્ષ વેલ વાડીઓજીરે. મારા વાલાજી. લી૦
,, ચાલો સખી જઇએ ત્યાં જ્યા વસે વ્રજરાજ,
,, નીર ભરંતા પ્રભુ મળે એક પંથ બે કાજ.
રશીયાજી રાસ રમાડોરે, અમને રસશીયાજી રાસ રમાડો.
સમીરે સંધ્યાની આવી સરખી સાહેલી,
આનંદે અંગે પમાડોરે, અમને રસીયાજી રાસ રમાડો.
,, બંસીબટ સમ નહી નંદ ધામ સમ ધામ,
,, વૃંદાવન સમ વન નહીં, કૃષ્ણનામ સમ નામ.
કાનજીને માથે મણી જડયાં મોળીયારે,
તારા મોડીયાનો બડો બડો ઠાઠ, ખમાખમા–રૂપાળા કાનને,
કાંનજીને માથે પીળા પીતાંબર પેરીયાં કાનજીને કાને–
કુંડળ હૈયે હાર, ખમાખમા લટકાળા કાંનને. હો કનૈયા.

(૨૭૧)—**નેક અનજામ**—

હીઆદ હેલાયે જીઆ ગભગાયે, પીગા પરેશ [illegible]

દોહા. અગે પપયા બાનરે, પીગા [illegible] કેક,
ધારે ધાર સુલગતી, [illegible]

[illegible]

(૨૭૨)—**ખુરશીદ હેઝર નીગાર**—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(૨૭૩)—**પ્યારા ગાહેબ**— [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(૨૭૪) **સુદરવણી**—

હોકો બોલે ગુડ ગુડ, માંહે ભર્યુ છે પાણી

આગલા તબાકુ, લાદે ટ ડા પાણી, વાડરે મારા હોકા,

હોકો વાલો લાગેરે મને હોકો વાલો લાગેરે ભાઇ ભાઇ.

હોકો વાલો લાગે, ચોરાનો ચોવડીયોને, દીલ્લીનો દીવાન. ભાઇ (૨

હોકો વાલો લાગે. (૩)

ચલમ તો ચતુરાઇ કરેને, હોકો હરીની માયા,
ખલેચીમાં હાથ નાખી જાણે, (૨) જાણે ગંગાજીમા નાયા,
બાઇ બાઇ હોકો વાલો લાગે (૩)

વહુને પીયર વળાવી, દીકરીનુ આવ્યું, આણુ, (૨)
ખાંધા પિધાની વાત ન જાણું, ભાઇ(૨)બેઠા હોકા તાણું ભાઇ, ભા(૨)
હોકો વાલો લાગે, (૨) વારે મારા હોકા (૨)

ડુંગર ઉપર દરીયો જળે, ને દરિયો કરે પોકાર,
ચતુર હોય તો ચેતજો, મુરખ કરે વિચાર—વારે મારા હોકા

(૨૭૫)—**સતી પદમીની**—

હારે, કોઇ વાલમને લેઇ આવોને,
હાં મને છેલા રંગીલા મેળાવો.

જુલમી જુવાની આ હાય દીવાની;
લક્ષીન વીલાશી, એ વાલમ વિના;
રજની અંધારી હા, લાગે નકારી.
ચતુર ચકોરીને ચન્દ્ર વિના, હાય બળી હું હાય બળી છું.
પિયુ પિયુ તનથી તલસી રહી...

બીજાં નવાં ગાયનનો વધારો.

(૨૭૬) —**લક્ષ્મી વિજય**—

કર્મ તણો કોણ મર્મ બતાવે, ભ્રાન્તિ ભર્યું મન શાન્તિ–ન લાવે.
સુખના તે સપના હવે આવે, દુ ખાણી અન્તર દુ ખે, દિલરાવે.
નિકળી ભવનથી, વન જાયે, ત્યાં, દવ આગ લગાવે
ચાલતી દશા દુર્ભાગ્ય, જણાવે, દુ ખમય, આ જગ, અનુભવાવે.

(૨૭૭)—**નિગાહે ગફલત**— રાગ–કાફી, તાલ—

અય યાર જાની, દિલદાર જાની,
મર્દ ડાલુ સદા ફિદ્યા, પીયા યાર જાની
તુમપર બલહાર જાની અય
એચક ચયર્જ લાવુ કહીશે
ગામ મેરે રહે ઘરે જો યે આજ તક.
નિકલે ઇસકે દામસે કાર જાની–યાર જાની—અય.

(૨૭૮)—**નિગાહે ગફલત**—રાગ–પહાડી, ઠીન્ઝોટી–ગત—

હર્ય પ્યારી નાચારી નાદારી ઔરતે.
ઇનસે હિંમત હયે બરે કાયદે હાં હાં હાં.
હર વારી બીચારી, બેકારીમેં ઔરતે—હાં૦
ન્યારી હય યારી દિલદારીમે ઔરતે—હાં૦
ફરમાબરદારીકી, મારી હયે ઔરતેં—હાં૦

(૨૭૯)—**નિગાહે ગફલત**—કલ્યાન, ઠુમરી—

પરવરકા પાક જાન, શામોસહર લગા ધ્યાન.
નાથ વો દયાવાન, નિગાહ બાન—પરવરકો.
સુમિર સુમિર તું હરનામ, સબ મતલબ લાવે બર.
નીતીમાન આલિશાન કદ્રદાન—પરવરકો.
નગર, ડગર, શહર ગામ, મયે નાજિમ કોઢુંઢું
આતુ આનેક જાત ! માન ! માન !—પરવરકો.

(૨૮૦)—**સુરદાસ**—

બોલું ક્યા મેરે પ્યારેકી બતિયાં, બોલુ ક્યા મેરી છોટીસી છતીયા
ન ધાર ચેન ધરિ રૈન ચુમિ ચુમિ, બદન શયનમેં દુ.ખી કર ડારી.
પકરી જુગલ કર, બસન અલગ કર, કિય પરહરી ઉર,
છતઅધરનપર—બોલુ,

"બરોર ડારે જોગશે, મેરો કોમલ અંગ,
એમે નિરદય નાથકો, મે સુપને ન કરું સંગ. ..બોલ
"ત્રાસ બઢ્યો તનમે અતિ, હિય કો ઘટયો હુલ્લાશ;
એસો જો મે જાનતિ, તો જાત ન પિયુકી પાશ"

(૨૮૧)—**લક્ષ્મી વિજય** –

વેગે વ્હેલારા દિન બન્ધુ વ્હારે આવજોરે—(૨) વેગે
અવિનાશી છો અધમોધ્ધારણ.
અજામેળ ગજ ગણીકા તારણ,
કેશી કંશ વિદારણ, કરૂણા લાવજોરે. (૨) વેગે.
પુર્યા પટકુળ દ્રોપતિ સાતને.
તાર્યા પ્રહલાદ હણી, દુર્મતિને,
વિનવું એવા શ્રીપતિ શોક શમાવજોરે, (૨) વેગે.

(૨૮૨)—**મહાશ્વેતા કાદમ્બરી**—

મંજરીએ મનડું મોહયુ રે,
મનગમતા મારાંજ, મારા મનગમતા મારાજ
એ શુ દીલડું અમ પ્રોયુરે...મનગમતા.
(શું આ પુષ્પ તમને બહુ ગમે છે,)
"મનને તો ગમતુ ઘણુ, મુખથી કેમ મગાય.
વીણ પ્રીછે વાણ પારખે, ઘટે માન મુનિરાય."
"માગે માન ઘટે નહિ જેવુ જ્યાં દાતાર,
સુખે સ્વીકારો પુષ્પ આ ધરો કર્ણ મોઝાર."
અતિ ઉદાર દીલ તમ જોયુ રે...મનગમતા

(૨૮૩)—**મહાશ્વેતા કાદમ્બરી**—

પતિ વીણા પ્રેમદાના મનના પુરાય ક્યાંથી કોડ,
કહે સખી પુરાય ક્યાંથી કોડ.
સરજનહારે સરજી જગમાં નરનારીની જોડ. (૨)
પશુ પક્ષિ વન વૃક્ષ નિહાળો.
સૃષ્ટી માંહિ સઘળે જધ ભાળો;

નાના મોટા જીવ જન્તુમાં, પાણુ એવી નથી ખોડ,
ગધ્ધા પણ એવી નથી ખોડ—સ૦
પતિ ભજ્યે પાતક સહુ ટળતા,
અખંડ સુખડાં સેજે મળતા,
પતિ વીના સાહેલી જગમાં, ઈરાય ઝુતી હોડ—સ૦

(૨૮૪)—મહાશ્વેતા કાદંબરી—

માલીકના બાળક સૌ માલિક સૌના શ્રી જગનાથ (૨)
કર્તા હર્તા સૃષ્ટિના. સૌ બાજી એન હાથ.
અણજાણ બધે આવી મળતું. ખાધ્યુ નવ કોઈનાથી ખળાતુ,
જગત માત તેને આધીન, છે અનાથના જે નાથ
નહિ પીડ આ પોતા તણો પોતાનુ કોઇ ન જાણવું.
સૌએ શુભા શુભ કર્મને, પોતા તણુંજ પ્રમાણવુ.

(૨૮૫)—મહાશ્વેતા કાદંબરી—

રૂપે શુ મન રાચોરે. કાયાનો રંગ કાચોરે. ભગવાનને ભજો.(૨)
હાડ માસને રૂધીરભરેલું મઢ્યુ ચામડે અંગ (૨)
ગંદા દેહનો ગર્વ નકામો કાયાનો રંગ પતંગ,
ભજ્યો નહિ સાચોરે કાયાનો રંગ કાચોરે ભ.

(૨૮૬)—મહાશ્વેતા કાદંબરી—

કોઇ મન મેલા કોઇ ધન ઘેલા, કોઇ મસ્ત બનેલા અભીમાને,
કોઇ ધાન ભુખ્યા કોઇ માન ભુખ્યા, કોઇ મુર્ખ રહ્યા કાચા માને.
કોઇ યશના કામ કરે હાથે (૨) કોઇ અપયશ કામ વહે માથે (૨)
કોઇ સુખ દુઃખ બે સરખા માને, કોઇ ચડ્યા શમગને તોફાને.

(૨૮૭)—સરસ્વતિચન્દ્ર—

શિતળ ચન્દ્ર જેવુ, વદન કાન્તિમાન,
નયન મીચી લે તું, શાન્તિથી વીરામ.
જાણુ જઇ ભેટું એવા, ઉમળકા આવે છે,
બોલુ કંઈ બોલુ ત્યાંતો, શરમ દબાવે છે.
કાંઇ કાંઇ અંતર થાય, થાય થાય ના શેવાય,
ચાલુ ત્યા તો ચરણો, અન્યો અન્ય અથડાયે છે.
લાગી લાગી મા સ્મર લ્હાય લ્હાય લ્હાય અસહાય.
જાગોજી જાગો વ્હાલા, નીન્દ્રા વિસારી દો,
રાગી થઇ ત્યાગી વ્હાલા. ત્યાગી સમાધી દો.
લળી લળી લાગું હું પાય, પાય પાય લોઉં વાય.

(૨૮૮)—મહાશ્વેતા કાદમ્બરી—

શુ કહું કથની મારી રાજ, શુ કહુ કથની મારી.
હું તો દૈવના ત્રાસે હારી, રાજ—શુ કહું.
પરખિ પારીજાતીક મેં, અરપણુ કીધું મન માર,
પતિ તજી પરલોક સિધાવ્યા, કરી જીવતર મમ ખારૂ—રાજ.
ચદન કાષ્ટની ચિતા રચાવી, પતિ સહગમનની આશે,
સુન્ય દેહ મમ સ્વામી તણો પણ, ઉડી ગયો આકાશે-રાજ.
અરાધું મે સર્વેશ, સ્વામીને, પ્રેમની કલ્પના ધારી,
તજી જગત જજાળ સર્વ હુ, પ્રીતે ભજું ત્રિપુરારી—રાજ.

(૨૮૯)—ના. મુ. નો. અંધ સારંગીવાળો—

દુઃખી સ્થીતી થઇ મારી, રૂદનથી શુ મળે યારી.
વૃથા ગઇ સર્વ આજીજી, મળી ગઇ ધુળ સૌ બાજી.
સબંધી મિત્ર સૌ નાઠા, બન્યા બહુ રશીકુ આશા,
મનુષ્યોની મદદ એવી, દિવાલો રેતની જેવી.
વિપતી શીર ભલે આવો, દુઃખો સૌ ત્રાસ ઉપજાવો;
નથી ડરતો કશાથી હું, મરણથી ત્રાસ વધતો શુ.
હટો આવો ન મુજ પાસે જગત સૌ સ્વાર્થમય ભાસે;
હરી હુ છુ શરણુ તારે, ભવાબ્ધીથી ઉગારી લે

મીત્ર ધર્મ.

(૨૯૦)—લક્ષ્મી વિજય—

સાચો પારસમણી, મળે મિત્ર ભાગ્ય કહીં,
કપટી, સ્વાર્થી, પાષાણ છે જહીં—તહી.—સાચો૦
આધી વ્યાધી, ઉપાધી મટાવે, તન મનના, સૌ તાપ સમાવે.
પુન્યશાળિ—જન—કવચિત પામે,
વિપતિ સહાયક, દુર્લભ, વિશ્વ મહીં—સાચો૦

(૨૯૧)—મહાશ્વેતા કાદંબરી—

અત્યુતમ, પદ મિત્ર તણું, આ સસારે, સમજાય,
આ અવનિમાં, અન્ય ઘણાંજે, સુખના સાથી થાય.
માતા પિતા ભ્રાતા થકી, વળી ગુપ્ત, પ્રિયજન સ્વજનથી
જે ગુપ્તમાં ગુપ્ત તેપણુ, ગુપ્ત મિત્ર થકી નથી.
મિત્ર રત્નથી, આ ભવ રણની, સફર, સફળ થઇ જાય
સમૃદ્ધી ચૌદ, ભુવન તણી પુરૂષાર્થે, મળવી સ્હેલ છે,
સદ્‌ભાગ્ય વિણુ સન, મિત્રની પ્રાપ્તી, મ્હા મુશ્કેલ છે.
શબ્દ લઘુ પણ અર્થ, અધિક બે, અક્ષર માંહિ સમાય.

(૨૯૨)—**મહાશ્વેતા કાદંબરી—**

હાં જઇ મળુ આજે મિત્રને, પ્રાણ પ્યારા......હાં જઇ
સુંન્ય હૃદય આ મિત્ર વિનાનું, જેવું પુષ્પ સુવાસ વિનાનું
તુંજ વિરહે હત ભાગ્ય હું માનું,
બેટીશ ભગવતી સુંદરીને, મનોહરી મધુરીને મળાશે.
મન માન્યો મહાનો ત્સવ થાશે,
બેટીશ ભગવતી સુંદરીને—હાં જઇ

(૨૯૩)—**ચન્દ્રહાસ—**

થાતોરે દુ:ખદ કલેશ, સહુને ઘર વિશે મનમાં સહુંને,
કેમજ મુકું **મિત્ર** ભુવનને.
એક તરફથી **મીત્ર** વળગતો, બીજી તરફથી **બેન** માગ—કેમજ
મન મુસ્કેલી ઉપજી છે, મોટી કેમ ચાલુ કરી **ન્યારા**—કેમજ

(૨૯૪)—**મદાલશા—**

ઘડી ઘડી બદલાય વાતે વાતે પલટાય
એવા તાલી મિત્ર કહેવાય
દુ:ખે દુ:ખી થાય સુખે સુખી જણાય,
એ તાસનૂ મિત્ર વિરલાય.
ચંદ્રાપિડ જે ધીરવીર, મિત્ર માટે તજ્યા પ્રાણ,
એવી મિત્રતા આદરો. જાણો ચતુર સુજાણ.
મિત્ર બે અક્ષર, શાન્તિ શમાન પુરૂષનું ખડ,
હૃદય સ્થાન પ્રિયા પાસે પણ જે ના કેવાય.
અંતર પડદા મિત્ર પાસે, ખોલાય...ઘડી ઘડી
વિપતી આવે જે શમ. ખરી પરીક્ષા થાય,
પ્રીયા બ્રાતને મિત્રની, કશોટી શાચી જણાય.
રૂતુ ધ્વજ તવ માનજો શારા, પ્રસગ પહેલા,
બોલે એ ઠગારા વખત આવે સન મિત્ર વરતાય,
ખરા ખોટાની તવ પતિ તજ થાય...ઘડી ઘડી

(૨૯૫)—**મદાલશા—**

સીધાવો સ્વામી, મન વિરામી, મિત્ર સમાગમને પ્રીછું,
આ શિશ મારી દેજો ઉચારી, આનંદકારી એ ઇચ્છું—સી૦
આમંત્રણ દઇ આવો પાછા, મિત્ર ધર્મ બતાવો,
પતનીને પણ મિત્ર સમાગમનો. પતિ આવો લ્હાવો—સી૦
ધન્ય ધન્ય છે મદાલશા તુજને, મુજ મનને જાણનારી,
ધન્ય ભાગ્ય માનું હું મારૂ, પ્રશંશા શું કરૂં તારી—સી૦

દાસી તમારી, અનુસરનારી, એમા શું કરશું ભારી,
વ્હલા આવો, મન હરખાવો, લાગી તમથી તાળી—સી૦

(૨૯૬)—**રમા રણજીત—**

ઉતમ જનમાં ઝેર પડાવે, જર જમીન જોરૂ,
સંપીલા વસતા જોયા જ્યાં, છે કોઇ મોરૂ—ઉતમ.
સહોદર બે વિર, પૈસા સોહેશીર.
ભાઇ ભાઇમાં એક બિજા પણ, કરે કાળુ ધોળું—ઉતમ.
સ્વારથની બાજી, પઇસામાં પતરાજી,
મસ્ત બનાવે માયા જગમાં, લડે પિતા છોરૂ —ઉતમ.
ધનવાનોને ઘેર, રહે સર્વમાં વેર,
રંક બિચારા હળી મળીને રહે કુટુંબ, ઓળુ.
પરને કરી ફકીર, પોતે બને અમીર.
દુરજન મનમાં જાણે નહી જે, મોત ઉભુ ઓરૂ—ઉતમ.

(૨૯૭)—**ભક્તબાળા—**

પુરણ બ્રહ્મ પરમેશ,
નમન વિભુ **અરજ અકામી**, ગટમી ઘટ ઘટ,
સ્વામી શ્રી સુરો સુરારી,
વિધવિધ નામી, અવિચળ ધામી અંતર્યામી,
દીન તણા દુખ ટાળક દેવા.
જય જગ પાળક કૃષ્ણચંદ્ર.

(૨૯૮)—**ભક્તબાળા—**

નિર્ગુણ નિર્વીકારી નિરંજન નિરાકારી,
અગમ નિગમ જાણી નેતિ નેતિ વેદવાણી,
બ્રહ્મ રૂપ તત્વમશી તેજ રૂપ સુર્ય શશી.
આપની અગાધગતિ પાર નવ પામે મતિ.

(૨૯૯)—**ભક્તબાળા—**

વંદન વિહારી વ્રજ, અલખ અજરઅજ,
ગોવિંદ ભયહર ગજ, સુખ શાંન્તિ સજ.
ગિરીવર ધર અઘહર અખિલેશ,
પ્રણતતણા, પાલક પરમેશ,
ઘટ ઘટ નટવર વ્યાપક આપ,
શુભ શાંન્તી સ્થાપન. તન મન મુદભર,

(૩૦૦)—**રામવિયોગ—**

ઓંકાર વિશ્વસાર, વંદુ ભાવે વારંવાર,
ભવજલધિ તારનાર—ઓકા.

આઠ સિદ્ધ નવ નિદ્ધી, દાતાર શાન્તિ સાર,
ભક્ત વત્સલ છો, દયાળુ જય વર જયકારી.

(૩૦૧) રામવિયોગ:—

જય જય જય દશરથ નંદન, જગદાનંદ (૩) વંદન.
ગંભીર રણધીર, સીતા સુંદીર આ આ આ...અવસરનાથ
વૈરીઓને મારો ભક્તોને તારો, ગુણ્ટો ઉદ્ધારો—
ધિરકીટ તક ધિ ધિન્ના ધા, ધિન્ના 'ા ધા ધાતુના (૩)
ધાકીટ કિટ ધુમ કિટ કિટ ધિન્ના, આ આ અવશરનાથ,
કડાન ધા ધા ધા ધા (૩) જય૦

(પ્રસિદ્ધ કર્તા–નામ દર્શક)

શા માટે મુઝાય મનતુ ભાવે હરી ભજી લે, મનતુ ભાવે હરી ભજીલે
ર શનાએ ના વિશાર દીનાના હેત હરીથી કરીલે......મનતુ.
ત નમન ધનથી શેવ હરી નુ. તજના અર્ણુપણુ એનેરે,
ન ન્દકુવર શુ પ્રીત કરી લે તો તરશે તુ અભાવથીરે...મનતુ
લા ળપન કથી કથી કહું છું. તન મન ધન સૌ અરપિદે,
લ ક્ષમીપતી ન ચરણ કમલમાં ચીત "ચુનિ" તું જોડીદે . મનતુ.
આ હામોટમ મહારાજ તણી,એ કળે કોણ આ જગ માંહે,
ને તી નેતી વેદ વખાણે. પાર ન જેનો કોઇ પામે...મનતુ
ક ર કૃપા કરૂણાળુ કેશવ, દાશ—"ચુનિ" શીશ નામે,
લા જું છુ પ્રભુ હું તમ આગળ મમ દીલની વાલે કેવાન...મનતુ
લ ક્ષમા લેઇને દીન દયાળુ, અંતર ઉદગાર શેવકનાઅ.
સુ ખ દુખ વિધી એલખ્યા લેવાટે દોરો શવળી તારે હાથ ..મનતુ.
ર ટણુ કરૂ તારૂ હુ મનથી, શમજુ ના કાંઇ બીજુ આ નાથ,
ત નમનથી પ્રભુ વિનતી કરૂં એ દયાળુ આશીશ "ચુની" નેદે.મનતુ

ધી ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ
ભા.૧. તથા ૨.જો.
(સમાપ્ત.)

મારૂતિ ભજન-રત્ન

અથવા

મનહર પુષ્પ-ગુચ્છ.

જેમાં

શ્રી ગણેશ સ્તુતી, મારૂતિ ભજન, ગુરૂભજન
અને ઉપદેશક ગાયનોનો સંગ્રહ.

પ્રકાશક,
"સંત"
મહાત્માઓના
ચરણ રજ
સેવક
"ચુની"

માલીક—

શ્રી સુરત "મનહર" પુસ્તકાલય

ઠેકાણું-લીમડાચોક-સુરત.

(એક સ્વાર્થી સ્નેહિ. પ્રતી છેવટના ઉદ્દગાર)

ઘણું તાવ્યું ઘણું તાવ્યું, થાવા કુંદન પિતળને
પણ ના થાય કુંદન તે કથીર તે તો કથીર.જ છે.
ગુલાબ જાણી તુને રાખ્યું રખે કાંટો તુને વાગે }
પરંતુ તુંજ કાંટો છે, બળી જાતું, ગળી જાતું } (કલાપી)
જો જાણ્યું હોત મે પેલેથી. તો કદીપણ બાથ નહિ ભરતે,
કૌવચ, વૃક્ષ જો જાણ્યુ હોતે તો, વળ વળતાના દીલે થાતે
(તેં) -ભાઈભાઈ કરી કહી, સ્નેહ વધાઇ આખરે તજી દીધો,
સ્વાર્થ આપ સારી લઇ, દગો, દીધો દગો, દીધો.
(મને)-હતો કરવો દગો જ્યારે, ન માર્યો શીદ ખંજરથી,
રીબાવી સ્નેહ સાંકળમાં વિંધી નાંખ્યો તે અંતરથી.
(વળી)-ગણાવિ મારૂં મારૂં તારૂંજ-તેં,કરી નાખ્યો મને ખુવાર,
(હવે)-ખુટી ગયું ખુટી ગયું, બની બેઠો છેકજ લાચાર.
ભાળતો તો ભરેલું હું. દેખાતો તો નહિ જ. ટોટામાં,
ખુટી ગઇ ખરચી ખાતર તારી. હવે તેથીજ ટોટામાં
તારે ખાતર તારાને ગણી લીધાં મારાં મેતો,
તારે ખાતર તારાના સુણ્યા'કુવચનજ મેંતો.
(અને)-ગણાયો હુ અતિ ભુંડો, કરવાં તુજ ભલાઇમાં,
ઘા પડીયા ખંજરનાં. સગાની પણ સગાઈમા.
સર્વશ દીધું તને આપી, હવે ન પાશ કઇ મારી,
નશિબમાંનું પણ આપી દઇ. હવે વેઠું છ નહિ લાચારી.
જો જાણ્યું હોત આવુંજ મે તો નહિં સહેનેજ નહિ સહેતે,
(મારાથી)જો જીવાતે નહિ જગમાં, તોભલે એકલોજમરી રહેતે

હતું જેવું લખ્યું તેવું ન, બીજું કંઈ લેવું દેવું,
અમૃત પાતાં ચઢે જો વિષ, તો પસ્તાવુ પાનારે કેવું.
નથી અદકું કે ઓછું હતું. તેવુંજ લખેલું આ,
છતાં પડે જો વતુ ઓછું-માગી મન પાશો લેજો.

લખનાર **ચુ. મ. શાહ**

સગાં સ્નેહી. ને શુભ આશીશ.

શ્રીપતી. વધારો, અતિજ કરો, શુજનોનો, અવનિ મહિ.

સૌદો, અ તિ, શનમાન અને, મળો, શુભઆદ ર, સ્વજન મહિ.

ભાળોજ, એહદ, ચઢતિ ક ળા, દિન દિનશુભ, પરમ આ- નંદમહિ.

ગણુઍાજ, નવ, નિદ્રીવાળા. ને, સુખાળા પુર ણ, આ જ ગમાહ.

અંતર. ભાવ.

રે .. લે મમ, અ તર ભાવનિ. આષીશ, તું

શાન્ત કરણ; રહયે શુભ બાળક તું

ભગીની તનયા....આ. . નંદ, ગવરી તું

સુજમન . સદ્ ભાવની. ભાણી તું

સુખમાં શત્ત દિપાવળી, જોજે જીવી તું

એમમ—અંન્તરથી—ઇચ્છું જ સ્હું. હું

લી. નિતી. યુક્ત સદ. ભાવના.

ધરાવનાર સ્નેહીનો

દીન સેવક.

ચુ. મ. શાહ

જાહેર ખબર.

[illegible] ભજનો તંબુરાના ગાયનો—તમામ જાતના નાટકના ગાયનો.

૦-૮-૦ ભક્તમાળ [illegible], મોટી
૦-૮-૦ ભજનોની ભજનમાળા
[illegible]
[illegible]
૧-૦-૦ ભક્તમાળા, [illegible]
૧-૦-૦ કાવ્ય દોહન, મોટું ભાગ ૨-જો
૦-૮-૦ જ્ઞાન સાધન, ભજનાવળી
૦-૮-૦ ધોળપદ
૦-૪-૦ ઉપદેશ ચિંતામણી
૦-૮-૦ પ્રીતમ કાવ્ય તથા વાણી
૦-૨-૦ ઓઝવની પદમાળા.
૦-૮-૦ ભજન સાગર. મોટો

૦-૮-૦ મીરાંબાઈના ભજન.
૦-૮-૦ [illegible] રસીક ગાયનો
[illegible]
[illegible]
[illegible] ગાયનો
૦-૬-૦ કરસનના કટકા ગાયનો.
૦-૬-૦ રાગ રાગણીના [illegible]
૦-૪-૦ નાટારંગના [illegible] ગાયનો.
૦-૪-૦ મુંબઈનું જલેશાત ગાયનો.
૦-૮-૦ ફુલના હાર ગાયનો.
૦-૪-૦ સગીત લીલાવતી મોટી.
૦-૨-૦ રામલીલા નાટકના ગાયનો

મોટાં પુરાણના પુસ્તકો.

૦-૧૨-૦ નલધર આખ્યાન મોટું.
૦-૮-૦ ઓખાહરણ મોટું.
૦-૩-૦ ઓખાહરણ નાનું.
૨-૦-૦ ગીરધર કૃત. રામાયણ મોટું.
૦-૧૨-૦ ગીરધરકૃત રામાયણ નાનુ
૨-૦-૦ કૃષ્ણ ચરિત્ર મોટું.
૩-૦-૦ માહભારત મોટું.
૦-૮-૦ રામલીલા મોટી.
૪-૦-૦ ભાગવત મોટું.
૧-૦-૦ પંચરતન ગીતા રેશમી પુઠાની.
૧-૦-૦ યોગવસીષ્ટ બે પ્રકરણ.
૧-૪-૦ અમર ચરાત્ર.

રસીક નવીન નોતમ નોવેલો

૧-૦-૦ વિશ્વ પ્રભા અને દગા બાજ દોસ્ત.
૦-૮-૦ વીશ્વ જીતઅને વીશ્વાસઘાત.
૦-૮-૦ કામકળાને કામરૂપની વારતા.
૦-૮-૦ હરીચંદ્ર અને તારામતી નાટક
૦-૮-૦ ભરથરી નાટક મોટું.
૦-૮-૦ ગોપીચંદન નાટક મોટું.
૦-૮-૦ ચંદ્રહાસ નાટક મોટું.
૦-૮-૦ જગદેવ પરમાર મોટોનાટક
૦-૪-૦ રાણકદેવી રાખેગાલ.
૦-૮-૦ વનરાજ ચાવડો મોટો.
૦-૪-૦ શંગીત લીલાવતી.

બુકસેલર-શા૦ ચુનીલાલ મગનલાલ;

ઠે૦ લીમડાચોક—સુરત.

મારુતિ ભજન-રત્ન

અથવા

મનહર પુષ્પ ગુચ્છ.

૧. મંગળાચર્ણ. ગણેશ. સ્તુતિ-રાગ કલ્યાણ તાલ-ચોતાલ.

[શ્રી. ભા. ગા. જો. ગરીપદનાં સં. ક્રમમાંથી.]

ગણપત, [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] બાલ-ટેક
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] માલ,મુક્ત [illegible] (ગન

૨-ગણેશ સ્તુતિ [illegible]

[illegible]
[illegible], [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] ,
[illegible] થાવો, "મુનિ" [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] "મગન" મુનના [illegible] [illegible],

૩-નરભેરામકૃત ગણેશ સ્તુતિ [illegible] –
[illegible] ગરીબ નિવાજો – [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], –ગ
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], –ગ
શરણાગતને શરણે રાખો, [illegible] [illegible] [illegible] –ગ
નરભેરામના સ્વામીને શરણે, ભક્તિ [illegible] [illegible], ગ.

૪-શારદા સ્તુતિ—દોહરો.—

જય જય શારદા. જય જય વિદ્યાદાન
માતભવાનિ શારદા, ધરી તેમનુ ધ્યાન,
આરંભ સમરણકર, સંકટ હરવા કાજ.
અઘિ બાંહ્ય પાર ઉતારજે. માતું ગરીબનિવાજ.

૫-મારૂતિ ભજન-વંદન-રાગ-સારંગ.

વંદન તવ પદ અંજનિ નંદન. છોડો ભવ બંધન જય (૨) હનુમંત.
સ્વીકારો. વંદન અસુર નિકંદન, છોડો ભવ બંધન. જય (૨) હનુમંત
પ્રિયકર જય જગ દસરથ નંદન, રાવણ કુળ નિકંદન,
વાયુનંદન. છો.........ડો ભવબંધન જય (૨) હનુમંત-વં

કૃપા કરી કરો દુઃખ નિકંદન, દયા કાપો "ચુનિ" ભવ બંધન.
છો......ડો. ભવબંધન જય (૨) હનુમંત સ્વીકારો વંદન–વં.

૬–મારૂતિ સ્તુતી મંગળનામ—રાગ આશાવરી.

મંગળ મંગળ મંગળકારી, મંગળ મંગળ મયવારી,
નામ સ્મરણમા છો મંગળમય, સંતન કે હીતકારી—મં.
મંગળ મંગળ મુર્તિ તમારી, રામચન્દ્ર હિતકારી,
મંગળ મંગળ મહાવ્રતસુ, તેજ પુંજ દીવ્ય દેહ ધારી—મ.
કાનોમે કુંડળ રત્ન જડાવ, હાથોમે ગદા ધારી,
મુગટ કીમદા, શોભા બની કે. રત્ન જડીત ન્યારી—મ.
કીધું કામ મહા ભારી, મારા બળ વિરો સંહારી,
દશાનન, ગર્વ ઉતારી (૨) દુઃખ મો શરકે નિવારી,
"ચુની" વિનંતી ઉર ધારી, ખબર લ્યો નાથ આવારી—મ

૭–મારૂતિ ભજન. વિનતી, રાગ આશાવરી.

જય જય હનુમંત જતી, સુખકારી (ટેક)
સુની લેજો પ્રભુ વિનતી હમારી ચુકોના નાથ જો વાત હમારી—જય
નીતીવંત રામ દૂત બલ ધામા, સદા નામ જપુ હનુમાનાં,
હણ્યા અસુરો, બળ ધારી—જય જય.
રામચંદ્રનિ સેવા કીધી, માત સિતાજીની સુધ લીની.
જાઉં તમ પર વારી, વારી—જય૦ જય૦
તમ સમરણ મંગળકારી, લ્યો તમ સેવકને ઉગારી,
આશ અમ અંતર એ ભારી—જય૦ જય૦
મારૂતિ મુજ વિનંતી ઉર ધરજો, કલ્યાણ સર્વેનુ કરજો
"ચુની" માગે એ ચીત્ત વિચારી—જય૦ જય૦

૮–મારૂતિ ભજન. ગુણ વર્ણન—રાગ દાદરો.

સિતા સુદ્ધદાયક રામકે સહાયક,
શિશ નમાવું તમ ચર્ણ હમેશ.
સંત મહંત જાકો ધ્યાન, ધરત હે, રામ રટણ કરંત હમેશ–સિ૦
સ્વામી રામચન્દ્ર હય જીનકે,
માતા કોસલ્યા. ઓર પિતા અવધેશ—સિ.
મારૂતિ મહા બળવાન સબ પુજીયે સુજાણ,
સો સુરકૃપા નિધાન, દર્શ દીજીયે ભગવાન,
ધરે અંજનિ સુતકા ધ્યાન, જાકે સ્વામી શ્રીભગવાન—સિં૦

♣ (૯)—"બારમાસી"—રાગ આશાવરી.

મિલેના તમ સુત અંજની માઇ
દીન દીન ગીન તે માસ હુ બિતે ના. મનસે મારૂતિ ભક્તિ કરાઇ,
દિલમે હોંસ હુય તુમકો મિલનેકો પનદેત ન કોઇ દીખાઇ.
લાજ આબરૂ તેરે હાથ છોરી. મેન જાનત કાંઇ.

"માસ વર્ણન"

શા,ણા ચેતકી ચૈતર માસ બિતા પન નાથ દરશન ન પાઇ,
ચુકયો વૈશાખે મન ત્યાગ કીઇ. મન ચતુરાઇ
નીતી ન આઇ જેઠ ગુમાયો, હરી એ હય મેરી હલકાઇ,
લાભ માસ અષાઢ લવા, કાઇ. ઘન ઘોર ઘટા ગગને છવાઇ
લપટ રહા શ્રાવન મે સેવક નમીલે. કપીશ દર્શ રામ દુવાઇ,
મન મોહન ભાદ્રર માન બિતા આશો મે આશ ગુમાઇ.
ગઇ દીપાવળી કારતક આયા. મે મનમે રહુ મુજાઇ,
ન આશ પુની માગશર મેપન કયા લેખ બિધી, લખાઇ.
લાભ નહી પાયો પૌસ બિતાયો. અબતો નાથ ક્યો બચાઇ,
લખ્યુ લલાટે મિથ્યા ન થાઇ. માહ ગુમાવ્યો પલકની માંઇ.
ફાલગુન મે ફીર ફીર રટેમન. તોયે નાથ ન દયા કરાઇ,
દાશ શેવક "ચુની" કરજોડી હરે બાર માસ ગુન ગાઇ.

♣ (૧૦)—શ્રી હનુમાન. કાર્ય. વર્ણન— રાગ ભેરવી

ઓ...મોરે મન વસીયાં......શ્રી હનુમન.
સુરકે કાજ અવતાર લીયો હય દુઃખ સબ સુરકો મીટાયો...ઓ
રામ નામ દઇ સિંધુ ઓળગી જઇ, ગઢ લકામે આયો...ઓ.
પ્રભુ મુદ્રીકા દઇ, રામજી કુશળ કહી, સિતા ચરણે શીશ નમાયો...ઓ.
વાટીકા ઉજાડી, લંક પ્રજાળી, માન ભંગ દશાનનકો બનાયો...ઓ.
અસુર અનેક મારે 'અક્ષયકુમાર" સહારે વો બ્રહ્મા અસ્ત્રસે બધાયો ..ઓ.
અતુળીત પ્રાક્રમ કીયો લકામે, વો વર્ણન બ્રહ્મા સે લિખાયો...ઓ.
દિગ્વિજય કરી પ્રભુ પાસ આયે, બ્રહ્મ પત્ર દઇ શિષ નમાયો...ઓ.
સુરનર મુનિવર કો દુઃખ હરે, ગિરિદ્રોન લાઇ લક્ષમણ બચાયો...ઓ.
તોરી કૃપા કાજ કર હિયે વિનતી, "મગન સુત" તુજ શરણુ આયે...ઓ.

॥સાખી॥

રામ કાજ કુશળ તુહિં, રામચર્ણ ચિત્ત ધરાય,
રામ કાજ લંકા ગયે, રાક્ષશ કુળ હણઆય. ઓ.

॥ સાખી ॥

સંત મહંત સેવે સબ નિશદીન તન ગુન ગાય,
કીજે કૃપા એ દાશપે જય જય જય કપી રાય. ઓ.

૧૧. ભજન મહાસાગર, ભકત તુલશીદાસ (સ્તુતી) રાગ ધુન.

જય હનુમાન બાંકા ડંકા. ટેક.

અંજનીકે પુત્ર મહા બળદાયક, રામ કાજ કીયો હે કા જય. (૧)
કરી કીલકાર કુદ ગયે સાગર, ધરધર દુ દે ગઢ લંકા ,, ૨
સિયાજીકી સુદ્ધી, રઘુનાથ પઠાયે, છિનમે જારી ગઢ લંકા. ,, ૩
બાગ ઉપર સમુદ્રને ડારે, પાન ફુલકા કીયા ઝંકા ,, ૪
પચરંગ બાન રામ લક્ષમણકે દેખા, અસુર હરહર કંપા ,, ૫
અક્ષયકુમાર બાગ બિચ મારે, મેઘનાદ પર કીયા હંકા. ,, ૬
રાવણ મારે અહિરાવણ મારે, કુંભકરણપે કીયો હંકા ,, ૭
તુલશીદાશ હનુમાન ભરોસે, ભક્ત બિભીષણ પાયા લંકા ,, ૮

૧૨. ભજન મહાસાગર "અરજી" રાગ ઉપરનો.

અંજનીકુમાર પવનસુત મેરી, અરજ રામજીસો કહીયોજી. ટેક.
ભવસાગરમે બહી જાત હૈ, બાહ પકર ગહી લીજેજી. અ ૧
જમકો દંડ સકલ જગ ઉપર, બાલમ મોહી બચાઇયોજી,
રઘુવર લક્ષમણ ભરત શત્રુઘ્ન, જનદાસ મોહી મીલાઇયોજી અ ૨
તુમતો પાયક રામચંદ્રજીકે સનમુખ હોકર રહીયોજી,
નદીયા ગીહરી નાવ પુરાની એરાપાર લગૈયોજી. અ. ૩
તેલ સિંદુર ચટે નિશિબાર લડુવા ભોગ લગૈહોજી,
તુલસીદાશ હનુમાન ભરોસે, ભક્તિદાન મોહે દીજોજ અ ૪

(૧૩) ભજન મહાસાગર રાગ ભૈરવી.—

સુનો હનુમાન, બુઝત મેરી ત્રુટી. સુનો. હ. (ટેક)
સુનો હનુમાન બુઝત મેરી ત્રુટી, તુમ મત જાનો ઝુઠી.
બાર પહાર રામા દિલમે પેસા કૌન કુંવરને મેરી ખબર ન પુછી. સુ ૧
લંકાને એક દૈત્ય રહેતા, પર્વતમે એક બુટી,
ભરત શત્રુઘ્ન રહે ગયે બરકે, કૌન લાવે મેરી સજીવન બુટી. સુ. ૨
હનુમાનને કાછસો તન કસી, શીર બજરંગ ટોપી.
તુલસીદાસ ભજે ભગવાના. છીન મૈ લાવું, તેરી સજીવન બુટી. સુ. ૩

(૧૪) તુલસીદાશ, નાટક—

રામ રંગીલા હનુમાન હઠીલા, સોડ તાણી શું સુતારામ-રામ.
"સહુ રૂઠે તો છો રૂઠે તમે ન રૂઠો નાથ,

તમે રૂઠશો નાથજી કોણુજ ધરશે હાથ."
ઝાઝું મનનું દુખડું કહીએ, શું, સમજો છે સદ્—રામ.

૧૫–ગુરૂસ્તુતિ.

પ્રથમ્ ગુરૂજી મનાવુ દેવારી, મેંતો ચર્ણોમેં શિશનમાવુ,—દે.
ગુરૂ તનમનસે કરૂં આમંત્રણુ નેત્રોસે ધ્યાન લગાવું.—દે.
મોહ માયા મમતાકો ત્યાગી, ગુરૂકા ધ્યાન લગાવુ,—દે.
જાપ જપુ નિત દિઠ મનશે, કદીના ચિત્ત ચળાવું,—દે.
ધ્યાન ધરૂ અહોનીશ તેરા, નિશદીન ગુરૂગન ગાવુ.—દે.
અર્પણુ કરૂ તનમન મેરો, ગુરૂ નામથી ધુન લગાવું;—દે

(૧૬)—સમય.— ભેરવી (સમયઅનુસાર)—

ગુરૂ સ્મરો નિશદીન કોઇ દીન, અવશર આવેગા. ગુ.
પલકે પ્રગટી પુરણુ બ્રહ્મ, સફળ જન્મ બનાવેગા. ગુ.
કાયા માયા સ્વારથકે સબ કોઇ નકામજ આવેગા ગુ.
"ચુની", કહત હેત કર ગુરૂસે, ઘર બેઠહી ગોવિન્દ પાવેગા. ગુ.

(૧૭) સ્વાર્થના સ્નેહી–રાગ એ...માથે મટુકી લઇ જાવું

એ...ગુરૂ ગુણુ હવે હું...ગાઉ.
પાપ પુંજમાં હવે, શીદ સપડાવુ...એ.
કાયા મારી પાપી ભારી, ગતી મની સૌદે છે, વિચારી,
એ...ભક્તિ નાદે, મનવાને ચઢાવુ...એ
સ્વાર્થના સ્નેહી સૌભારી, "ચુની" લેજે ચિત્ત ધારી,
એ ખોટા ભાવોથી, હવેના ફસાવું...એ.

(૧૮) માંગણી— રાગ, કવ્વાલી.

ગુરૂ કૃપા કરો મુજ પર, ગોવિન્દ દીખાવોગે, તો ક્યા હોગા!
રૂઠે હય હય દોસ્ત ઔર ભાઇ, રૂઠે હય બાપ ઔર માઇ,
ભરા હય હુ પદ સબકે દીલમે, તુમે છોડાવોગે તો ક્યા હોગા!
રોકો સબ દુઃખ દરદ મેરે, દિખાવો આપકા નામ,
સેવક હમતો તુમારા હય, [illegible] તો ક્યા હોગા
ચુક હગજો હમેશી વો, ન [illegible] આપ મન [illegible],
નીશદીન શરન આવતાહું, [illegible] તો [illegible].
બે શુમાર હય તુમારી રેમ, [illegible] રેમ એસા કોય,
ઠોડા સાભાવ શેવક પર રખોગે તો ક્યા હોગા.
છે, બિનતી હમારી એ, ઉત્તારો આપ હમારાહી,
તુંમારે ભરોશે હમતો હે, નિભા લોગે તો ક્યા હોગા.

(૧૯)—(વખત)—

ભજરે [illegible] મનવા, કેમ ના જપે ગુરૂ નામ—ભ૦
માયા મમતામાં [illegible] (૩) [illegible], પાપી જીવડા માન—ભ૦
ગુરૂના [illegible] (૪) [illegible] તરશે, તને થાશે નહિ કાંઇ નુકશાન—ભ૦
ગુરૂ [illegible] (૫) [illegible], સુખ [illegible] છે, અનંત સુખ ધામ—ભ૦

૨૦—(ગુરૂને અરજી)

[illegible] કરે છે, સાંભળો શ્રીગુરૂ મહારાજ.
[illegible] તમ શરણું પ્રભુ છું, નથી અન્ય તણી આશાજ—અ.
[illegible], કાઢી રાખો મારી લાજ,
સહાય [illegible], ક્ષમા કરો અપરાધ—સ૦
[illegible] છે, કરજોડી મન "મોહન" પ્રભુ નિભાવો મારી લાજ.
[illegible] સહાય થાવો, શ્રીગુરૂ મહારાજ—સ૦

૨૧—(ગીત, [illegible]) [illegible],—
[illegible] મન [illegible],
[illegible]—હો.
[illegible]—હો.
[illegible] આવ્યારે—હો,
દાસ "મોહન" [illegible] જ્ઞાન સુધારસ પા[illegible]—હો
[illegible],
[illegible] નહિ [illegible].

૨૨—[illegible]—

મે [illegible], પાર પાર પાર,
વિષય અંધ બના મન માના ભલ ગયા પ્રભુનામ તુમારા,
ભવસાગર તરવા [illegible] પ્રભુ ભક્તિ જ્ઞાન જ્ઞાન જ્ઞાન.
જીવ્યાની આશ સબ જુઠી, અંત, દોર જાગે તુરત તુટી,
કહાંસે મંગલાનુ મે એ ખુટી, મેરા જીભમે બોલ, બોલ, બોલ.
સુનીયે પ્રભુ યે બાત હમારી, કરો માફ ખતા મારી,
કહે "ચુની" શિશ નમાવી કર અબતો, તુમ ગુન ગાન ગાન૦

૨૩—(શ્રી દ્વા શ્રા એ પરીસદૂના સંગીત કુલમાંથી)

મન શત્રુ, અને મન મીત્ર. (રાગ દરબારી કાનડો પદ)
મનવા મનકા બેરી (૨) ટેક૦
મનસે સુખ ઓર, દુઃખ સોમનસે, મનસે મેરી તેરી—મન૦ ૧
લક્ષચોરાશી માંહી દેખો, મનહી ફ્રીરત ફેરી,
મનસે બંધ મોક્ષસો મનસે, મનસે હેખાહેરી—મન—૨

ચૌદ લોકસો મનસે કલ્પે, મનસે નાસ કરેરી
હરખ શોક શો મનસે જાનો, મનસેં ધ્યાન ધરેરી–મન૦ ૩
મનકું જાને શો મન નાહી, સોહ બ્રહ્મ સમેરી,
મના તીત સચ્ચીત ધન હૈ વો સમજે કાજ સરેરી–મન૦ ૪

૨૫.–(**સત્યનારાયણ**)–થાવાનુ તે થવાનુ છે—
ચીંતા મુરખ નર શુ કરે, લખીયુ લલાટે થાય;
ક્રોડ કો ઉપાય થાયસુ, કર્મ છુપ્યુ ન છુપાય;
કંઇક જન્મના કર્મ કર્યાથી, કર્મ સદા બંધાય,
વાવ્યુ તેવુ છે લણવાનુ, વિશ્વ વિભુનો ન્યાય ચીંત.
બાવળીયા વાવી મુક્યા ત્યા, કેમ ગુલાબ ચુંટાય,
ઉગ્યુ ગુલાબ પછીના નહીં તે, બાવળમા બદલાય ચીંતા.
જાર કણી જમે ચોપટ, કાગ મોતી મગાય
મોતી નોરા તો મળગે માતી, [illegible] શંકાય. ચીંતા

૨૬ (**પ્રહલાદ વિજય**)–હરિ ભક્તિ —
ભક્તિ નૌકામા બેસીને, ભવતરીએ,
ભવતરીએ જગની માને ઠગીએ–(૨) ભક્તિ
અમૃત આગળ કરી [illegible] પીને [illegible],
એવા [illegible] [illegible] જગથી [illegible],
જગથી માન [illegible] (૨).. ભક્તિ
જુની છે જગની માયા, [illegible] સાચુ રે,
તેને કરીને [illegible] [illegible],
જગની શાને ઠગીએ. (૨)...ભક્તિ

૨૭. (**પ્રહલાદ વિજય**)–ડરવાનુ કેકાણુ, [illegible] અચળ શ્રદ્ધા,
રખેવાળ થાશે મારો રામ, હો તું જાણ જનુનીરે,
શલ્યાની અહલ્યા કીધી, કરમાની બટકો પીધી,
તેની છે હૈયે મુને હામરે, તુ જાણ જનુનીરે–રખેવાળ.
વારી પર તારા જેણે, પાષાણની પાજ બારી,
એલી થાશે તે બહુ નામરે, તું જાણ જનુનીરે–રખેવાળ.
રાવણને જેણે રોળી, કીધી લંકાની હોળી
એછે ઠરવાનુ મારૂં ઠામ, તું જાણ જનુનીરે–રખેવાળ.

૨૮–(**પ્રભુને ક્યારે ભજશો**)—
ક્યારે ભજશો મનવા હવે હરીને...
કેમ ગુમાવે વૃથા મનુષ્ય જનમને...
છોડી આ સંસાર માયા, ભજીલે હરીને.

છોડી, દે કામ ક્રોધ, માની લે, મારો બોધ,
ટાળી દે, હું પદ રોગ, જા પ્રભુને, ચરણે.
કરે વિનંતી "મોહન" કરજોડ, ભક્તિ દેજો રણછોડ;
કોટીક અપરાધ ક્ષમા કરી, રાખો પ્રભુ શરણે.

૨૯-[પરમાર્થ]

કમાયો શું કમાઇને, ક્યા જે દીલ નાવરશે.
નહરશે પીડા પરાયાની, સ્વહિત કારજને સું કરશે.
તજી ઘરબારનિ પરવા. સદા પરકાજ જે કરશે.
કદી વખત વિકાળ આવેતો. ધીરતે અંતરે ધરશે,
નમન તેને હજારેનુ, તરાવી સર્વને તરશે,
અમાને એ મુબારક હો, ભલું જે કોમનુ કરશે.

૩૦-માયા—

મો.રા સાચાસ્વામી. છો. ઓડાવો, મનને માયાજાળથી.
હવે તજો નાહિ સ્વામી. ગભરાવુંછુ હુતો માયાજાળથી.
નથી કો દોસ્તભાઇ. નથી કો, મારૂં કેનાર આાહ. મો.
લાવો લાવો હુપર રેમ, લાવો રેમ અંતર મહિ
લળી લળી પાય લાગ્યો લખી લખી, બહુ બોધ આપો.
મોટા મોટા દાખલા દઇ. દીધી બાજી આ જગતની કરી
પણ પાર ન આવ્યો મનની, મોટાસનો આ—મોગ.

(૩૧)-વિવેક ભરી વિનંતી—રાગ ભેરવી.—

શામ્ભુ કહું સુણુ અર્જ મારી
ચુકાના મોહબ્બત, બિતર હમારી—શા.
નીરધન જન હું, હું મુજ કરમસે,
લાખોપતી સમ, હું પદ તુમારી—શા.
લહો ઉર નીજ જન ગુન,
મનતનથી કીધી, ચાકરી તુમારી—શા,
ગણાવો ના અવગણી. જમ તક,
નથી કોઇ તમ સમ, ગુણ હરામી-શા.
[illegible]
[illegible]

(૩૨) —

શાન્તિ શાન્તિ શાન્તિ [illegible], શાન્તિ સઘળે સ્થાપો
[illegible] અગાધ છે આપ. પાપ હવે કાપો—શાન્તિ.
તુષ્ટિ પુષ્ટિ [illegible] રૂપ, વૃષ્ટિ એક અમારો ભૂપ.
વિશ્વપાળ હે ભુપાળ, માફી અમને આપો.
શાન્તિ શાન્તિ શાન્તિ ચીભુ શાન્તિ સઘળે સ્થાપો.

સમાપ્ત.

ભલાઈ કરતાં બુંડાઈ સમ-
જનાર જનને.

સમજીલે સમજીલે, અમારી તો ભલાઈ છે,
પરંતુ નાં સમજે તું, તારે બુંડાઇ છે, બાકી.
કરીલે ધાર્યું તું તારૂ, પરવા તારી અમાને છે,
કર્યું જે તે, કરી પણ લે, રાખતો માં કંઈ બાકી.
પણ આખરે માનજે, નક્કી કે ઇનશાફ એનો છે,
કંઇક દીનના નિશાસા,આ, છે,કુદરત હજુ બાકી.
ધારતો હજુ હું તો, કંઈક અમી તુજ હ્રદયમાંછે,
પરંતુ જોઇ લીધુ મેં. કે, છે કીનો હવે બાકી.
વરસાવીલે શીતમ સર્વે. ન આધાર અમાને છે,
ચુકતોના જગ પાપુ તું. છે.કસમ તું જો મુકે બાકી.

ધાર્યું કામ કેમ થાય.

જે [illegible] ના તરફથી [illegible] ઉમંગ ઉર લાવજો.
[illegible]
જે ધનથી [illegible] નથી, તન [illegible] તે [illegible] છે,
મન વિના, [illegible]

લખનાર—ચુ મ. શાહ.

વાંચકોને ખબર—આ કેનીઆક ગાયન સંગ્રહનો ત્રીજો ભાગ બનતી તાકીદે બહાર પડશે. તે ભાગમાં આ બે ભાગ કરતાં ઘણોજ મોટો સુધારો કરવામાં આવશે. લગભગ ગાયનો પણ ૧—૨ ભાગના જેટલાંજ એકઠા ત્રીજા ભાગમા આવશે તેમજ **"આરૂતિ ભજન રત્ન"** નો બીજો ભાગ પણ એમાંજ દાખલ કરવામાં આવશે લેવા ઇચ્છનારે તાકીદે નામ નોંધાવવા.

નામ નોંધાવવાનું ઠેકાણું —

શા. રતનલાલ માણેકલાલ કીનારીવાળા

કણપીઠ—**સુરત.**

ત્યા—**શા. ચુનીલાલ છગનલાલ બુકસેલર.**

લીમડાચોક—**સુરત.**

આણંદ મંજરી યાને ધાતુ પુષ્ટીની ગોળી

આ ગોળી વીર્યને વધારી બુઢાપાને દૂર કરનારી શક્તિની ઉત્તમ દવા છે. નમુનાની ૨૪ ગોળીની બાટલીના રૂ ૦—૫—૦ પાંચ આના.

મળવાનું ઠેકાણું —

વૈદ ધીરજરામ દલપતરામ.

રૂવાળાને ટેકરે—**સુરત.**

જાહેર ભલામણ.

ગમે તેવા હઠીલા દરદોની ખાત્રીપુર્વક દવા કરાવવી હોય તો

લક્ષ્મી નારાયણ ઔષધાલય, અંબાજી રોડ પર

વૈદ ચુનીલાલ જેકીશનદાસ ચટપટ,

ને મળો તમોને ત્યાં પુરતો સંતોષ મળશે. તમે ગમે તેવા રોગથી કંટાળી દવા કરી કરીને થાકયા હો. તોપણ તમોને એકવાર એ ઔષધાલયની મુલાકાત લેવા હમારી ભલામણ છે.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર શા. રતનલાલ માણેકલાલ કીનારીવાળા,

ઠા. મોટા મંદીર—સુરત.

સુરત ચૌટાના પુલ ઉપર આવેલા "જૈન વિજય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ"માં ઠાકોરદાસ માનસીંગે છાપ્યાં.